

፪ ፡ በችሎቱ ፡ አመስግኑት ፡ ደምዑ ፡ መልካም ፡ በሆነ ፡ ጸናጽል ፡ አመስግኑት ፡ ፩ ፡
 በታላቅነቱ ፡ ብዛት ፡ አመስግኑት ። አልልታ ፡ በለው ፡ ጸናጽል ፡ አመስግኑት ።
 ፫ ፡ በመለከት ፡ ደምዕ ፡ አመስግኑት ፡ እስትንፋስ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፪ ፡
 በበገናና ፡ በመሰንፋት ፡ አመስግኑት ። ያመስግን ።
 ፬ ፡ በከበሮና ፡ በዘፈን ፡ አመስግኑት ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ።
 በአውታርና ፡ በእምቢልታ ፡ አመስግኑት ።

መጽሐፈ ፡ ምሳሌ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ የሰሎ
 ሞን ፡ ምሳሌዎች ፡
 ፪ ፡ ጥበብንና ፡ ተግሣጽን ፡ ለማወቅ ፡
 የእውቀትንም ፡ ቃል ፡ ለማስተዋል ፡
 ፫ ፡ የጥበብን ፡ ትምህርት ፡
 ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡ ቅንነትንም ፡ ለመቀበል ፡
 ፬ ፡ ብልሃትን ፡ ለአላዋቂዎች ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡
 ለጉበዝዝትም ፡ እውቀትንና ፡ ጥንቃቄን ፡
 ፭ ፡ ጠቢብ ፡ እነዚህን ፡ ከመሰማት ፡ ጥበብን ፡ ይሠራ
 ምራር ፡
 አስተዋይም ፡ መልካም ፡ ምክርን ፡ ገንዘቡ ፡
 ያደርጋል ፡
 ፮ ፡ ምሳሌንና ፡ ትርጓሜን ፡
 የጠቢባንን ፡ ቃልና ፡ የተሸሸገውን ፡ ነገር ፡ ለማ
 ስተዋል ።
 ፯ ፡ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
 ሬት ፡ ነው ፡
 ሰነሮች ፡ ግን ፡ ጥበብንና ፡ ተግሣጽን ፡ ይንቃሉ ።
 ፰ ፡ ልጄ ፡ ሆይ ፡ የአባትህን ፡ ምክር ፡ ስማ ፡
 የእናትህንም ፡ ሕግ ፡ አትተው ፡
 ፱ ፡ ለራስህ ፡ የሞገስ ፡ ዘውድ ፡
 ለአንገትህም ፡ ድሪ ፡ ይሆንልሃልህ ።
 ፲ ፡ ልጄ ፡ ሆይ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ቢያብብሉህ ፡ እሸ ፡
 አትበል ።
 ፲፩ ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ና ፡ እናደባ ፡
 ለንጹሕም ፡ ያለ ፡ ምክንያት ፡ ወጥመድን ፡ እን
 ሸምቅበት ፡ ቢሉ ፡

በሕይወታቸው ፡ ሰሉ ፡ እንደ ፡ ሲለል ፡ ሆነን ፡ ፲፪ ፡
 እንዋጣቸው ፡
 በሙሉም ፡ ወደ ፡ ጉድጓድ ፡ እንደሚወድቁ ፡
 ይሁኑ ፡
 መልካሙን ፡ ዘብት ፡ ሁሉ ፡ እናገኛለን ፡
 ከምርከውም ፡ ቤታችንን ፡ እንሞላለን ፡
 ፲፫ ፡ ዕጣህን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ጣል ፡
 ለሁላችንም ፡ አንድ ፡ ከረጢት ፡ ይሁን ፡ ቢሉ ፡
 ልጄ ፡ ሆይ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በመንገድ ፡ አት
 ሂድ ፡
 ከጎዳናቸውም ፡ እግርህን ፡ ፈቀቅ ፡ አድርግ ፡
 እግሮቻቸው ፡ ወደ ፡ ክፋት ፡ ይደግሉህ ፡
 ደም ፡ ለማፍሰስም ፡ ይፈጥሱሉህ ፡
 መርብብ ፡ በወሮች ፡ ግደን ፡ ሬት ፡ በከንቱ ፡ ትተ
 ከላላችሁ ፡
 እነርሱም ፡ በደማቸው ፡ ላይ ፡ ያደባሉ ፡
 በነፍሳቸውም ፡ ላይ ፡ ይሸምቃሉ ፡
 እንዲሁ ፡ ይህ ፡ መንገድ ፡ ትርፍን ፡ ለማግኘት ፡
 የሚሰላ ፡ ሁሉ ፡ ነው ፡
 የባለቤቱን ፡ ነፍስ ፡ ይጎጥቃል ።
 ጥበብ ፡ በጎዳና ፡ ትራሻላች ፡
 በአደባባይ ፡ ድምፅዎን ፡ ከፍ ፡ ታደርጋለች ፤
 በአደባባይ ፡ ትጣራለች ፡
 በከተማይቱ ፡ መግቢያ ፡ በር ፡ ቃልን ፡ ትናገራ
 ላች ፡
 እናንት ፡ አላዋቂዎች ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ አላዋቂ
 ነት ፡ ትወድዳላችሁ ፡
 ፈዘኞችም ፡ ፈገግ ፡ ይፈቅዳሉ ፡
 ሰነሮችም ፡ እውቀትን ፡ ይጠላሉ ፡

፲፪ ፡ ወደ ፡ ዘለፋዬ ፡ ተመለሱ ፡
 እነሆ ፡ መንፈሴን ፡ አፈሰስላችኋለሁ ፡
 ቃሌን ፡ አስተምራችኋለሁ ።
 ፲፫ ፡ በጠራሁ ፡ ጊዜ ፡ እምቢ ፡ ስላላችሁ ፡
 እጄን ፡ በዘረጋሁ ፡ ጊዜ ፡ ማንም ፡ ስላላስተዋል ፡
 ምክራን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ቸል ፡ ስላላችሁ ፡
 ዘለፋዬንም ፡ ስላልፈቀዳችሁ ፡
 ፲፬ ፡ እኔም ፡ ስለዚህ ፡ በጥፋታችሁ ፡ እስቃለሁ ፡
 ጥፋታችሁም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አላግጥባችኋለሁ ፡
 ፲፭ ፡ ድንጋጤ ፡ እንደ ፡ ጉርፍ ፡ በደረሰባችሁ ፡ ጊዜ ፡
 ጥፋታችሁም ፡ እንደ ፡ በውሉ ፡ ነፋስ ፡ በመጣ ፡
 ጊዜ ፡
 ጭንቅና ፡ መከራ ፡ በወረደባችሁ ፡ ጊዜ ።
 ፲፮ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ይጠሩኛል ፡ እኔ ፡ ግን ፡ አልመ
 ልስም ፡
 ተግተው ፡ ይሹኛል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እያገኙኛም ።
 ፲፯ ፡ እውቀትን ፡ ጠልተዋልና ፡
 እግዚአብሔርንም ፡ መፍራት ፡ አልመረጡምና ፡
 ምክራን ፡ አልፈቀዱምና ፡
 ዘለፋዬንም ፡ ሁሉ ፡ ንቀዋልና ፡
 ስለዚህ ፡ የመንገዳቸውን ፡ ፍሬ ፡ ይበላሉ ፡
 ከራሳቸው ፡ ምክር ፡ ይጠግባሉ ።
 አላዋቂዎችን ፡ ከጥበብ ፡ መሬቅ ፡ ይገድላቸዋ
 ላህ ፡
 ሰነሮችንም ፡ ቸልተኛ ፡ መሆን ፡ ይጠፋቸዋልና ።
 የሚሰማኝ ፡ ግን ፡ በእርጋታ ፡ ይቀመጣል ።
 ከመከራም ፡ ሥጋት ፡ ያርፋል ።
 ምዕራፍ ፡ ፪ ።
 ልጄ ፡ ሆይ ፡ ቃሌን ፡ ብትቀበል ፡
 ትእዛዜዬንም ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ሸሽገህ ፡ ብት
 ይዛት ፡
 ፪ ፡ ጆርህ ፡ ጥበብን ፡ እንዲያደምጥ ፡ ታደርጋለህ ፡
 ልብህንም ፡ ወደ ፡ ማስተዋል ፡ ታዘነብላለህ ።
 ረቂቅ ፡ እውቀትን ፡ ብትጠራት ፡
 ለማስተዋልም ፡ ድምፅህን ፡ ብታነሣ ፡
 ፫ ፡ እርስዎንም ፡ እንደ ፡ ብር ፡ ብትፈላልጋት ፡
 እርስዎንም ፡ እንደ ፡ ተቀብረ ፡ ገንዘብ ፡ ብትሻት ፡
 ፬ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ታው
 ቃለህ ፡
 የአምላክንም ፡ እውቀት ፡ ታገኛለህ ።
 ፭ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ይሰጣልና ፡
 ከአፋም ፡ እውቀትና ፡ ማስተዋል ፡ ይወጣሉ ፡
 እርሱ ፡ ለቅኖች ፡ ደገንነትን ፡ ያከማቻል ፡
 ያለ ፡ ነውር ፡ ለሚሄዱትም ፡ ጋሽ ፡ ነው ፡
 ፮ ፡ የፍርድን ፡ ጎዳና ፡ ይጠብቃል ፡
 የቅዱሳኑንም ፡ መንገድ ፡ ያጸናል ።
 ፯ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡
 ቅንነትንና ፡ መልካም ፡ መንገድን ፡ ሁሉ ፡ ታስ
 ተውላለህ ።
 ፰ ፡ ጥበብ ፡ ወደ ፡ ልብህ ፡ ትገባለችና ፡
 እውቀትም ፡ ነፍሱን ፡ ደስ ፡ ታሰኛለችና ፡
 ጥንቃቄ ፡ ይጠብቅሃል ፡
 ማስተዋልም ፡ ይጋርድሃል ።

ከክፋ ፡ መንገድ ፡ አንተን ፡ ለማዳን ፡ ፲፪ ፡
 ጠማግ ፡ ነገርን ፡ ከሚናገሩም ፡ ሰዎች ፡
 እነርሱም ፡ በሠልላማ ፡ መንገድ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ፲፫ ፡
 የቀናውን ፡ ጎዳና ፡ የሚተወ ፡
 ክፋ ፡ በመሥራት ፡ ደስ ፡ የሚላቸው ፡ ፲፬ ፡
 በጠማግነትም ፡ ደስታን ፡ የሚያደርጉ ፡
 መንገዳቸውን ፡ የሚጠመገዙ ፡ ፲፭ ፡
 እነሄዳቸውንም ፡ የሚያጣምሙ ፡ ናቸው ፡
 ከጋለምታ ፡ ሌት ፡ አንተን ፡ ለመታደግ ፡ ፲፮ ፡
 ቃልዎን ፡ ከምታለዝብ ፡ ከሌላዬቱም ፡ ሌት ፡
 የሕፃንነት ፡ ወዳጅዎን ፡ የምትተው ፡ ፲፯ ፡
 የአምላክዎንም ፡ ቃል ፡ ከጎዳን ፡ የምትረሳ ፡
 ቤትዎ ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ያዘነበለ ፡ ነው ፡ ፲፰ ፡
 እከሄድዎም ፡ ወደ ፡ ሙታን ፡ ቀለ ፡
 ወደ ፡ እርስዎ ፡ የሚገቡ ፡ ሁሉ ፡ አይመለሱም ፡ ፲፱ ፡
 የሕይወትንም ፡ ጎዳና ፡ አያገኙም ፡
 አንተም ፡ በደጋግ ፡ ሰዎች ፡ መንገድ ፡ እንድት
 ሂድ ፡
 የጻድቃንንም ፡ ጎዳና ፡ እንድትጠብቅ ።
 ቅኖች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉና ። ፳፩ ፡
 ፍጹማንም ፡ በእርስዎ ፡ መኖራሉና ፡
 ኅጥእን ፡ ግን ፡ ከምድር ፡ ይጠፋሉ ፡
 ንመፀኞችም ፡ ከእርስዎ ፡ ይጠቃሉ ።
 ምዕራፍ ፡ ፫ ።
 ልጄ ፡ ሆይ ፡ ሕጌን ፡ አትርሳ ፡ ፩ ፡
 ልብህም ፡ ትእዛዜቱን ፡ ይጠብቅ ።
 ብት ፡ ለመናገሩ ፡ ረጅም ፡ ስድሜ ፡
 ስላምም ፡ ይሠሙሩላሃልህ ።
 ምሕረትና ፡ እውነት ፡ ከአንተ ፡ አይራቁ ። ፫ ፡
 በአንገትህ ፡ እስራቸው ፡
 በልብህ ፡ ጽላት ፡ ጻፋቸው ።
 በእግዚአብሔርና ፡ በሰው ፡ ሬትም ፡
 ሞገስንና ፡ መልካም ፡ ዝናን ፡ ታገኛለህ ።
 ፬ ፡ በፍጹም ፡ ልብህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመን ፡
 በራስህም ፡ ማስተዋል ፡ አትደገፍ ፡
 በመንገድህ ፡ ሁሉ ፡ እርሱን ፡ እውቅ ፡
 እርሱም ፡ ጎዳናህን ፡ ያቀናሃልህ ።
 በራስህ ፡ አስተያየት ፡ ጠቢብ ፡ አትሁኑ ፡
 እግዚአብሔርን ፡ ፍሬ ፡ ንከፋትም ፡ ሬቅ ፡
 ይህም ፡ ለሥጋህ ፡ ፈውስ ፡ ይሆንልሃልህ ፡
 ለአጥንትህም ፡ ጠገን ።
 በእግዚአብሔርን ፡ ከሀብትህ ፡ አክብር ፡
 ከፍራህም ፡ ሁሉ ፡ በኩራት ፡
 ጉተራህም ፡ እሀልን ፡ ይሞላል ፡
 መጥመቂያህም ፡ በወደን ፡ ጠጅ ፡ ሞልታ ፡ ትት
 ረፈረፈላች ።
 ልጄ ፡ ሆይ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ተግሣጽ ፡ ፲፩ ፡
 አትናቅ ፡
 በገሙረህም ፡ ጊዜ ፡ አትመረር ።
 እግዚአብሔር ፡ የወደደውን ፡ ይገሥጻልና ፡ ፲፪ ፡
 አባት የሚወድደውን ፡ ልጁን ፡ እንደሚገሥጽ ።
 ጥበብን ፡ የሚያገኝ ፡ ሰው ፡ ምስጋን ፡ ነው ፡ ፲፫ ፡

፲፬፡ ማስተቀልጋንም፡ ገንዘቡ፡ የሚያደርግ፡
በወርቅና፡ በብር፡ በመንገድ፡ ይልቅ፡ በእር
ለዋ፡ መንገድ፡ ይሻላልና።
፲፭፡ ከቀይ፡ ሰንቀ፡ ምግብ፡ ትኩብራለች፡
የተከበረች፡ ነገር፡ ሁሉ፡ አይተከላትም።
፲፮፡ በቀኝቀ፡ ረጅም፡ ዘመን፡ ነው፡
በግራቀም፡ በለጠግነትና፡ ክብር።
፲፯፡ መንገድቀ፡ የደስታ፡ መንገድ፡ ነው፡
ጎዳናቀም፡ ሁሉ፡ ለላም፡ ነው።
፲፰፡ እርስዋ፡ ለሚይዙአት፡ የሕይወት፡ ዘፍ፡ ናት፡
የተመረቀው፡ በብር፡ ምድርን፡ መሠረተ፡
በማስተቀልጋ፡ ለማያትን፡ አጻና።
፳፡ በእውቀቱ፡ ቀላያት፡ ተቀብሮና፡
ደመናትም፡ ጠልጎ፡ ያንጠባጠብላል።
፳፩፡ ልጅ፡ ሆይ፡ እነዚህ፡ ከዓይኖቻችሁ፡ አይራቁ፡
መልካም፡ ጥበብንና፡ ጥንቃቄን፡ ጠብቅ።
፳፪፡ ለነፍሱም፡ ሕይወት፡ ይሆናሉ፡ ተ
ለአንገትም፡ ሞገስ።
፳፫፡ የዚያን፡ ጊዜ፡ መንገድህን፡ ተማምነው፡ ትሄዳለህ፡
እግርህም፡ አይሰነክህም።
፳፬፡ በተኛህ፡ ጊዜ፡ አትፈራም፡
ትተኛለህ፡ እንቅልፍህም፡ የጣፈጠ፡ ይሆንል
ሃል።
፳፭፡ ድንገት፡ ከሚያስፈራ፡ ነገር፡
ከሚመጣውም፡ ከጎጥኣን፡ ጥፋት፡ አትፈራም፡
፳፮፡ እግዚአብሔር፡ መታመኛህ፡ ይሆናልና፡
እግርህም፡ እንዳይጠመድ፡ ይጠብቅሃልና።
፳፯፡ ለተኛህ፡ ሰው፡ በጎ፡ ነገርን፡ ማድረግ፡ አት
ከልክል።
፳፰፡ ልታደርግለት፡ የሚቻለህ፡ ሲሆን።
፳፱፡ ወዳጅህን፡ ሂድና፡ ተመለስ፡ ነገ፡ እስጥላለሁ፡
አትዘለው።
፴፡ በጎ፡ ነገርን፡ ማድረግ፡ ሲቻልህ።
፴፩፡ በወዳጅህ፡ ላይ፡ ክፍ፡ አትሥራ፡
እርሱ፡ ተማምኖ፡ ከአንተ፡ ጋር፡ ተቀምጠላለ።
፴፪፡ ከሰው፡ ጋር፡ በክንቱ፡ አትጣላ።
፴፫፡ እርሱ፡ ክፍ፡ ክልሠራለህ።
፴፬፡ በግፈኛ፡ ሰው፡ አትቆና፡
መንገድንም፡ ሁሉ፡ አትሥረጥ።
፴፭፡ ጠግማ፡ ሁሉ፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ርኩስ፡
ነውና።
፴፮፡ ወዳጅነቱ፡ ግን፡ ከቅኝት፡ ጋር፡ ነው።
፴፯፡ የእግዚአብሔር፡ መርገም፡ በጎጥኣ፡ ቤት፡ ነው፡
የጻድቃን፡ ቤት፡ ግን፡ ይባረካል።
፴፱፡ በፈዘኖች፡ እርሱ፡ ሃፈዛል።
፵፡ ለትሔታን፡ ግን፡ ጥንቅቅ፡ ይሰጣል።
፵፩፡ ጠቢብን፡ ክብርን፡ ይወርሳሉ፡
የሰነሮች፡ ክፍታቸው፡ ግን፡ መቀረድ፡ ነው።

ምዕራፍ ፡ ፬ ፡

፩፡ እናንተ፡ ልጆች፡ የአባታችን፡ ተግዛዥ፡ ስሙ፡
ማስተቀልጋንም፡ ታውቁ፡ ዘንድ፡ አድምጡ።

መልካም፡ ትምህርትን፡ እስጣችኋለሁና፡
ሕን። አትተወ።
እኔም፡ አባቱን፡ የምሰማ፡ ልጅ፡ ነበርሁና፡
በእናቱም፡ ዘንድ፡ እወደድ፡ ነበር።
የስተምረኝም፡ በር፡ እንዲሁም፡ ይለኝ፡ ነበር።
ልብህ፡ ቃሉን፡ ይቀበል።
ትእዛዜን፡ ጠብቅ፡ በሕይወትም፡ ትኖራለህ።
ጥበብን፡ አግኝ፡ ማስተቀልጋን፡ አግኝ፡ አትር
ሰም።
ከአፈም፡ ቃል፡ ፈቀቅ፡ አትበል።
አትተቀት፡ ትደግፍህማለች፡
ውደዳት፡ ትጠብቅህማለች፡
ጥብቅ፡ ዓይነተኛ፡ ነገር፡ ናትና፡ ጥበብን፡ አግኝ፡
ከህብትህም፡ ሁሉ፡ ማስተቀልጋን፡ አትርፍ።
ከፍ፡ ከፍ፡ አድርጋት፡ እርስዋም፡ ከፍ፡ ከፍ፡
ታደርግሃለች።
ብታቆፍትም፡ ታከብርሃለች።
ለራስህ፡ የሞገስ፡ አክሊልን፡ ትሰጥሃለች፡
የተቀበ፡ ዘውድንም፡ ታስረክትሃለች።
ልጅ፡ ሆይ፡ ስማ፡ ንግግራንም፡ ተቀበል።
የሕይወትህም፡ ዘመን፡ ትበዛሃለሃለች።
የጥበብን፡ መንገድ፡ አስተማርሁ።
በቀናች፡ ጎዳና፡ መራሁህ።
በሂድህ፡ ጊዜ፡ እርምጃህ፡ አይጠብቁም፡
በርጥህም፡ ጊዜ፡ አትሰናከልም።
ተግዛዥን፡ ያዝ፡ አትተውም፡
ጠብቀው፡ እርሱ፡ ሕይወትህ፡ ነውና።
በጎጥኣን፡ መንገድ፡ አትግባ።
በክፍ፡ ሰዎችም፡ ጎዳና፡ አትሂድ።
ከአርስዋ፡ ራቅ፡ አትሂድባትም፡
ፈቀቅ፡ በል፡ ተቀምጥ።
ክፍ፡ ከላደረጉ፡ አይተኛምና፡
ከላሰናከሉም፡ እንቅልፋቸው፡ ይወገዳልና።
የኃጢአትን፡ እንጂ፡ ይበላሉና፡ ተ
የግፍንም፡ ወይን፡ ጠጅ፡ ይጠጣሉና።
የጻድቃን፡ መንገድ፡ ግን፡ እንደ፡ ንጋት፡ ብር
ሃን፡ ነው።
ሙሉ፡ ቀን፡ እስኪሆንም፡ ድረስ፡ እየተሠ
መረ፡ ይበራል።
የጎጥኣን፡ መንገድ፡ እንደ፡ ጨለማ፡ ነው፡
እንደ፡ ት፡ እንደሚሰናከሉም፡ አያውቁም።

ልጅ፡ ሆይ፡ ንግግራን፡ አድምጥ፡
ወደ፡ ቃሉም፡ ጆርዞን፡ አዘንብል።
ከዓይንህ፡ አታርቅ፡
በልብህም፡ ጋር፡ ላሉ፡ ጠብቃት።
ለሚያገኙአት፡ ሕይወት፡
ለሥጋቸውም፡ ሁሉ፡ ፈውስ፡ ነውና።
አጥብቀህ፡ ልብህን፡ ጠብቅ፡
የሕይወት፡ መውጫ፡ ከእርሱ፡ ነውና።
የእናህን፡ ጠግማት፡ ከአንተ፡ አውጣ፡
እስተኛኞችን፡ ከንፈሮችም፡ ከአንተ፡ አርቅ።
ዓይኖቻችሁ፡ አቅንተው፡ ይዩ።
ሽፋ-ሽፍቶችህም፡ በቀጥታ፡ ይመልከቱ።

የእግርህን፡ መንገድ፡ አቅና፡
አካሄድህም፡ ሁሉ፡ ይጻፍ።
ወደ፡ ቀኝም፡ ወደ፡ ግራም፡ አትበል፡
እግርህንም፡ ከክፋ፡ መልስ።
ምዕራፍ ፡ ፭ ፡
ልጅ፡ ሆይ፡ ወደ፡ ጥበቤ፡ አድምጥ፡
ጆርዞን፡ ወደ፡ ትምህርቱ፡ መልስ፡
ጥንቃቄን፡ ትጠብቅ፡ ዘንድ፡
ከንፈሮችህም፡ እውቀትን፡ እንዲጠብቁ።
ከጋለሞታ፡ ሴት፡ ከንፈር፡ ማር፡ ይንጠባጠ
ባልና፡
አፍጣም፡ ከቅቤ፡ የለሰለሰ፡ ነውና፡
ፍጻሜዋ፡ ግን፡ እንደ፡ እሬት፡ የመረረ፡ ነው፡
ሁለት፡ አፍ፡ እንዳለው፡ ሰይፍም፡ የተሳለ፡
ነው።
እግርችዋ፡ ወደ፡ ሞት፡ ይወርዳሉ፡
አረማመድቀም፡ ወደ፡ ሲኦል፡ ነው፡
የቀና፡ የሕይወትን፡ መንገድ፡ አታገኝም፡
በአካሄድዋ፡ የተቅጠበዘች፡ ናት፡ የሚታወ
ቅም፡ አይደለም።
አሁንም፡ ልጆቼ፡ ሆይ፡ ስሙኝ፡
ከአፈም፡ ቃል፡ አትራቁ።
መንገድህን፡ ከእርስዋ፡ አርቅ፡
ወደ፡ ቤትዋም፡ ይጅ፡ አትቅረብ፡
ክብርህ፡ ለሌላ፡ እንዳትሰጥ፡
ዕድሜህም፡ ለሌላካኝ፡
ሌሎች፡ ከህብትህ፡ እንዳይጠግቡ፡
ድክምም፡ በባዕድ፡ ሰው፡ ቤት፡ እንዳይሆን።
በመጨረሻም፡ ሥጋኛና፡ ሰውነትህ፡ በጠፋ፡
ጊዜ፡ ታለቅላለህ።
ትላለህም፡— እንደ፡ ትምህርትን፡ ጠላሁ፡
ልቤም፡ ዘለፋን፡ ናቀ፡
የአስተማሪዎቼንም፡ ቃል፡ አልሰማሁም፡
ጆርጅንም፡ ወደ፡ አስተማሪዎቼ፡ አላዘነበል
ሁም።
በማኅበርና፡ በጎባኤ፡ መካከል፡
ወደ፡ ክፍ፡ ሁሉ፡ ለመድረስ፡ ጥቂት፡ ቀረኝ።
ከጉድጓድህ፡ ውራ፡ ከምንቁህም፡ የሚፈልቀ
ውን፡ ውራ፡ ጠግ።
ምንጫችሁ፡ ወደ፡ ሚዳ፡
ወንዞችሁ፡ ወደ፡ አደባባይ፡ ይፈለሳሉን?
ለአንተ፡ ብቻ፡ ይሁኑ።
ከአንተ፡ ጋር፡ ላሉ፡ እንግዶችም፡ አይሁኑ።
ምንቹህ፡ በፍክ፡ ይሁን።
ከጎጥኣህም፡ ሚስት፡ ጋር፡ ይስ፡ ይበልህ።
እንደ፡ ተወደደች፡ ሞላ፡ እንደ፡ ተቀበችም፡
ሚዳቶ፡
ጠትዋ፡ ሁልጊዜ፡ ታርከህ፡
በፍቅርም፡ ሁልጊዜ፡ ጥገብ።
ልጅ፡ ሆይ፡ ስለ፡ ምን፡ ጋለሞታ፡ ሴት፡ ትወድ
ዳለህ?

የሌላይቱንስ፡ ብብት፡ ለምን፡ ታቅፋለህ?
የሰው፡ መንገድ፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ነውና። ፳፩፡
አካሄድንም፡ ሁሉ፡ እርሱ፡ ይመለከታልና። ፳፪፡
ጎጥኣንን፡ ኃጢአቱ፡ ታጠምደዋለች። ፳፫፡
በኃጢአቱም፡ ገመድ፡ ይታሰራል። ፳፬፡
አልተቀጣምና፡ እርሱ፡ ይሞታል። ፳፭፡
በሰንፍናውም፡ ብዛት፡ ይሰታል።
ምዕራፍ ፡ ፮ ፡
ልጅ፡ ሆይ፡ ለጎረቤትህ፡ ሞስ፡ ብትሆን። ፩፡
ስለ፡ ሌላ፡ ሰው፡ እጅህን፡ አጋና፡ ብትመታ፡ ፪፡
በአፍህ፡ ቃል፡ ተጠመድህ፡ ፫፡
በአፍህ፡ ቃል፡ ተያዝህ። ፬፡
ልጅ፡ ሆይ፡ ይህን፡ አድርግ፡ ራስህንም፡ አድን፡ ፭፡
ከጎረቤትህ፡ እጅ፡ ወድቀሃልና፡ ፮፡
ፈጥህ፡ ሂድ፡ ጎረቤትህንም፡ ነገንዘው። ፯፡
ለዓይንህ፡ እንቅልፍን፡ ለሽፋ-ሽፍቶችህም፡ ፬፡
አንጉልቻን፡ አትስጥ፡ ፮፡
እንደ፡ ሚዳቶ፡ ከአፍኝ፡ እጅ፡ ፯፡
እንደ፡ ወፍም፡ ከአጥማጅ፡ እጅ፡ ትድን፡ ዘንድ። ፩፡
አንተ፡ ታካት፡ ወደ፡ ገብረ፡ ጉንዳን፡ ሂድ። ፯፡
መንገድዋንም፡ ተመልክተህ፡ ጠቢብ፡ ሁን። ፯፡
አለቀና፡ አዛዥ፡ ገዢም፡ ሳይኖራት፡ ፯፡
መብልዋን፡ በበጎ፡ ታሰፍዳለች። ፳፫፡
መኖዋንም፡ በመከር፡ ትሰበስባለች። ፳፬፡
አንተ፡ ታካት፡ እስከ፡ መጅ፡ ትተኛለህ?
፳፭፡ ከእንቅልፍህ፡ መጅ፡ ትነሳለህ?
ጥቂት፡ ትተኛለህ፡ ጥቂት፡ ታንቀላፋለህ፡ ፯፡
ትተኛም፡ ዘንድ፡ ጥቂት፡ እጅህን፡ ታጥፋለህ፡ ፯፡
እንግዳሁ፡ ድህነት፡ እንደ፡ ወንበደ፡ ፯፡
ችጋርህም፡ ሰይፍ፡ እንደ፡ ታጠቀ፡ ሰው፡
ይመጣብሃል። ፳፯፡
ምናምንቱ፡ ሰው፡ የበደለኛም፡ ልጅ፡ ፯፡
በጠግማ፡ አፍ፡ ይሄዳል፡ ፯፡
በዓይኑ፡ ይጠቅሳል፡ በእግር፡ ይኖገራል፡ ፯፡
ጠግቶ፡ ያስተምራል፡ ፯፡
ጠግማትን፡ ዘልቡ፡ አለ፡ ሁልጊዜም፡ ክፋ
ትን፡ ያስባል። ፯፡
ጠብንም፡ ይዘራል። ፯፡
ስለዚህ፡ ጥፋቱ፡ ድንገት፡ ይደርስበታል፡ ፯፡
ድንገት፡ ይደቅቃል፡ ፈውስም፡ ከቶ፡ የለውም። ፯፡
እግዚአብሔር፡ የሚጠላቸው፡ ስድስት፡ ነገ
ሮች፡ ናቸው። ፯፡
ሰባትንም፡ ነፍሱ፡ አጥብቃ፡ ትጸዩፈዋለች፡ ፯፡
ትሰባተኛ፡ ዓይን፡ ሐሰተኛ፡ ምላስ፡ ፯፡
ንጹሕን፡ ይም፡ የምታፈስ፡ እጅ፡ ፯፡
ክፋ፡ አለብን፡ የሚያስቅል፡ ልብ፡ ፯፡
ወደ፡ ክፋ፡ የምትሮጥ፡ እግር፡ ፯፡
በሐሰት፡ የሚኖገር፡ ሐሰተኛ፡ ምስክር፡ ፯፡
በወንድማማች፡ መካከልም፡ ጠብን፡ የሚዘራ። ፯፡

ልጅ፡ ሆይ፡ የአባትህን፡ ትእዛዝ፡ ጠብቅ። ፳፮፡

የእናትህንም ፡ ሕግ ፡ አትተው ፤
 ስላል ጊዜ ፡ በልብህ ፡ አነረው ፤
 በአንገትህም ፡ አሰረው ።
 ስትሄድም ፡ ይመራሃል ፤
 ስትተኛ ፡ ይጠብቅሃል ፤
 ስትነሣ ፡ ያነጋግርሃል ።
 ስትላዝን ፡ መብረት ፡ ሕግም ፡ ብርሃን ፡ ነውና ፤
 የተግሣድም ፡ ዘለፋ ፡ የሕይወት ፡ መንገድ ፡ ነውና ፤
 ከክፍ ፡ ሴት ፡ ትጠብቅህ ፡ ዘንድ ፡ ከሌላይቱም ፡ ሴት ፡ ምላስ ፡ ጥፍጥነት ።
 መብትዋን ፡ በልብህ ፡ አትመኘው ፡ ሽፋ ፡ ሽፍትዋም ፡ አያጥምድህ ።
 የጋለሞታ ፡ ዋጋ ፡ እስከ ፡ አንዲት ፡ እንጀራ ፡ ነው ፤
 አመንገራም ፡ ሴት ፡ የሰውን ፡ ሕይወት ፡ ታጠምዳለች ።
 በጉያው ፡ እሳትን ፡ የሚታቀፍ ፡ ልብሰቸስ ፡ የማይቃጠሉ ፡ ማን ነው ?
 በፍም ፡ ላይ ፡ የሚሄድ ፡ እግርቸስ ፡ የማይቃጠሉ ፡ ማን ነው ?
 ወደ ፡ ሰው ፡ ሚስት ፡ የሚገባም ፡ እንዲሁ ነው ፡ የሚነካትም ፡ ሁሉ ፡ ሳይቀጣ ፡ አይቀርም ።
 ሌቡ በተራ ፡ ጊዜ ፡ ነፍሱን ፡ ሊያጠግብ ፡ ቢሰርቅ ፡ ሰምች ፡ አይገቁትም ።
 በያዝም ፡ ሰበት ፡ አጥፍ ፡ ይከፍላል ፤
 በቤቱም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይሰጣል ።
 ከሌት ፡ ጋር ፡ የሚያመነገር ፡ ግን ፡ አእምሮው ፡ የጉደለ ፡ ነው ።
 እንዲሁም ፡ የሚያደርግ ፡ ነፍሱን ፡ ያጠፋል ።
 ቀሥልንና ፡ ውርደትን ፡ ያገኛል ፤
 ስድቡም ፡ አይደመሰስም ።
 ቅንዓት ፡ ለሰው ፡ የቀጣ ፡ ትኩሳት ፡ ነውና ፤
 በበቀልም ፡ ቀን ፡ አይራራለትምና ።
 እርሱም ፡ ምንም ፡ ከሣ ፡ አይቀበልም ፤
 ስጦታም ፡ ብታበዛለት ፡ አይታረቅም ።

በአደባባይ ፡ ሲሄድ ፡ በቤትዋም ፡ አቅራቢያ ፡ ጽ ፡ ሲያልፍ ፡
 የቤትዋን ፡ መንገድ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ አቀና ፤
 ግታ ፡ ሲመሽ ፡ ውድቅትም ፡ ሲሆን ፤
 በሌሊትም ፡ በጽኑ ፡ ጨለማ ፤
 እነሆ ፡ ሴት ፡ ተገናኘችው ፡
 የጋለሞታ ፡ ልብስ ፡ የለበሰች ፤
 ነፍሳትን ፡ ለማቀመድ ፡ የተዘጋጀች ።
 ሁከተኛና ፡ ለባያ ፡ ናት ፤
 አግርችዋም ፡ በቤትዋ ፡ አይቀመጡም ፤
 አንድ ፡ ጊዜ ፡ በጉዳና ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ በአዳባባይ ፤
 በማሰከትም ፡ ሁሉ ፡ ታደባለች ።
 ያዘችውም ፡ ሳመችውም ፤
 ፈትዋም ፡ ያለ ፡ እፍረት ፡ ሆኖ ፡ እንዲህ ፡ አለችው ።
 መሥዋዕትንና ፡ የደገንነት ፡ ቀርባንን ፡ ማቅረብ ፡ ነበረብኝ ፤
 ዛሬ ፡ ስለሌጅን ፡ ፈጸምሁ ።
 ስለዚህ ፡ እንደገናኝህ ፤ ፈትህንም ፡ በትጋት ፡ ለመሻት ፡ ወጥታለሁ ፤
 አግኝቼሃለሁም ።
 በአልጋይ ፡ ላይ ፡ ማለፊያ ፡ ሰርፍ ፡ ዘርግቸበታለሁ ።
 የግብጽንም ፡ ሽመልመሌ ፡ ለዘፍ ።
 በመኝታይ ፡ ከርቤንና ፡ ዓልሙን ፡ ቀረፋም ፡ ረዋቸበታለሁ ።
 ና ፡ እስከነጋ ፡ ድረስ ፡ በፍቅር ፡ እንርክ ፤
 በተወደደ ፡ መተቃቀፍም ፡ ደስ ፡ ይበለን ።
 ባለቤቱ ፡ በቤቱ ፡ የለምና ።
 ወደ ፡ ፍቅ ፡ መንገድ ፡ ሄድክልና ፤
 በእጅም ፡ የብር ፡ ከረጢት ፡ ወስዶአል ፤
 ሙሉ ፡ ጨረቃ ፡ በሆነች ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለሳል ።
 በብዙ ፡ ጨዋታዋ ፡ እንዲሰት ፡ ታደርገዋለች ፤
 በከንፈርዋ ፡ ልዝነትን ፡ ትገትተዋለች ።
 እርሱ ፡ እንዲህ ፡ ስቶ ፡ ይከተላታል ፤
 በሬ ፡ ለመታረድ ፡ እንዳይገባ ፤
 ውሻም ፡ ወደ ፡ እስራት ፡ እንዲሄድ ፤
 ወፍ ፡ ወደ ፡ ወጥመድ ፡ እንደሚቸኩል ፤
 ለነፍሱ ፡ ጥፋት ፡ እንደሚሆን ፡ ሳያውቅ ፤
 ፍላጻ ፡ ጉበቱን ፡ እስከሰንጠቀው ፡ ድረስ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።
 ልጅ ፡ ሆይ ፡ ቃሌን ፡ ጠብቅ ፡ ትእዛዜንም ፡ በእንቀ ፡ ዘንድ ፡ ሸሽግ ።
 ደ ፡ ትእዛዜን ፡ ጠብቅ ፡ በሕይወትም ፡ ትኖራለህ ።
 ሕጌንም ፡ እንደ ፡ ዓይንህ ፡ ብሌን ፡ ጠብቅ ፤
 ቦ ፡ በጣቶችህ ፡ እሰራቸው ፡ በልብህ ፡ ጽላት ፡ ጻፋቸው ።
 ዐ ፡ ጥበብን ፡ አንቺ ፡ እንቱ ፡ ነሽ ፡ በላት ፤
 ማስተዋልንም ፡ — ወዳጅ ፡ ብለህ ፡ ጥራት ፤
 ጅ ፡ ከጋለሞታ ፡ ሴት ፡ ትጠብቅህ ፡ ዘንድ ፡ ቃልዋን ፡ ካዘበሽ ፡ ከሌላይቱ ፡ ሴት ።
 ጌ ፡ በቤቱ ፡ መስኮት ፡ ሆኜ ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡ ተመለከትሁ ፤
 ጊ ፡ ከአላዋቂዎች ፡ መካከል ፡ አስተዋሁ ፤
 ከጉበዛዝትም ፡ መካከል ፡ ብላቴናውን ፡ አለምር ፡ ጉድሉት ፡ አየሁ ።

ልጆቹ ፡ ሆይ ፡ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ስሙኝ ፡ ወደ ፡ አፈራም ፡ ቃል ፡ አድምጡኝ ።
 ልብህ ፡ ወደ ፡ መንገድዋ ፡ አያዘንብል ፤
 በጎዳናዋ ፡ አትሳት ፤
 ወግታ ፡ የጣለቻቸው ፡ ብዙ ፡ ናቸውና ፤
 እርስዋም ፡ የገደለቻቸው ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።
 ቤትዋ ፡ የሲኦል ፡ መንገድ ፡ ነው ፤
 ወደ ፡ ሞት ፡ ማጀት ፡ የሚወርድ ፡ ነው ።
 ምዕራፍ ፡ ፰ ።
 በውኑ ፡ ጥበብ ፡ አትመኝምን ?
 ማስተዋልስ ፡ ድምፅዋን ፡ አትሰጥምን ?

በከረብታ ፡ ላይ ፡ በመንገድ ፡ አጠገብ ፡ በጎዳና ፡ መካከል ፡ ትቆማለች ።
 በበፍ ፡ አጠገብ ፡ በከተማይቱም ፡ መግቢያ ፡ በደጃ ፡ መግቢያ ፡ ትራራካለች ።
 እናንተ ፡ ሰምች ፡ እናንተን ፡ አጠራሉ ፤
 ድምሳም ፡ ወደ ፡ ሰምች ፡ ልጆች ፡ ነው ።
 እናንተ ፡ አላዋቂዎች ፡ ብልሃትን ፡ አስተውሉ ፤
 እናንተም ፡ ሰጪች ፡ ጥበብን ፡ በልባችሁ ፡ ያዙ ።
 ከነፈሮቹም ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ ለመናገር ፡ ይከፈታሉ ።
 አፈ ፡ እውነትን ፡ ይናገራልና ፤
 ከነፈሮቹም ፡ ከፋትን ፡ ይደግፋሉ ።
 የአፈ ፡ ቃላት ፡ ሁሉ ፡ ጽድቅ ፡ ናቸው ፡ ጠማማ ፡ ዘጠጥረውም ፡ አይደሉም ።
 እነርሱ ፡ በሚያስተውሉ ፡ ዘንድ ፡ የቀኑ ፡ ናቸው ፡ እውቀትንም ፡ ከገኘአት ፡ ሰምች ፡ ገር ፡ የተሰማሙ ፡ ናቸው ።
 ተግሣደን ፡ እንጂ ፡ ብርን ፡ አትቀበሉ ፤
 ከምዝምዝ ፡ ጠርቀው ፡ ይልቅ ፡ እውቀትን ፡ ተቀበሉ ።
 ጥበብ ፡ ከቀይ ፡ ፅንቀት ፡ ትበልጣልችና ፡ የከበረ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አይተካከላችም ።
 እኔ ፡ ጥበብ ፡ በብልሃት ፡ ተቀምጧለሁ ፤
 እውቀትንም ፡ ጥንቃቄንም ፡ አግኝቻለሁ ።
 እግዚአብሔርን ፡ መናፈት ፡ ከፋትን ፡ ይጠላል ፤
 ትሰበትንና ፡ እብረትን ፡ ከፋትንም ፡ መንገድ ፡ ጠማማውንም ፡ አፍ ፡ አጠላለሁ ።
 ምዝርና ፡ መልካም ፡ ጥበብ ፡ የእኔ ነው ፡ ማስተዋል ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ብርታትም ፡ አለኝ ።
 ነገሥታት ፡ በእኔ ፡ ይነግሣሉ ፤
 ሹማምቶችም ፡ የቀናውን ፡ ነገር ፡ ይደነግጋሉ ።
 አለቶች ፡ በእኔ ፡ ይዘዛሉ ፡ ከቡራንና ፡ የምድር ፡ ፈራጆችም ፡ ሁሉ ።
 እኔ ፡ የሚወድዱኝን ፡ እውድዳለሁ ፤
 ተግተው ፡ የሚሹኝም ፡ ያገኛል ።
 ብልጥግናና ፡ ክብር ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤
 ብዙ ፡ ሀብትና ፡ ጽድቅም ፡ ፍሬይም ፡ ከምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ ይሻላል ፤
 በቃያይም ፡ ከተመረጠች ፡ ብር ።
 እኔ ፡ በጽድቅ ፡ መንገድ ፡ እሄዳለሁ ።
 በፍርድም ፡ ጎዳና ፡ መካከል ፡ ለሚወድዱኝ ፡ ርስት ፡ አጠርሳቸው ፡ ዘንድ ፡ ቤተ ፡ መዛግብታቸውንም ፡ እዋላ ፡ ዘንድ ።
 እግዚአብሔር ፡ የመንገድ ፡ መጀመሪያ ፡ አደረገኝ ፤
 በቀድሞ ፡ ሥራው ፡ መጀመሪያ ፡ ከጥንቱ ፡ ከዘላለም ፡ ጀምሮ ፡ ተሾምሁ ።
 ምድር ፡ ከመፈጠሩ ፡ አስቀድሞ ፡ ቀላዳት ፡ ገና ፡ ሳይኖሩ ፡ እኔ ፡ ተወለድሁ ።
 የውኑ ፡ ምንጫች ፡ ገና ፡ ሳይፈልቁ ፡ ተራሮች ፡ ገና ፡ ሳይመሠረቱ ፤
 ከነረብቶች ፡ በፊት ፡ እኔ ፡ ተወለድሁ ፤

ምድራቱንና ፡ ሚዳውን ፡ ገና ፡ ሳይፈጥር ፡ የመጀመሪያውንም ፡ የንለም ፡ አፈር ።
 ሰማዮችን ፡ በከረግ ፡ ጊዜ ፡ አብረው ፡ ነበርሁ ፤
 በቀላዳት ፡ ፈት ፡ ከበብን ፡ በደነገገ ፡ ጊዜ ፡ ደመናትን ፡ በላይ ፡ በዘገደ ፡ ጊዜ ፡ የቀላዳን ፡ ምንጫች ፡ በጻፍ ፡ ጊዜ ፡ ለባሕርም ፡ ጻርቻን ፡ በወሰነ ፡ ጊዜ ፡ ውኑ ፡ ከትእዛዙ ፡ አንዳያልና ።
 የምድርን ፡ መሠረት ፡ በመሠረተ ፡ ጊዜ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ዋና ፡ ጠራተኛ ፡ ነበርሁ ።
 ስለት ፡ ስለት ፡ ደስ ፡ አሰኘው ፡ ነበርሁ ፤
 በፈቱም ፡ ልጆች ፡ ደስ ፡ ይላኝ ፡ ነበርሁ ፤
 ደስታዬም ፡ በምድሩ ፡ ተደላዩም ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ ነበር ።
 አሁንም ፡ ልጆቹ ፡ ሆይ ፡ ስሙኝ ፡ መንገድንም ፡ የሚጠብቁ ፡ ምስጋኖች ፡ ናቸው ።
 ጉምሀር፡ን ፡ ስሙ ፡ ጠበቅንም ፡ ሁኑ ፡ ቸል ፡ አትበሉትም ።
 የሚሰማኝ ፡ ሰው ፡ ምስጋና ፡ ነው ፡ ስለት ፡ ስለት ፡ በቤቱ ፡ መግቢያ ፡ የሚተገታ ፤
 የደጀንም ፡ መድረክ ፡ የሚጠብቅ ።
 እኔን ፡ ያገኘ ፡ ሕይወትን ፡ ያገኛልና ፤
 ከእግዚአብሔርም ፡ ሞገስን ፡ ያገኛልና ፤
 እኔን ፡ ያግ ፡ ግን ፡ ራሱን ፡ ይገባል ።
 የሚጠሉኝ ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይወድዳሉ ።
 ምዕራፍ ፡ ፱ ።
 ጥበብ ፡ ቤትዋን ፡ ጠራት ፡ ሰባቱንም ፡ ምስጋኖች ፡ አቆመች ።
 ፍሪዳዋን ፡ አረደች ፤ የወደን ፡ ጠጅዋን ፡ ደባለቀች ፤
 ማዕድቀን ፡ አዘጋጀች ።
 ባረያዎችዋን ፡ ልከ ፡ በከተማይቱ ፡ ከፍተኛ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ጠራች ።
 አላዋቂ ፡ የሆነ ፡ ወደዚህ ፡ ፈቀቅ ፡ ይበል ።
 አእምሮ ፡ የጉደለቸውንም ፡ እንዲህ ፡ አለች ።
 ነ ፡ እንጀራይን ፡ ብላ ፡ የደበለቀውትንም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ጠጡ ።
 አላዋቂነትን ፡ ትታችሁ ፡ በሕይወት ፡ ነፍ ፡ በማስተዋልም ፡ መንገድ ፡ ሄዳ ።
 ፈዘኛን ፡ የሚገሥጽ ፡ ለራሱ ፡ ስድብን ፡ ይቀበላል ።
 ኅጥእንም ፡ የሚዘልፍ ፡ ነውርን ፡ ያገኛል ።
 ፊዘኛን ፡ አትገሥጽ ፡ እንዳይጠላህ ።
 ለጠብብ ፡ ሰው ፡ ትምዘርትን ፡ ስጠው ፤ ጥበብንም ፡ ያበዛል ።
 ጽድቅንም ፡ አስተምረው ፡ እውቀትንም ፡ ያበዛል ።
 የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔር ፡ መናፈት ፡ ነው ።
 ቅዱስንም ፡ ማወቅ ፡ ማስተዋል ፡ ነው ።

፲፩፣ ዘመንህ ፡ በእኔ ፡ ይበዛልና ።
የሕይወትህም ፡ ሰድሜ ፡ ይጨመርልሃልና ።
፲፪፣ ጠቢብ ፡ ብትሆን ፡ ለራስህ ፡ ጠቢብ ፡ ትሆናለህ ።
፪፻፲፱፣ ብትሆን ፡ ፈዘኛነትህን ፡ ለብቻህ ፡ ትሸከማለህ ።

(የሚተላለው ፡ ከግሪክ ፡ የተጨመረ ፡ ነው ።)
ለጂ ፡ ለራሱ ፡ አዋቂ ፡ ብትሆን ፡ ለባለገደራህም ፡
አዋቂ ፡ ትሆናለህ ።
ለራሱ ፡ ክፉ ፡ ብትሆን ፡ ግን ፡ ከፋትን ፡ ትግራህ ።
ሐሰትን ፡ የሚያዘጋጅ ፡ ሰው ፡ ነፋሳትን ፡ እንደሚያዘጋጅ ፡ ሰው ፡ ነው ።
የሚበርር ፡ ወፍንም ፡ እንደሚከተል ፡ ይመሳሳል ።
የወይኑ ፡ ቦታ ፡ መንገዱን ፡ ተወ ።
የሚሠግራባትን ፡ መንገድ ፡ ዘንጋ ።
ወደ ፡ ምድረ ፡ በጻ ፡ ይሄዳል ።
ለጥም ፡ ወደ ፡ ተሠራች ፡ እገር ፡ ይሄዳል ።
የግያፈራ ፡ የግደጠኛም ፡ ገንዘብንም ፡ በእጁ ፡ ይሰብሳባል ።

፲፫፣ ሰነፍ ፡ ሌት ፡ ሁከተኛ ፡ ናት ።
አሳብ ፡ የላትም ፡ አንዳችም ፡ አታውቅም ።
፲፬፣ በቤትም ፡ ደጅ ።
በከተማይቱ ፡ ከፍተኛ ፡ ስፍራ ፡ በወንበር ፡ ላይ ፡ ትቀመጣለች ።

፲፭፣ በመንገድ ፡ የሚያልፋትን ።
እካሄዳቸውንም ፡ ያቀጥትን ፡ ለመጥራት ።
፲፮፣ አላዋቂ ፡ የሆነ ፡ ወደዚህ ፡ ፈቀቅ ፡ ይበል ።
እእምር ፡ የጉዳላውንም ፡ እንዲህ ፡ አለች ።
፲፯፣ የሰርቆት ፡ ውኃ ፡ ይጣፍጣል ።
የተሸሸገም ፡ እንጀራ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።

፲፰፣ ነገር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ መታን ፡ ከዚያ ፡ እንዳሉ ፡ እድመኞችቸውም ፡ በሰሌል ፡ ጥልቀት ፡ እንዳሉ ፡ አያውቅም ።
ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፣ የሰሎሞን ፡ ምሳሌዎች ።
፲፩፣ ጠቢብ ፡ ልጅ ፡ አባቱን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።
ሰነፍ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ ለእናቱ ፡ ጎዘን ፡ ነው ።

፲፪፣ በኃጢአት ፡ የተገኘ ፡ መዝገብ ፡ ጥቅም ፡ የለውም ።
፲፫፣ ጽድቅ ፡ ግን ፡ ከሞት ፡ ያድናል ።
፲፬፣ እግዚአብሔር ፡ የጻድቁን ፡ ነፍስ ፡ አያሰርብም ።
የጎጥአንን ፡ ምኞት ፡ ግን ፡ ይገለብጣል ።

፲፭፣ የታካች ፡ እጅ ፡ ችግረኛ ፡ ታደርጋለች ።
የትጉ ፡ እጅ ፡ ግን ፡ በለጠጋ ፡ ታደርጋለች ።
፲፮፣ በበጋ ፡ የሚያከማች ፡ ልጅ ፡ አስተዋይ ፡ ነው ።
በመከር ፡ የሚተኛ ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ራሱን ፡ ያሰነውራል ።
፲፱፣ በረከት ፡ በጻድቅ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ነው ።
የጎጥአንን ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ግፍ ፡ ይከድነዋል ።
፳፩፣ የጻድቅ ፡ መታሰቢያ ፡ በበረከት ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ስም ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
፳፪፣ በልቡ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ ትእዛዝን ፡ ይቀበላል ።
በከንፈሩ ፡ የሚሰነፍ ፡ ግን ፡ ይወድቃል ።

ያለ ፡ ነውር ፡ የሚሄድ ፡ ተማምኖ ፡ ይሄዳል ።
መንገዱን ፡ የሚያጣምም ፡ ግን ፡ ያታወቃል ።
በግድቱ ፡ የሚጠቅስ ፡ መከራን ፡ ያመጣል ።
ደፍሮ ፡ የሚገገግጽ ፡ ግን ፡ ሰለምን ፡ ያደርጋል ።
የጻድቅ ፡ አፍ ፡ የሕይወት ፡ ምንጭ ፡ ናት ።
የጎጥአንን ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ግፍ ፡ ይከድነዋል ።
ጥል ፡ ከርከርን ፡ ታሰነሣለች ።
ፍቅር ፡ ግን ፡ ኃጢአትን ፡ ሁሉ ፡ ትከድናለች ።
በብልሃተኛ ፡ ከንፈር ፡ ጥበብ ፡ ትገኛለች ።
በትር ፡ ግን ፡ አእምሮ ፡ ለጉዳላው ፡ ሰው ፡ ጀርባ ፡ ነው ።

፲፱፣ ጠቢብን ፡ እውቀትን ፡ ይሸሽጋሉ ።
የሰነፍ ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ለጥፋት ፡ ይቀርባል ።
የባለጠጋ ፡ ሀብት ፡ ለእርሱ ፡ የጻፍች ፡ ከተማ ፡ ናት ።
የድሆች ፡ ጥፋት ፡ ድህነታቸው ፡ ነው ።
የጻድቅ ፡ ደመወዝ ፡ ለሕይወት ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ፍሬ ፡ ግን ፡ ለኃጢአት ፡ ነው ።
ተግሣጽን ፡ የሚጠብቅ ፡ በሕይወት ፡ መንገድ ፡ ይሄዳል ።
ዘላፊን ፡ የሚተው ፡ ግን ፡ ይሰታል ።
ጥልን ፡ የሚከድን ፡ ሐሰተኛ ፡ ከንፈር ፡ አለው ።
ሐሜትንም ፡ የሚገልጥ ፡ ሰነፍ ፡ ነው ።
በቃል ፡ ብዛት ፡ ውስጥ ፡ ኃጢአት ፡ ሳይኖር ፡ አይቀርም ።
ከንፈሩን ፡ የሚገታ ፡ ግን ፡ አስተዋይ ፡ ነው ።
የጻድቅ ፡ ምላስ ፡ የተፈተነ ፡ ብር ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ልብ ፡ ግን ፡ ምናምን ፡ ነው ።
የጻድቅ ፡ ከንፈር ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ይመግባሉ ።
ሰነፍች ፡ ግን ፡ ከልባቸው ፡ ጉድለት ፡ የተነሣ ፡ ይዋታሉ ።
የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ ባለጠጋ ፡ ታደርጋለች ።
ጎዘንንም ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ አይጨምርም ።
ክፉ ፡ ነገር ፡ ግድረግ ፡ ለሰነፍ ፡ ሰው ፡ ጨዋታ ፡ ነው ።

፳፩፣ እንዲሁም ፡ ጥበብ ፡ ለአስተዋይ ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ሰው ፡ ፍርሃት ፡ በላይ ፡ ይመጣበታል ።
ለጻድቃንም ፡ ምኞታቸው ፡ ትሰጣቸዋለች ።
በውሎ ፡ ነፋስ ፡ ሲያልፍ ፡ ጎጥአን ፡ አይገኝም ።
ጻድቅ ፡ ግን ፡ የዘላለም ፡ መሠረት ፡ ነው ።
ሆምጣጤ ፡ ጥርስን ፡ ጠብሎም ፡ ዓይኑን ፡ እንደሚገባ ።
እንዲሁም ፡ ታካች ፡ ለላኩት ።
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ዘመንን ፡ ታረዝግላለች ።
የጎጥአን ፡ ሰድሜ ፡ ግን ፡ ታጥራለች ።
የጻድቃን ፡ አለኝታ ፡ ደስታ ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ተስፋ ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
የእግዚአብሔር ፡ መንገድ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ ለሚሄድ ፡ አምባ ፡ ነው ።
ጥፋት ፡ ግን ፡ ክፋትን ፡ ለሚያደርጉ ።
ጻድቃን ፡ ለዘላለም ፡ አይኖወውም ።
ጎጥአን ፡ ግን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይቀመጡም ።

፳፪፣ ጎዘንንም ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ አይጨምርም ።
ክፉ ፡ ነገር ፡ ግድረግ ፡ ለሰነፍ ፡ ሰው ፡ ጨዋታ ፡ ነው ።

፳፫፣ እንዲሁም ፡ ጥበብ ፡ ለአስተዋይ ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ሰው ፡ ፍርሃት ፡ በላይ ፡ ይመጣበታል ።
ለጻድቃንም ፡ ምኞታቸው ፡ ትሰጣቸዋለች ።
በውሎ ፡ ነፋስ ፡ ሲያልፍ ፡ ጎጥአን ፡ አይገኝም ።
ጻድቅ ፡ ግን ፡ የዘላለም ፡ መሠረት ፡ ነው ።
ሆምጣጤ ፡ ጥርስን ፡ ጠብሎም ፡ ዓይኑን ፡ እንደሚገባ ።

፳፬፣ እንዲሁም ፡ ታካች ፡ ለላኩት ።
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ዘመንን ፡ ታረዝግላለች ።
የጎጥአን ፡ ሰድሜ ፡ ግን ፡ ታጥራለች ።
የጻድቃን ፡ አለኝታ ፡ ደስታ ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ተስፋ ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
የእግዚአብሔር ፡ መንገድ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ ለሚሄድ ፡ አምባ ፡ ነው ።
ጥፋት ፡ ግን ፡ ክፋትን ፡ ለሚያደርጉ ።
ጻድቃን ፡ ለዘላለም ፡ አይኖወውም ።
ጎጥአን ፡ ግን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይቀመጡም ።

፳፭፣ እንዲሁም ፡ ጥበብ ፡ ለአስተዋይ ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ሰው ፡ ፍርሃት ፡ በላይ ፡ ይመጣበታል ።
ለጻድቃንም ፡ ምኞታቸው ፡ ትሰጣቸዋለች ።
በውሎ ፡ ነፋስ ፡ ሲያልፍ ፡ ጎጥአን ፡ አይገኝም ።
ጻድቅ ፡ ግን ፡ የዘላለም ፡ መሠረት ፡ ነው ።
ሆምጣጤ ፡ ጥርስን ፡ ጠብሎም ፡ ዓይኑን ፡ እንደሚገባ ።

የጻድቅ ፡ አፍ ፡ ጥበብን ፡ ይናገራል ።
ጠግግ ፡ ምላስ ፡ ግን ፡ ትቂረጣለች ።
የጻድቅ ፡ ከንፈር ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ነገርን ፡ ያውቃሉ ።
የጎጥአን ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ጠግግ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።
አባይ ፡ ሚዛን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አስጸያፈ ፡ ነው ።
እውነተኛ ፡ ሚዛን ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ያሰኝዋል ።
ትዕቢት ፡ ከመጣች ፡ ውርደት ፡ ትመጣለች ።
በትሐታን ፡ ዘንድ ፡ ግን ፡ ጥበብ ፡ ትገኛለች ።
ቅኖችን ፡ ቅንነታቸው ፡ ትመረቸዋለች ።
ወሰላቶችን ፡ ግን ፡ ጠግግነታቸው ፡ ታጠፋቸዋለች ።

በቀጣ ፡ ቀን ፡ ሀብት ፡ አትረበም ።
ጽድቅ ፡ ግን ፡ ከሞት ፡ ታድናለች ።
የፍጹም ፡ ሰው ፡ ጽድቅ ፡ መንገዱን ፡ ያቀናለታል ።
ጎጥአን ፡ ግን ፡ በኃጢአት ፡ ይወድቃል ።
ቅኖችን ፡ ጽድቃቸው ፡ ይታደጋቸዋል ።
ወሰላቶች ፡ ግን ፡ በምኞታቸው ፡ ይጠመዳሉ ።
ጎጥአን ፡ በሞት ፡ ጊዜ ፡ ተስፋው ፡ ይቂረጣል ።
የኃያል ፡ አለኝታም ፡ ይጠፋል ።
ጻድቅ ፡ ከሚገባት ፡ ይድናል ።
ጎጥአንም ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ይመጣል ።
ዝንጉ ፡ ሰው ፡ በእሱ ፡ በላጋጀራውን ፡ ያጠፋል ።
ጻድቃን ፡ ግን ፡ በእውቀት ፡ ይድናሉ ።
በጻድቃን ፡ ለማት ፡ ከተማ ፡ ደስ ፡ ይላታል ።
በጎጥአንም ፡ ጥፋት ፡ እኩል ፡ ትላለች ።
በቅኖች ፡ በረከት ፡ ከተማ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትላለች ።
በጎጥአን ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ትገለበጣለች ።
ወዳጁን ፡ የሚገቅ ፡ እርሱ ፡ አእምሮ ፡ የጉደሎው ፡ ነው ።

አስተዋይ ፡ ግን ፡ ዝም ፡ ይላል ።
ለሐሜት ፡ የሚሄድ ፡ ምሥጢሩን ፡ ይገልጣል ።
በመንፈስ ፡ የታመነ ፡ ግን ፡ ነገሩን ፡ ይሰውራል ።
መልካም ፡ ምክር ፡ ከሌለ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝብ ፡ ይወድቃል ።
በመከር ፡ ብዛት ፡ ግን ፡ ደግንን ፡ ይሆናል ።
ለማያውቅ ፡ የሚዋሰኑ ፡ ክፉ ፡ መከራን ፡ ይቀበላል ።
ዋስነትን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ ይድናል ።
ሞገስ ፡ ያላት ፡ ሴት ፡ ከብርን ፡ ታገኛለች ።
ህክተኞችም ፡ ሀብትን ፡ ያገኛሉ ።
ቸር ፡ ሰው ፡ ለራሱ ፡ መልካም ፡ ያደርጋል ።
ጨካኝ ፡ ግን ፡ ሥጋውን ፡ ይጉዳል ።
የጎጥአን ፡ ሰው ፡ ምያ ፡ ሐሰተኛ ፡ ነው ።
ጽድቅን ፡ የሚዘራ ፡ ግን ፡ የታመነ ፡ ግን ፡ አለው ።
በጽድቅ ፡ የሚጻፍ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ።
ክፋትን ፡ የሚከተል ፡ ግን ፡ ለሞቱ ፡ ነው ።
ለቤ ፡ ጠግግኞች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፈዎች ፡ ናቸው ።

በመንገዳቸው ፡ ፍጹሚን ፡ የሆኑ ፡ ግን ፡ የተወደዱ ፡ ናቸው ።
ክፉ ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ በእጅ ፡ ሳይቀጣ ፡ አይቀርም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።
ተግሣጽን ፡ የሚወድድ ፡ እውቀትን ፡ ይወድቃል ።
ዘላፊን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ ደንቀር ፡ ነው ።
ደጎና ፡ ሰው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሞገስን ፡ ይገኛል ።
ተንኩላኛውን ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይቀሥራል ።
ሰውን ፡ ዓመጥ ፡ አያጸናውም ።
የጻድቃን ፡ ሥር ፡ ግን ፡ አይንቀሳቀስም ።
ለባም ፡ ሴት ፡ ለባልም ፡ ዘውድ ፡ ናት ።
አሳፊ ፡ ሴት ፡ ግን ፡ በአጥንቱ ፡ ውስጥ ፡ እንደቅንቅን ፡ ናት ።
የጻድቃን ፡ አሳብ ፡ ቅን ፡ ነው ።
ቸር ፡ ግን ፡ የጎጥአን ፡ ሰው ፡ ተንኩል ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ቃል ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ትሸምቃለች ።
የቅኖች ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ይታደጋቸዋል ።
ጎጥአን ፡ የገለበጣሉ ፡ ደግሞም ፡ አይገኙም ።
የጻድቃን ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
ሰው ፡ በጥበብ ፡ ይመሰገናል ።
ለቤ ፡ ጠግግ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይኖራል ።
ለራሱ ፡ በፊያ ፡ ሆኖ ፡ የተጠቃ ፡ ሰው ፡ እንጀራ ፡ ጉድለት ፡ ራሱን ፡ ካከበረው ፡ ሰው ፡ ይሻላል ።

የጻድቃን ፡ ዘር ፡ ግን ፡ ይድናል ።
የወርቅ ፡ ቀለበት ፡ በእርያ ፡ አፍንጫ ፡ እንደ ፡ ሸጭ ።
ሆነ ፡ ከጥበብ ፡ የተለየች ፡ ቅንጽ ፡ ሌትም ፡ እንዲሁ ፡ ናት ።
የጻድቃን ፡ ምኞት ፡ በጎ ፡ ብቻ ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ተስፋ ፡ ግን ፡ መቅሠፍት ፡ ነው ።
ያለውን ፡ የሚበትን ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ይጨመርለታል ።
ያለ ፡ ቅጥ ፡ የሚነፍግ ፡ ሰውም ፡ አለ ፡ ይደኸያልም ።
የምትባረክ ፡ ነፍስ ፡ ትጠግባለች ።
የረከም ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ ይረከል ።
እህልን ፡ የሚያሰቀር ፡ ሰው ፡ በሕዝብ ፡ ዘንድ ፡ ይረገጣል ።
በረከት ፡ ግን ፡ በሚሸጠው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ነው ።
መልካምን ፡ ተግባር ፡ የሚሻ ፡ ደስታን ፡ ይፈልጋል ።

ክፋት ፡ በሚፈልግ ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ ይመጣበታል ።
በባለጠግንቱ ፡ የሚተማመን ፡ ሰው ፡ ይወድቃል ።
ጻድቃን ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ቅጠል ፡ ይሰመልማሉ ።
ቤቱን ፡ የሚያሰኝ ፡ ሰው ፡ ነፋሱን ፡ ይወርሳል ።
ሰነፍም ፡ ለጠቢብ ፡ ተገዥ ፡ ይሆናል ።
የጻድቅ ፡ ፍሬ ፡ የሕይወት ፡ ዘፍ ፡ ናት ።
ነፍሶችንም ፡ የሚሰበስቡ ፡ እርሱ ፡ ጠቢብ ፡ ነው ።
እነሆ ፡ ጻድቅ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ፍጻሜን ፡ የሚቀበል ።
ይልቅለን ፡ ጎጥአን ፡ ዓመፅን ፡ እንደት ፡ ይሆናሉ ።

ተግሣጽን ፡ የሚወድድ ፡ እውቀትን ፡ ይወድቃል ።
ዘላፊን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ ደንቀር ፡ ነው ።
ደጎና ፡ ሰው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሞገስን ፡ ይገኛል ።
ተንኩላኛውን ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይቀሥራል ።
ሰውን ፡ ዓመጥ ፡ አያጸናውም ።
የጻድቃን ፡ ሥር ፡ ግን ፡ አይንቀሳቀስም ።
ለባም ፡ ሴት ፡ ለባልም ፡ ዘውድ ፡ ናት ።
አሳፊ ፡ ሴት ፡ ግን ፡ በአጥንቱ ፡ ውስጥ ፡ እንደቅንቅን ፡ ናት ።
የጻድቃን ፡ አሳብ ፡ ቅን ፡ ነው ።
ቸር ፡ ግን ፡ የጎጥአን ፡ ሰው ፡ ተንኩል ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ቃል ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ትሸምቃለች ።
የቅኖች ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ይታደጋቸዋል ።
ጎጥአን ፡ የገለበጣሉ ፡ ደግሞም ፡ አይገኙም ።
የጻድቃን ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
ሰው ፡ በጥበብ ፡ ይመሰገናል ።
ለቤ ፡ ጠግግ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይኖራል ።
ለራሱ ፡ በፊያ ፡ ሆኖ ፡ የተጠቃ ፡ ሰው ፡ እንጀራ ፡ ጉድለት ፡ ራሱን ፡ ካከበረው ፡ ሰው ፡ ይሻላል ።

ተግሣጽን ፡ የሚወድድ ፡ እውቀትን ፡ ይወድቃል ።
ዘላፊን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ ደንቀር ፡ ነው ።
ደጎና ፡ ሰው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሞገስን ፡ ይገኛል ።
ተንኩላኛውን ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይቀሥራል ።
ሰውን ፡ ዓመጥ ፡ አያጸናውም ።
የጻድቃን ፡ ሥር ፡ ግን ፡ አይንቀሳቀስም ።
ለባም ፡ ሴት ፡ ለባልም ፡ ዘውድ ፡ ናት ።
አሳፊ ፡ ሴት ፡ ግን ፡ በአጥንቱ ፡ ውስጥ ፡ እንደቅንቅን ፡ ናት ።
የጻድቃን ፡ አሳብ ፡ ቅን ፡ ነው ።
ቸር ፡ ግን ፡ የጎጥአን ፡ ሰው ፡ ተንኩል ፡ ነው ።
የጎጥአን ፡ ቃል ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ትሸምቃለች ።
የቅኖች ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ይታደጋቸዋል ።
ጎጥአን ፡ የገለበጣሉ ፡ ደግሞም ፡ አይገኙም ።
የጻድቃን ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
ሰው ፡ በጥበብ ፡ ይመሰገናል ።
ለቤ ፡ ጠግግ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይኖራል ።
ለራሱ ፡ በፊያ ፡ ሆኖ ፡ የተጠቃ ፡ ሰው ፡ እንጀራ ፡ ጉድለት ፡ ራሱን ፡ ካከበረው ፡ ሰው ፡ ይሻላል ።

ተግሣጽን ፡ የሚወድድ ፡ እውቀትን ፡ ይወድቃል ።
ዘላፊን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ ደንቀር ፡ ነው ።
ደጎና

የቅናች ፡ ጸሎት ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ፡ ነው ።

፱ ፡ የነጥሉን ፡ መንገድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ።

፲ ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ጽድቅን ፡ የሚከተል ፡ ይወድዳል ።

፲፩ ፡ ክፉ ፡ መቅሠፍት ፡ መንገድን ፡ በተወሰደው ፡ ላይ ፡ ይመጣል ።

፲፪ ፡ ዘለፋንም ፡ የሚጠላ ፡ ይሞታል ።

፲፫ ፡ ሲኦልና ፡ ጥፋት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የታወቁ ፡ ናቸው ።

፲፬ ፡ ይልቁንም ፡ የሰዎች ፡ ልብ ፡ የታወቀ ነው ።

፲፭ ፡ ፊዘኛ ፡ ሰው ፡ የሚዘልፈውን ፡ አይወድድም ።

፲፮ ፡ ወደ ፡ ጠቢባንም ፡ አይሄድም ።

፲፯ ፡ ደስ ፡ ያለው ፡ ልብ ፡ ፊትን ፡ ያበራል ።

፲፰ ፡ በልብ ፡ ኅዘን ፡ ግን ፡ ነፍስ ፡ ትሰበራለች ።

፲፱ ፡ የአዋቂ ፡ ልብ ፡ እውቀትን ፡ ይፈልጋል ።

፳ ፡ የሰነፎች ፡ አፍ ፡ ግን ፡ በስንፍና ፡ ይሰማራል ።

፳፩ ፡ ልብ ፡ የሚያገነን ፡ ሰው ፡ ከመኑ ፡ ሁሉ ፡ የከፋች ፡ ናት ።

፳፪ ፡ የልብ ፡ ደስታ ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ እንደ ፡ ግብዣ ፡ ነው ።

፳፫ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከመፍራት ፡ ጋር ፡ ያለ ፡ ጥቂት ፡ ነገር ።

፳፬ ፡ ሁከት ፡ ካለበት ፡ ከብዙ ፡ መዝገብ ፡ ይሻላል ።

፳፭ ፡ የጉመን ፡ ወጥ ፡ በፍቅር ፡ መብላት ።

፳፮ ፡ የሰብ ፡ ፍሬዳን ፡ ጥል ፡ ባለበት ፡ ዘንድ ፡ ከመብላት ፡ ይሻላል ።

፳፯ ፡ ቀ፡ ጡ ፡ ሰው ፡ ጠብን ፡ ያነሣሃል ።

፳፰ ፡ ትዕግሥተኛ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ጸጥ ፡ ያሰኘዋል ።

፳፱ ፡ የታኮች ፡ መንገድ ፡ እንደ ፡ እየሆነ ፡ አጥር ፡ ናት ።

፳፻ ፡ የጻድቃን ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ የተደለደለች ፡ ናት ።

፴ ፡ ጠቢብ ፡ ልጅ ፡ አባቱን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።

፴፩ ፡ ሰነፍ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ እናቱን ፡ ይንቃል ።

፴፪ ፡ ልብ ፡ ለሌለው ፡ ሰው ፡ ስንፍና ፡ ደስታ ፡ ናት ።

፴፫ ፡ አስተዋይ ፡ ግን ፡ አካሄዱን ፡ ያቀናል ።

፴፬ ፡ ምክር ፡ ከሌለች ፡ ዘንድ ፡ የታሰበው ፡ ሳይሳካ ፡ ይቀራል ።

፴፭ ፡ መክርች ፡ በበዙበት ፡ ዘንድ ፡ ግን ፡ ይጸናል ።

፴፮ ፡ ሰው ፡ በአፉ ፡ መልኩ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።

፴፯ ፡ ቃልም ፡ በጊዜው ፡ ምንኛ ፡ መልካም ፡ ነው ።

፵ ፡ በታች ፡ ካለው ፡ ከሲኦል ፡ ያመልጥ ፡ ዘንድ ፡ የሕይወት ፡ መንገድ ፡ አስተዋዩን ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ይወስደዋል ።

፵፩ ፡ እግዚአብሔር ፡ የትዕቢተኞችን ፡ ቤት ፡ ይነቀላል ።

፵፪ ፡ የበልቴትን ፡ ዳርቻ ፡ ግን ፡ ያጸናል ።

፵፫ ፡ የበደለኛ ፡ አሳብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ናት ።

፵፬ ፡ ያማረ ፡ ቃል ፡ ግን ፡ ጥፋ ፡ ነው ።

፵፭ ፡ ትርፍ ፡ ለማግኘት ፡ የሚሳሳ ፡ ሰው ፡ የራሱን ፡ ቤት ፡ ያውካል ።

፵፮ ፡ መማላኝን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ።

፵፯ ፡ የጻድቅ ፡ ልብ ፡ መልሱን ፡ ያስባል ።

፵፰ ፡ የነጥሉን ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ከፋትን ፡ ያፈልቃል ።

እግዚአብሔር ፡ ከነጥሉን ፡ ይርቃል ።

የጻድቃንን ፡ ጸሎት ፡ ግን ፡ ይሰማል ።

የዓይን ፡ ብርሃን ፡ ልብን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።

መልካም ፡ ወራም ፡ አጥንትን ፡ ያለመማል ።

የሕይወትን ፡ ተግሣዳ ፡ የሚሰማ ፡ ጆር ።

በጠቢባን ፡ መካከል ፡ ይኖራል ።

ተግሣዳን ፡ ቸል ፡ የሚል ፡ የራሱን ፡ ነፍስ ፡ ይንቃል ።

ዘለፋን ፡ የሚሰማ ፡ ግን ፡ አእምሮ ፡ ያገኛል ።

እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የጥበብ ፡ ትምህርት ፡ ነው ።

ትሕትናም ፡ ከብረትን ፡ ትቀድማለች ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

የልብ ፡ መዘጋጀት ፡ ከሰው ፡ ነው ።

የምላስ ፡ መልስ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

የሰው ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ በዓይኖቹ ፡ ፊት ፡ ንጹሕ ፡ ነው ።

እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ መንፈስን ፡ ይመዝናል ።

ሥራህን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አደራ ፡ ስጥ ።

አሳብም ፡ ትጸናለች ።

እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ ለእርሱ ፡ ለራሱ ፡ ፈጠረ ።

ነጥሉን ፡ ደግሞ ፡ ለክፉ ፡ ቀን ።

በልብ ፡ የታሰየ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ ነው ።

እጅ ፡ በእጅም ፡ ሳይቀጣ ፡ አይቀርም ።

በምሕረትና ፡ በእውነት ፡ ኃላጊነት ፡ ስራ ያለች ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በመፍራት ፡ ሰው ፡ ከከፋት ፡ ይመለሳል ።

የሰው ፡ አካሄድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።

እንደ ፡ ሆነ ፡ በእርሱና ፡ በጠላቶቹ ፡ መካከል ፡ ስንኳ ፡ ስላምን ፡ ያደርጋል ።

በጽድቅ ፡ የሚገኝ ፡ ጥቂት ፡ ነገር ።

በዓመፅ ፡ ከሚገኝ ፡ ከብዙ ፡ ትርፍ ፡ ይሻላል ።

የሰው ፡ ልብ ፡ መንገዱን ፡ ያዘጋጃል ።

እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ አካሄዱን ፡ ያቀናለታል ።

የእግዚአብሔር ፡ ብደን ፡ በንጉሥ ፡ አፍ ፡ ነው ።

አፉም ፡ በፍርድ ፡ አይስተም ።

እውነተኛ ፡ ሚዛንና ፡ መመዘኛ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ናቸው ።

የከረጠት ፡ መመዘኞች ፡ ሁሉ ፡ የእርሱ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።

ግፍን ፡ መሥራት ፡ በንጉሥ ፡ ዘንድ ፡ ጸያፍ ፡ ነገር ፡ ነው ።

ከፋን ፡ በጽድቅ ፡ ይጸናልና ።

የጽድቅ ፡ ከንፈር ፡ የነገሥታት ፡ ደስታ ፡ ናት ።

በቅን ፡ የሚናገር ፡ እርሱንም ፡ ይወድዱታል ።

የንጉሥ ፡ ቀ፡ ጣ ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ መልክተኛ ፡ ነው ።

ጠቢብ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይቁላጠዋል ።

በንጉሥ ፡ ፊት ፡ ብርሃን ፡ ዘንድ ፡ ሕይወት ፡ አለ ።

መልካም ፡ ፈቃዱም ፡ እንደ ፡ በልግ ፡ ዝናብ ፡ ይመና ፡ ነው ።

፳፱ ፡

፴ ፡

፴፩ ፡

፴፪ ፡

፴፫ ፡

፴፬ ፡

፴፭ ፡

፴፮ ፡

፴፯ ፡

፴፰ ፡

፵ ፡

፵፩ ፡

፵፪ ፡

፵፫ ፡

፵፬ ፡

፵፭ ፡

፵፮ ፡

፵፯ ፡

፵፰ ፡

፵፱ ፡

ጥበብን ፡ ማግኘት ፡ ምንኛ ፡ ከወርቅ ፡ ይሻላል ።

ግስተዋልንም ፡ ማግኘት ፡ ከብር ፡ ይልቅ ፡ የሚመረጥ ፡ ነው ።

የቅናች ፡ መንገድ ፡ ከክፋት ፡ መራቅ ፡ ነው ።

መንገዱን ፡ የሚጠብቅ ፡ ነፍሱን ፡ ይጠብቃል ።

ትዕቢት ፡ ጥፋትን ፡

ከፋ ፡ መንፈስም ፡ ውድቀትን ፡ ይቀድማል ።

ከሰብያን ፡ ጋር ፡ ምርኮ ፡ ከመካፈል ፡ ከትሕታን ፡ ጋር ፡ በተቀደረ ፡ መንፈስ ፡ መሆን ፡ ይሻላል ።

ቃልን ፡ የሚያዳምጥ ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ ያገኛል ።

በእግዚአብሔር ፡ የታመነ ፡ ምስጋና ፡ ነው ።

ልብ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ አስተዋይ ፡ ይበላል ።

በከንፈሩም ፡ ጣፋጭ ፡ የሆነ ፡ ትምህርትን ፡ ያበዛል ።

ገንብ ፡ ላደረገው ፡ ሰው ፡ እውቀት ፡ የሕይወት ፡ ምንጭ ፡ ነው ።

ሰንፍና ፡ ግን ፡ የሰነፎች ፡ ቅጣት ፡ ነው ።

የጠቢብ ፡ ልብ ፡ አፋን ፡ ያስተምራል ።

ለከንፈሩም ፡ ትምህርትን ፡ ይጨምራል ።

ያማረ ፡ ቃል ፡ የማር ፡ ወለላ ፡ ነው ።

ለነፍስ ፡ ጣፋጭ ፡ ለአጥንትም ፡ ጠፍ ፡ ነው ።

ለሰው ፡ ቅን ፡ የምትመስል ፡ መንገድ ፡ አለች ።

ፍጻሜዋ ፡ ግን ፡ የሞት ፡ መንገድ ፡ ነው ።

የሠራተኛ ፡ ራብ ፡ ለእርሱ ፡ ይሠራል ።

አፋ ፡ ይጉተጉተዋልና ።

ምናምንቴ ፡ ሰው ፡ ከፋትን ፡ ይምሳል ።

በከንፈሩም ፡ የሚቃጠል ፡ እሳት ፡ አለ ።

ጠማግ ፡ ሰው ፡ ጥያቄ ፡ ያዘራል ።

ጆር ፡ ጠቢብ ፡ ሰው ፡ የተማመኑትን ፡ ወዳጆች ፡ ይለያያል ።

ግሬኛ ፡ ሰው ፡ ወዳጁን ፡ ያብብላል ።

መልካምም ፡ ወዳይደለ ፡ መንገድ ፡ ይመራዋል ።

ዓይኑን ፡ የሚዘጋ ፡ ጠማግ ፡ አሳብን ፡ ያስባል ።

ከንፈሩን ፡ የሚነክስ ፡ ክፋትን ፡ ይፈጽማል ።

የሸበት ፡ ጠጉር ፡ የክብር ፡ ዘውድ ፡ ነው ።

እርሱም ፡ በጽድቅ ፡ መንገድ ፡ ይገኛል ።

ትዕግሥተኛ ፡ ሰው ፡ ከንጉሥ ፡ ሰው ፡ ይሻላል ።

በመንፈሱም ፡ ላይ ፡ የሚገዛ ፡ ከተማ ፡ ከሚወስድ ፡ ይበልጣል ።

ዕጣ ፡ በጉያ ፡ ይጣላል ።

መደብዋ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

ጥል ፡ ባለበት ፡ ዘንድ ፡ እርድ ፡ ከሞላበት ፡ ቤት ፡ በጸጥታ ፡ ደረቅ ፡ ቀ፡ ራሽ ፡ ይሻላል ።

አስተዋይ ፡ በሪያ ፡ የውረኛውን ፡ ልጅ ፡ ይገዛል ።

በወንድማማች ፡ መካከልም ፡ ርስትን ፡ ይካፈላል ።

ግብር ፡ ለብር ፡ ከውር ፡ ለወርቅ ፡ ነው ።

እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ልብን ፡ ይፈትናል ።

ከፋ ፡ ሰው ፡ የበደለኛን ፡ ከንፈር ፡ ይሰማል ።

ሐሳተኛም ፡ ወደ ፡ ተንኩላኛ ፡ ምላስ ፡ ያደምጣል ።

በድሀ ፡ የሚያላግጥ ፡ ፈጣሪውን ፡ ይሰድባል ።

በጥፋትም ፡ ደስ ፡ የሚለው ፡ ሳይቀጣ ፡ አይቀርም ።

የሽማግሌዎች ፡ አክሊል ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።

ልጆችም ፡ ከብር ፡ አባቶቻቸው ፡ ናቸው ።

ለሰነፍ ፡ የተራት ፡ እነጋገር ፡ አይገባውም ።

ይልቁንም ፡ ሐሳተኛ ፡ ከንፈር ፡ ለመኩንን ፡ አይገባውም ።

ገንዘብ ፡ በደረገው ፡ ፊት ፡ መማለኝ ፡ እንደ ፡ ተዋብ ፡ ዕንቁ ፡ ነው ።

ወደ ፡ ዘረበትም ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ሥራውን ፡ ይቀናል ።

ኃላጊነትን ፡ የሚከድን ፡ ሰው ፡ ፍቅርን ፡ ይሻላል ።

ነገርን ፡ የሚደጋግም ፡ ግን ፡ የተማመኑትን ፡ ወዳጆቹን ፡ ይለያያል ።

መቶ ፡ ግርፋት ፡ በሰነፍ ፡ ጠልቆ ፡ ከሚገባ ፡ ይልቅ ።

ተግሣድ ፡ በአስተዋይ ፡ ሰው ፡ ጠልቆ ፡ ወደ ፡ ልብ ፡ ይገባል ።

ከፋ ፡ ሰው ፡ ምሳግን ፡ ብቻ ፡ ይሻላል ።

ለለዚህ ፡ ጨካኝ ፡ መልአክ ፡ ይለክበታል ።

ሰነፍን ፡ በስንፍናው ፡ ከመገናኘት ፡ ልጆችም ፡ የተነጠቁበትን ፡ ድብ ፡ መገናኘት ፡ ይሻላል ።

በመልካም ፡ ፋንታ ፡ ከፋን ፡ የሚመልስ ፡ ከፋ ፡ ነገር ፡ ከቤቱ ፡ አትርቅም ።

የጠብ ፡ መጀመሪያ ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ አፈላሰስ ፡ ነው ።

ለለዚህ ፡ ጠብ ፡ ሳይብረታ ፡ አንተ ፡ ክርክርን ፡ ተው ።

ነጥሉን ፡ የሚያጸድቅና ፡ በጸድቁ ፡ ላይ ፡ የሚፈርድ ፡

ሁለቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊዎች ፡ ናቸው ።

በሰነፍ ፡ እጅ ፡ የጥበብ ፡ መግዛ ፡ ገንዘብ ፡ መኖሩ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ?

ጥበብን ፡ ይገዛ ፡ ዘንድ ፡ አእምሮ ፡ የለውምና ፡ ወንድ ፡ በዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይወድዳል ።

ወንድምም ፡ ለመከራ ፡ ይወለዳል ።

አእምሮ ፡ የጉደለው ፡ ሰው ፡ አጋና ፡ ይመታል ።

በባልንጅራውም ፡ ፊት ፡ ይሞላል ።

ዓመገን ፡ የሚወድድ ፡ ክርክርን ፡ ይወድዳል ።

ደጁንም ፡ ዘለግ ፡ የሚያደርግ ፡ ውድቀትን ፡ ይሻላል ።

ጠማግ ፡ ልብ ፡ ያለው ፡ መልካምን ፡ አያገኝም ።

ምላሱንም ፡ የሚገለጥጥ ፡ በከፋ ፡ ላይ ፡ ይወድቃል ።

ሰነፍን ፡ የሚወልድ ፡ ኅዘን ፡ ይሆንበታል ።

የደንቆር ፡ ልጅም ፡ አባት ፡ ደስ ፡ አይለውም ።

ደስ ፡ ያላት ፡ ልብ ፡ መልካም ፡ መድኃኒት ፡ ናት ።

ያዘኝ ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ አጥንትን ፡ ታደርቃለች ።

፳፱ ፡

፴ ፡

፴፩ ፡

፴፪ ፡

፴፫ ፡

፴፬ ፡

፴፭ ፡

፴፮ ፡

፴፯ ፡

፴፰ ፡

፵ ፡

፵፩ ፡

፵፪ ፡

፵፫ ፡

፵፬ ፡

፵፭ ፡

፵፮ ፡

፵፯ ፡

፵፰ ፡

፵፱ ፡

፩፻፲ ጠቢብንም፣ ልጅ፣ የወለደ፣ ሐላትን፣ ያገኛል። ለበትህና፣ እናትህ፣ ደስ፣ ይበላቸው። አንተንም፣ የወለደች፣ ደስ፣ ይበላት።

፩፻፲ ልጄ፣ ሆይ፣ ልብህን፣ ስጠኝ። ዓይኖችህም፣ መንገድን፣ ይውደዱ።

፩፻፲ ልላዎታ፣ ሌት፣ የጠለቀች፣ ዐዘቅት፣ ናትና። ልላዎታም፣ ሌት፣ የጠበበች፣ ጉድጓድ፣ ናትና። እንደ፣ ሌብ፣ ታደባለች። ወበላቶችንም፣ በሰው፣ ልጆች፣ መከከል፣ ታበዘላች።

፩፻፲ ሞይታ፣ ለማን፣ ነው? ጎዘን፣ ለማን፣ ነው? ጠብ፣ ለማን፣ ነው? ጩኸት፣ ለማን፣ ነው? ያለ፣ ምክንያት፣ መቀሰል፣ ለማን፣ ነው? የዓይን፣ ቅላት፣ ለማን፣ ነው?

፩፻፲ የወይን፣ ጠጅ፣ በመጠጣት፣ ለሚዘገዩ፣ አይደለምን? የተደበለቀ፣ የወይንን፣ ጠጅ፣ ይፈትኑ፣ ዘንድ፣ ለሚከተሉ፣ አይደለምን?

፩፻፲ ወደ፣ ወይን፣ ጠጅ፣ አትመልከት፣ በቀላ፣ ጊዜ፣ መልኩም፣ በብርሌ፣ ባንጸባረቀ፣ ጊዜ። እየጣፈጠም፣ በገባ፣ ጊዜ።

፩፻፲ በኋላ፣ እንደ፣ እባብ፣ ይነድፋል። እንደ፣ እፋኝንም፣ መርዘኑ፣ ያፈሰሳል።

፩፻፲ ዓይኖችህ፣ ጋለሞታዎችን፣ ያያሉ። ልብህም፣ ጠማግ፣ ነገርን፣ ይናገራል።

፩፻፲ በባሕር፣ ውስጥ፣ እንደ፣ ተኛ፣ ትሆናለህ። በደቀልም፣ ላይ፣ እንደ፣ ተኛ።

፩፻፲ መቱኝ፣ ያውም፣ አልተሰማኝም፣ ጉሰሙኝ፣ አላወቅሁምም። መቼ፣ እነሣለሁ። ደግሞ፣ ጨምራ፣ እሻታለሁ፣ ትላለህ።

ምዕራፍ ሸ፱ =

፩፻፲ ልጄ፣ ሆይ፣ በከፋ፣ ሰዎች፣ አትቅና። ከእነርሱ፣ ጋርም፣ መሆንን፣ አትውደድ።

፩፻፲ ልባቸው፣ ግፍን፣ ታስባለችና። ከንፈራቸውም፣ ሽንገላን፣ ትናገራለችና።

፩፻፲ ቤት፣ በተበብ፣ ይሠራል። በማስተዋልም፣ ይጻፍል።

፩፻፲ በእውቀት፣ ከከበረውና፣ ከግረው፣ ሀብት፣ ሁሉ፣ ጎዳዎች፣ ይሞላሉ።

፩፻፲ ጠቢብ፣ ሰው፣ ብርቅ፣ ነው። አዋቂም፣ ሰው፣ ኃይሉን፣ ያበዛል።

፩፻፲ በመልክም፣ ሥርዓት፣ ሰልፍ፣ ታደርጋለህ። ድልም፣ ብዙ፣ ምክር፣ ባለበት፣ ዘንድ፣ ነው።

፩፻፲ ጥበብ፣ ለሰነፍ፣ ከፍ፣ ብላ፣ የራቀች፣ ናት። በበርም፣ አፋን፣ አይከፍትም።

፩፻፲ ክፉ፣ ለማድረግ፣ የሚያስብ፣ ተንኩለኛ፣ ይባላል።

፩፻፲ የሰንፍፍ፣ ሐሳብ፣ ኃጢአት፣ ነው። ሰዎች፣ ፈዘኛውን፣ ይጻፉታል።

፩፻፲ በመከራ፣ ቀን፣ ብትላላ፣ ጉልበትህ፣ ጥቂት፣ ነው። ወደ፣ ሞት፣ የሚነጻጽጉት፣ ታደግ። ሊታረዱ፣ የተሰለጉትን፣ አድን። እነሆ፣ ይህን፣ አላውቀውም፣ ብትል። ልቦችን፣ የሚመረምር፣ እርሱ፣ አያስተውልምን?

፩፻፲ ነፍሱህንም፣ የሚመለከት፣ እርሱ፣ አያውቅምን? ለሰውስ፣ ሁሉ፣ እንደ፣ ሥራው፣ አይመልስለትምን?

፩፻፲ ልጄ፣ ሆይ፣ መልክም፣ ነውና፣ ጣር፣ ብላ፣ ወለላም፣ ለጣምህ፣ ጣፋጭ፣ ነው። ጥበብም፣ ለነፍሱህ፣ እንዲሁ፣ እንደሚሆን፣ እውቅ። ብታገኘውም፣ ፍጻሜህ፣ መልክም፣ ይሆናል። ተስፋህም፣ አይጠፋም።

፩፻፲ እንደ፣ ጎጥእ፣ በጻድቅ፣ ቤት፣ ላይ፣ አትሸምቅ። ማደሪያውንም፣ አታውክ። ጻድቅ፣ ሰባት፣ ጊዜ፣ ይወድቃልና። ይነሣማል። ጎጥእን፣ ግን፣ በከፋ፣ ላይ፣ ይወድቃሉ።

፩፻፲ ጠላትህ፣ ቢወድቅ፣ ደስ፣ አይበልህ። በመሰናከሉም፣ ልብህ፣ ሐላት፣ አያደርግ። እግዚአብሔር፣ ያንን፣ አይቶ፣ በዓይኑ፣ ክፉ፣ እንዳይሆን። ቀጣውንም፣ ከእርሱ፣ እንዳይመልስ።

፩፻፲ ስለ፣ ኃጢአተኞች፣ አትቂግ። በከፋዎችም፣ አትቅና። ለኃጢአተኛ፣ የፍጻሜ፣ ተስፋ፣ የለውምና። የጎጥእንም፣ መሰራት፣ ይጠፋልና።

፩፻፲ ልጄ፣ ሆይ፣ እግዚአብሔርንና፣ ንጉሥን፣ ፍራፍሬ፣ ከዓመፀኞችም፣ ጋር፣ አትደበለቅ። መከራቸው፣ ድንገት፣ ይነሣልና። ከሁለቱ፣ የሚመጣውን፣ ጥፋት፣ ጣን፣ ያውቃል?

(የሚተላለፈው፣ ከገሪኩ፣ የተወሰደው ነው።) የነገሩትን፣ የሚሰጥ ልጅ፣ ከጥፋት፣ የራቀ ነው። የነገሩትን፣ የሚተበልጥ ሰው፣ እግዚአብሔር፣ ይተባለዋል። ከንጉሥ፣ እንደሆነ፣ ምንም፣ ሐሰት፣ ይነገራል። አይባልም። ከእንደበተም፣ የሚወጣ፣ ሐሰት፣ የለም። የንጉሥ፣ ቃል፣ ሸተል፣ ናት። ለጥፋት፣ የተሰጠቸውን፣ ሰው፣ ሰውነት፣ ታጠፋለች። እንጂ፣ እንድ፣ አካል፣ ብቻ፣ የምታጠፋ፣ አይደለም።

፩፻፲ ሰይፈ፣ መገባ፣ ብትላል። ግን፣ ከመገ፣ ጋር፣ ሰውን፣ ታጠፋለች። ከአሞርም፣ ገልገል፣ ወገን፣ የግደባላ፣ እስኪሆን፣ ድረስ። እንደ፣ እላት፣ ነበባል። ታቀጥላለች።

፩፻፲ እነዚህ፣ ደግሞ፣ የጠቢባን፣ ቃሎች፣ ናቸው። በፍርድ፣ ታደላ፣ ዘንድ፣ መልክም፣ አይደለም። ነጥኡን፣— ጻድቅ፣ ነህ፣ የሚለውን፣ ወገኖች፣ ይረግሙታል። አክላብም፣ ይጠሉታል። የሚዘልፋት፣ ግን፣ ደስታ፣ ይሆንላቸዋል። በላያቸውም፣ መልክም፣ በረከት፣ ትመጣላቸዋለች።

፩፻፲ በቀና፣ ነገር፣ የሚመልስ፣ ከንፈርን፣ ይሰማል።

፩፻፲ በስተ፣ ሚዳ፣ ሥራህን፣ አሰናዳ። ስለ፣ አንተ፣ በእርሻ፣ አዘጋጃት፣ ከዚያም፣ በኋላ፣ ቤትህን፣ ሥራ። በባልንጀራህ፣ ላይ፣ በከንቱ፣ ምስክር፣ አትሁን። በከንፈርህም፣ አታባብለው። እንዳደረገህኝ፣ እንዲሁ፣ አደርግበታለሁ። እንደ፣ ሥራውም፣ እመልስበታለሁ፣ አትበል።

፩፻፲ በታካች፣ ሰው፣ እርሻ። አእምሮ፣ በጉደለውም፣ ሰው፣ ወይን፣ ቦታ፣ አለፍሁ።

፩፻፲ እነሆም፣ ሁሉ፣ እሾህ፣ ጥልቀበታል። ፈቱንም፣ ሳማ፣ ሸፍኛታል። የድንጋዩም፣ ቅጥር፣ ፈርሰአል። ተመለከትሁና፣ አሰብሁ። አየሁትና፣ ተግሣድን፣ ተቀበልሁ። ጥቂት፣ ትተኛለህ። ጥቂትም፣ ታንቀላፋለህ። ትተኛም፣ ዘንድ፣ ጥቂት፣ እጅህን፣ ታጥፋለህ። እንግዲህ፣ ድህነትህ፣ እንደ፣ ወንበደ፣ ችጋርህም፣ ሰይፍ፣ እንደ፣ ታጠቀ፣ ሰው፣ ይመጣብሃል።

(በግዕዝ፣ መጽሐፈ ተግሣድ፣ ይባላል።)

ምዕራፍ ሸ፳፣ (፩)

፩፻፲ እነዚህም፣ ደግሞ፣ የደሁዳ፣ ንጉሥ፣ የሕዝቅያስ፣ ሰዎች፣ የቀዱላቸው፣ የሰሎሞን፣ ምሳሌዎች፣ ናቸው።

፩፻፲ የእግዚአብሔር፣ ክብር፣ ነገርን፣ መሰወር፣ ነው። የነገሥታት፣ ክብር፣ ግን፣ ነገርን፣ መመርመር፣ ነው።

፩፻፲ እንደ፣ ሰማይ፣ ከፍታ፣ እንደ፣ ምድርም፣ ጥልቀት። የነገሥታት፣ ልብ፣ አይመረመርም።

፩፻፲ ክብር፣ ዝገትን፣ አከወገድ። ፈጽሞም፣ ይጠራል። ከንጉሥ፣ ፈት፣ ጎጥእንን፣ እርቅ። ዙፋኑም፣ በጻድቅ፣ ትጻፍለች።

፩፻፲ በንጉሥ፣ ፈት፣ አትመክ። በታላላቅችም፣ ሰናፊ፣ አትቁም። ዓይኖችህ፣ በዩት፣ በመኪንን፣ ፈት፣ ከምትዋረድ። ወደዚህ፣ ከፍ፣ በል፣ ብትባል። ይሻልሃልና።

፩፻፲ ባልንጀራህ፣ በሳፈረህ፣ ጊዜ፣ ኋላ፣ እንዳትጸጸጸት። ለክርክር፣ ፈጥኑህ፣ አትውጣ። ክርክርህን፣ ከባልንጀራህ፣ ጋር፣ ተከራክር። የሌላ፣ ሰው፣ ምሥጢር፣ ግን፣ አትግለጥ። የሚሰማ፣ እንዳይቅፍህ። አንተንም፣ ከማነወር፣ ዝም፣ እንዳይል።

፩፻፲ የወርቅ፣ እንደ፣ በብር፣ ዓሕል፣ ላይ። የጊዜው፣ ቃል፣ እንዲሁ፣ ነው። የምትሰማን፣ ጆር፣ የሚዘልፍ፣ ጠቢብ፣ ሰው፣ እንደ፣ ወርቅ፣ ጉትታ፣ እንደሚያንጸባርቅም። ፅንቀት፣ እንዲሁ፣ ነው። በመክር፣ ወራት፣ የውርጭ፣ ጠል፣ ደስ፣ እንደሚያሰኝ።

፩፻፲ እንዲሁ፣ የታመነ፣ መልእክተኛ፣ ለላኩት፣ ነው። የጌቶቹን፣ ነፍስ፣ ያሰርፋልና። ስለ፣ ስጦታው፣ በሐሰት፣ የሚመክ፣ ሰው፣ ዝናብ፣ እንደሚይከተለው፣ ደመና፣ ነፋስም፣ ነው።

፩፻፲ በትዕግሥት፣ አለቃ፣ ይላዝባል። የገራም፣ ምላሽ፣ አጥንትን፣ ይሰብራል። አጥብቀህ፣ እንዳትጠግብ፣ እንዳትተፋውም፣ ጣር፣ በገነብ፣ ጊዜ፣ የሚበቃህን፣ ብላ። እንዳይሰለችህ፣ እንዳይጠልህም፣ አግርህን፣ ወደ፣ ባልንጀራህ፣ ቤት፣ አታዘውትር። በባልንጀራው፣ በሐሰት፣ የሚመለከር፣ እንደ፣ መደሻፍ፣ እንደ፣ ሰይፍ፣ እንደ፣ ተሳለም፣ ፍላጻ፣ ነው። ወስላታውን፣ ሰው፣ በመክራ፣ ጊዜ፣ መተማመን፣ እንደ፣ ተሰበረ፣ ጥርስና፣ እንደ፣ ሰለለ፣ አግር፣ ነው። ለሚያዝን፣ ልብ፣ ዝም፣ የሚዘህምር፣ ለብርድ፣ ቀን፣ መገናጸፊያውን፣ እንደሚያስወግድ።

፩፻፲ በቀፋልም፣ ላይ፣ እንደ፣ መጻጻ፣ እንዲሁ፣ ነው። ጠላትህ፣ ቢራብ፣ እንጀራ፣ አብላው። ቢጠማም፣ ውኃ፣ አጠጣው። ፍም፣ በራሱ፣ ላይ፣ ትሰበስባለህና። እግዚአብሔርም፣ ቀጋህን፣ ይመልስልሃልና። የሰሚን፣ ነፋስ፣ ወጀብ፣ ያመጣል። ሐሜተኛ፣ ምላሽም፣ የሰውን፣ ፈት፣ ያስቂጣል። ከጠባኛ፣ ሌት፣ ጋር፣ በእንድ፣ ቤት፣ ከመቀመጥ፣ በሰንገት፣ ማዕዘን፣ መቀመጥ፣ ይሻላል። የቀዘቀዘ፣ ውኃ፣ ለተጠማች፣ ነፍስ፣ ደስ፣ እንደሚያሰኝ።

ከፋቅ ፡ አገር ፡ የመጣ ፡ መልካም ፡ ምስራች ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።
 ሸ፮፣ በጎጥሎ ፡ ፊት ፡ የሚወድቅ ፡ ጻድቅ ፡ እንደ ፡ ደረረሰ ፡ ፈላጊና ፡ እንደ ፡ ረከሰ ፡ ምንጭ ፡ ነው ።
 ሸ፯፣ ብዙ ፡ ግር ፡ መብላት ፡ መልካም ፡ አይደለም ፡ እንዲሁም ፡ የራሱን ፡ ክብር ፡ መፈላለግ ፡ አያስከብርም ።
 ሸ፰፣ ቅጥር ፡ እንደሌላት ፡ እንደ ፡ ፈረሰች ፡ ከተማ ፡ መንፈሱን ፡ የማይከለክል ፡ ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።
 ምዕራፍ ፡ ሸ፮ ፡ (፪)
 ሸ፱፣ በረዶ ፡ በበጋ ፡ ዝናብም ፡ በመኮር ፡ እንዳይገባ ፡ እንዲሁ ፡ ለሰነፍ ፡ ክብር ፡ አይገባውም ።
 ሸ፲፣ እንደሚተላለፍ ፡ ድንቢቶ ፡ ወዲያና ፡ ወዲህም ፡ እንደሚበርር ፡ ጨረባ ፡ እንዲሁ ፡ ከንቅ ፡ እርግግን ፡ በማንም ፡ ላይ ፡ አይደርስም ።
 ሸ፲፩፣ አለንጋ ፡ ለፈረሰ ፡ ልጋም ፡ ለአህያ ፡ በትርም ፡ ለሰነፍ ፡ ጀርባ ፡ ነው ።
 ሸ፲፪፣ እንተ ፡ ደግሞ ፡ እርሱን ፡ እንጎሙሰል ፡ ለሰነፍ ፡ እንደ ፡ ስንፍናው ፡ አትመልሳለት ። ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ እንዳይመስለው ፡ ለሰነፍ ፡ እንደ ፡ ስንፍናው ፡ መልሰለት ። ለሰነፍ ፡ መልእክተኛ ፡ እጅ ፡ ነገርን ፡ የሚልክ ፡ አግርኹን ፡ ይቁርጣል ፡ ግናንም ፡ ይጠጣል ። እንደሚጠለጠሱ ፡ የአንካሳ ፡ አግርች ፡ እንዲሁም ፡ ምሳሌ ፡ በሰነፍች ፡ አፍ ፡ ነው ። ለሰነፍ ፡ ክብርን ፡ የሚሰጥ ፡ ድንጋይን ፡ በወንጭፍ ፡ እንደሚያስር ፡ ነው ። አሾህ ፡ በስኮር ፡ እጅ ፡ እንደሚሰክ ፡ እንዲሁ ፡ ምሳሌ ፡ በሰነፍች ፡ አፍ ፡ ነው ። ሰነፍ ፡ ሠራተኛ ፡ ሁሉን ፡ ነገር ፡ ይሠራል ። ሰነፍን ፡ የሚቀጥር ፡ ግን ፡ መንገድ ፡ አላፈውን ፡ እንደሚቀጥር ፡ ነው ።
 ሸ፲፫፣ ወደ ፡ ትፋቱ ፡ እንደሚመለስ ፡ ውሻ ፡ ስንፍናውን ፡ የሚደግም ፡ ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ነው ። ሸ፲፬፣ ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ የሚመስለውን ፡ ሰው ፡ አየኸውን?
 ሸ፲፭፣ ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ ለሰነፍ ፡ ተስፋ ፡ አለው ። ሸ፲፮፣ ታካች ፡ ሰው ፡— አንበሳ ፡ በመንገድ ፡ አለ ፡ አንበሳ ፡ በጎጥሎ ፡ አለ ፡ ይላል ።
 ሸ፲፯፣ ሣንቃ ፡ በማጠራያው ፡ ላይ ፡ እንደሚዘር ፡ እንዲሁ ፡ ታካች ፡ ሰው ፡ በአልጋው ፡ ላይ ፡ ይመለሳል ።
 ሸ፲፰፣ ታካች ፡ ሰው ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ወጭት ፡ ያጠልቃል ። ወደ ፡ አፉም ፡ ይመለሳት ፡ ዘንድ ፡ ለእርሱ ፡ ድካም ፡ ነው ።
 ሸ፲፱፣ ታካች ፡ ሰው ፡ በጥበብ ፡ ከሚመልሱ ፡ ከሰበት ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ ይመስለዋል ። ሸ፳፣ አልፎ ፡ በሌላው ፡ ጥል ፡ የሚደባለቅ ፡ ውሻን ፡ በጅራቱ ፡ እንደሚይዝ ፡ ነው ።

ትንታግንና ፡ ፍላጻን ፡ ሞትንም ፡ እንደሚወረወር ።
 ሸ፳፣ እንደ ፡ ፀብድ ፡ ሰው ፡ በልንጀራውን ፡ የሚያታልል ። በጨዋታ ፡ አደረግሁት ፡ የሚል ፡ ሰውም ፡ እንዲሁ ፡ ነው ። እንደሚት ፡ በለቀ ፡ ጊዜ ፡ እሳት ፡ ይጠፋል ። ጆር ፡ ጠቢብ ፡ በሌለበትም ፡ ዘንድ ፡ ጠብ ፡ ጸጥ ይላል ። ከሰልፍም ፡ እንደሚት ፡ እሳት ፡ እንዲያበዛ ፡ እንዲሁ ፡ ቀጠው ፡ ሰው ፡ ጠብን ፡ ያበዛል ። የጆር ፡ ጠቢብ ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ጣፋጭ ፡ መብል ፡ ነው ። እርሱም ፡ እስከ ፡ ሆድ ፡ ጎርጆች ፡ ድረስ ፡ ይወርዳል ። ክፋት ፡ በልቡ ፡ ሳለ ፡ ፍቅርን ፡ የሚናገር ፡ ከንፈር ፡ በብር ፡ ዝገት ፡ እንደ ፡ ተለበጠ ፡ የሸክላ ፡ ፅቃ ነው ። ጠላት ፡ በከንፈሩ ፡ ተስፋ ፡ ይሰጣል ። በልቡ ፡ ግን ፡ ተንኮልን ፡ ያኖራል ። በልቡ ፡ ሰበት ፡ ርኩሰት ፡ አለበትና ። በቃሉ ፡ አሳምር ፡ ቢናገርህ ፡ አትመነው ። ጠላትነቱን ፡ በተንኮል ፡ የሚሸገግ ፡ ክፋቱ ፡ በጉባኤ ፡ መካከል ፡ ይገለጣል ። ጉድጓድን ፡ የሚያስ ፡ ይወድቅበታል ። ድንጋይንም ፡ የሚያንከባልል ፡ ይገለበጥበታል ። ሐሰተኛ ፡ ምላሽ ፡ ያቀሰላቸውን ፡ ሰዎች ፡ ይጠላል ። ልዝብ ፡ አፍም ፡ ጥፋትን ፡ ያመጣል ።
 ምዕራፍ ፡ ሸ፮ ፡ (፫)
 ቀን ፡ የሚያመጣውን ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አታውቅምና ። ነገ ፡ በሚሆነው ፡ አትመክ ። ሌላ ፡ ያመስገንህ ፡ እንጂ ፡ አፍህ ፡ አይደለም ። በዕድ ፡ ሰው ፡ እንጂ ፡ ከንፈርህ ፡ አይደለም ። ድንጋይ ፡ ከበድ ፡ ነው ። አሸዋም ፡ ሸከም ፡ ጽኑ ነው ። ከሁለቱ ፡ ግን ፡ የሰነፍ ፡ ቀጣ ፡ ይከበዳል ። ቀጣ ፡ ምሕረት ፡ የሌለው ፡ ነው ። መጎትም ፡ እንደ ፡ ጎርፍ ፡ ነው ። በቅንግት ፡ ፊት ፡ ግን ፡ ግን ፡ የቆጣል?
 ሸ፳፣ የተገለጠ ፡ ዘለፋ ፡ ከተሰወረ ፡ ፍቅር ፡ ይሻላል ። የወዳጅ ፡ ግብረሰድ ፡ የታመነ ፡ ነው ። የጠላት ፡ መሰል ፡ ግን ፡ የበዛ ፡ ነው ። የጠገበች ፡ ነፍስ ፡ የግር ፡ ወለላ ፡ ትረግጣለች ። ለተራበች ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ የመረረ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ይጣፍጣታል ። ሰፍራውን ፡ የሚተው ፡ ሰው ፡ ቤቱን ፡ ትቶ ፡ እንደሚበርር ፡ ወፍ ፡ ነው ። ሸ፳፯፣ ሸቱና ፡ ሰጣን ፡ ልብን ፡ ደስ ፡ ያሰኛሉ ። እንዲሁ ፡ ነፍስ ፡ በወዳጅ ፡ ምክር ፡ ደስ ፡ ይላታል ። ወዳጅህንና ፡ የአበትህን ፡ ወዳጅ ፡ አትተው ።

በመከራህም ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ወንድምህ ፡ ቤት ፡ አትገባ ። የቀረበ ፡ ወዳጅ ፡ ከራቀ ፡ ወንድም ፡ ይሻላል ። ለጀ ፡ ሆይ ፡ ጠቢብ ፡ ሁን ፡ ልቤንም ፡ ደስ ፡ አሰኘው ። ለሚሰድበች ፡ መልካም ፡ መስጠት ፡ ይቻላል ። ዘንድ ፡ ጠልህ ፡ ሰው ፡ ከፋን ፡ አይቶ ፡ ይሸሸጋል ። አለቀቀዎች ፡ ግን ፡ አልፈው ፡ ይገቡናሉ ። ለማያውቀው ፡ ከተሞሰ ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ውሰድ ። ለእንግዳ ፡ የተሞሰውንም ፡ እርሱን ፡ አግተው ። በልንጀራውን ፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡ ማለጻ ፡ የሚባርክ ፡ ሰው ። እንደሚራገም ፡ ያህል ፡ ነው ። በዝናብ ፡ ቀን ፡ የሚያጠጣጥብ ፡ ቤትና ፡ ጠበኛ ፡ ሌት ፡ አንድ ፡ ናቸው ። እርስዎንም ፡ መከለክል ። ነፋሱን ፡ መከለክልና ፡ ዘይትን ፡ በቀኝ ፡ እጅ ፡ መጨበጥ ፡ ነው ። ብረት ፡ ብረትን ፡ ይስለዋል ። ሰውም ፡ በልንጀራውን ፡ ይስላል ። በሰቡን ፡ የጠበቀ ፡ ፍሬዋን ፡ ይበላል ። ጌታውንም ፡ የሚጠብቅ ፡ ይከብራል ። ፊት ፡ በውኃ ፡ የሚጠብቅ ፡ ይከብራል ። እንዲሁ ፡ የሰው ፡ ልብ ፡ ለሰው ፡ ይታያል ። ሲክልና ፡ ጥፋት ፡ እንዳይጠግቡ ፡ እንዲሁ ፡ የሰው ፡ ግድን ፡ አይጠግብም ። ብር ፡ በከውር ፡ ወርቅም ፡ በማቅለጫ ፡ ይፈተናል ። ሰውም ፡ በሚያመስገኑት ፡ ሰዎች ፡ አፍ ፡ ይፈተናል ። ሰነፍን ፡ በሙቀጫ ፡ ውስጥ ፡ ከእህል ፡ ጋር ፡ በከነዘና ፡ ብትወቅጠው ፡ ስንፍናው ፡ ከእርሱ ፡ አይርቅም ። የበጎችህን ፡ መልካም ፡ አስተውለህ ፡ እውቅ ፡ በከብቶችህም ፡ ላይ ፡ ልብህን ፡ አኑር ። ባለጠግነት ፡ ለዘላለም ፡ አይኖርምና ። ዘውድም ፡ ለትውልድ ፡ ሁሉ ፡ አይጸናምና ። ደረቅ ፡ ሣር ፡ በታጨደ ፡ ጊዜ ፡ አዲስ ፡ ሰዎች ፡ በታየ ፡ ጊዜ ፡ ከተራራውም ፡ ቡቃያ ፡ በተሰበሰበ ፡ ጊዜ ፡ በጎች ፡ ለልብህ ። ፍየሎችም ፡ የእርሻ ፡ ዋጋ ፡ ይሆናሉ ። ለሲሳይም ፡ ለቤተ ፡ ሰዎችህም ፡ ሲሳይ ፡ ለገረድችህም ፡ ምግብ ፡ የፍየሎ ፡ ወተት ፡ ይበቃል ።
 ምዕራፍ ፡ ሸ፯ ፡ (፬)
 ጎጥሎ ፡ ግን ፡ ለይለድድው ፡ ይሸሻል ። ጻድቅ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ያለ ፡ ፍርሃት ፡ ይኖራል ። ስለ ፡ አንገቱ ፡ ግን ፡ ለሰዎችን ፡ አለቆችዋ ፡ ብዙ ፡ ሆኑ ።

በአስተዋዳድ ፡ በአዋቂ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ዘመንዋ ፡ ይረዝማል ። ድሆችን ፡ የሚያስጨንቅ ፡ ምስክር ፡ ሰው ፡ እህልን ፡ እንደሚያጠፋ ፡ እንደ ፡ ዶፍ ፡ ዝናብ ፡ ነው ። ሕግን ፡ የሚተው ፡ ሰዎች ፡ ጎጥሎን ፡ ያመለግናሉ ። ሕግ ፡ ጠበቂዎች ፡ ግን ፡ ያጠሉአቸዋል ። ክፋዎች ፡ ሰዎች ፡ ፍርድን ፡ አያስተውሉም ። እግዚአብሔርን ፡ የሚሹ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ያስተውላሉ ። በጠማግ ፡ መንገድ ፡ ከሚሄድ ፡ በለጠጋ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ የሚሄድ ፡ ድህ ፡ ይሸሻል ። ሕግን ፡ የሚጠብቅ ፡ አስተዋዳድ ፡ ልጅ ፡ ነው ። ምናምንቲዎችን ፡ የሚከተል ፡ ግን ፡ አባቱን ፡ ያሳፍራል ። በአራጣ ፡ ብዛትና ፡ በቅማያ ፡ ሀብቱን ፡ የሚያበዛ ። ለድህ ፡ ለሚራራ ፡ ያከማችላታል ። ሕግን ፡ ከመስማት ፡ ጀርድ ፡ የሚመልከት ፡ ጸሎቱ ፡ አስጸዳፊ ፡ ናት ። ቀኖችን ፡ በክፍ ፡ መንገድ ፡ የሚያስት ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ ጉድጓድ ፡ ይወድቃል ። ፍጹማን ፡ ግን ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ ይወርሳሉ ። በለጠጋ ፡ ሰው ፡ ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ ይመስለዋል ። አስተዋዳድ ፡ ድህ ፡ ግን ፡ ይመረምረዋል ። ጻድቃን ፡ ድል ፡ በደረገ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ክብር ፡ ነጥሎን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በሉ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ሰው ፡ ይሸሸጋል ። ኃጢአቱን ፡ የሚሰውር ፡ አይለማም ። የሚናዘገባትና ፡ የሚተዋት ፡ ግን ፡ ምስረትን ፡ ያገኛል ። ሁልጊዜ ፡ የሚረራ ፡ ሰው ፡ ምስገን ፡ ነው ። ልቡን ፡ የሚያጸና ፡ ግን ፡ በክፋ ፡ ላይ ፡ ይወድቃል ። በድህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ የሚገዛ ፡ ክፍ ፡ መከራን ፡ እንደሚያገዛ ፡ እንበሳና ፡ እንደ ፡ ተራብ ፡ ድብ ፡ ነው ። አእምሮ ፡ የጉደለው ፡ መከራን ፡ ትልቅ ፡ ግፊት ፡ ነው ። ግናን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ይኖራል ። የሰው ፡ ደም ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ አስከ ፡ ጉድጓድ ፡ ይሸሻል ። ግንም ፡ አያስጠጋውም ። በቅንነት ፡ የሚሄድ ፡ ይድናል ። በጠማምነት ፡ የሚሄድ ፡ ግን ፡ ወዲያው ፡ ይወድቃል ። ምድሩን ፡ የሚያርክ ፡ እንጀራ ፡ ይጠግባል ። ምናምንቲዎችን ፡ የሚከተል ፡ ግን ፡ ድህነት ፡ ይሞላበታል ። የታመነ ፡ ሰው ፡ እጅግ ፡ ይበርካል ። በለጠጋ ፡ ለመሆን ፡ የሚችተል ፡ ግን ፡ ሳይቀጣ ።

አይቀርም ።
 ሸ፡ ማድላት ፣ በቀራሽ ፣ እንጀራም ፣ መበደል ፣ መልክም ፣ አይደለም ።
 ሸ፡ ምቀኛ ፣ ሰው ፣ በለጠጋ ፣ ለመሆን ፣ ይቸኩላል ፣ ችጋርም ፣ እንደሚመጣበት ፣ አያውቅም ።
 ሸ፡ ምላሱን ፣ ከሚያጣፍጥ ፣ ይልቅ ፣ ሰውን ፣ የሚገሥድ ፣ በኋላ ፣ ሞገስ ፣ ያገኛል ።
 ሸ፡ ከአባቱና ፣ ከእናቱ ፣ የሚሰርቅ ፣— ኃጢአትን ፣ አልሠራውም ፣ የሚልም ።
 ሸ፡ የአጥፊ ፣ በልንጀራ ፣ ነው ።
 ሸ፡ የሚጉመድ ፣ ሰው ፣ ከርክርን ፣ ያነሣሳል ፣ በእግዚአብሔር ፣ የሚታመን ፣ ግን ፣ ይጠግባል ።
 ሸ፡ በገዛ ፣ ልቡ ፣ የሚታመን ፣ ሰው ፣ ለነፍ ፣ ነው ፣ በጥበብ ፣ የሚሄድ ፣ ግን ፣ ይድናል ።
 ሸ፡ ለደሀ ፣ የሚሰጥ ፣ አያጣም ፣ ዓይኖቹን ፣ የሚሠፍኑ ፣ ግን ፣ እጅግ ፣ ይረገማል ።
 ሸ፡ ኅጥአን ፣ በተሠጠ ፣ ጊዜ ፣ ሰዎች ፣ ይሸሽጋሉ ፣ እነርሱ ፣ በጠፋ ፣ ጊዜ ፣ ግን ፣ ዳድቃን ፣ ይበዛሉ ።

ምዕራፍ ፣ ሸ፣ (፩)

ሸ፡ ጠቡ ፣ ጊዜ ፣ ተዘልፎ ፣ አንገቱን ፣ ያደነደነ ፣ ድን ገት ፣ ይሰበራል ።
 ፈውስም ፣ የለውም ።
 ሸ፡ ዳድቃን ፣ በጠቡ ፣ ጊዜ ፣ ሕዝብ ፣ ይሰ ፣ ይለዋል ፣ ኅጥአን ፣ በሠለጠኑ ፣ ጊዜ ፣ ግን ፣ ሕዝብ ፣ ያለቅ ሳል ።
 ሸ፡ ጥበብን ፣ የወደደ ፣ ሰው ፣ አባቱን ፣ ደስ ያሰኛል ፣ ኃላሞቶችን ፣ የሚከተል ፣ ግን ፣ ህብቱን ፣ ያጠፋል ።
 ሸ፡ ንጉሥ ፣ በፍርድ ፣ አገሩን ፣ ያዳናል ፣ መማላጃ ፣ የሚወድድ ፣ ግን ፣ ያፈርሰዋል ።
 ሸ፡ ወዳጁን ፣ በለሀበ ፣ ቃል ፣ የሚናገር ፣ ሰው ፣ ለእግሩ ፣ መርበብን ፣ ያዘረጋል ።
 ሸ፡ በክፍ ፣ ሰው ፣ ዓመፍ ፣ ወጥመድ ፣ ያገኛል ፣ ዳድቅ ፣ ግን ፣ ደስ ፣ ይለዋል ፣ አልልም ፣ ይላል ።
 ሸ፡ ዳድቅ ፣ የደሆኖችን ፣ ፍርድ ፣ ይመለከታል ፣ ኅጥአ ፣ ግን ፣ እውቀትን ፣ አያስተውልም ።
 ሸ፡ ፈዘኞች ፣ ከተማቸውን ፣ ያቃጥላሉ ፣ ጠቢባን ፣ ግን ፣ ቀጣን ፣ ይመልሳሉ ።
 ሸ፡ ጠቢብ ፣ ከሰነፍ ፣ ጋር ፣ ቢጣላ ፣ ሰነፍ ፣ ወይም ፣ ይቁጣል ፣ ወይም ፣ ይስቃል ፣ ፅረፍትም ፣ የለም ።
 ሸ፡ ደምን ፣ ለማፍሰስ ፣ የሚሹ ፣ ሰዎች ፣ ፍጹሙን ፣ ሰው ፣ ይጠላሉ ።
 ሸ፡ ደግሞም ፣ የቅኑን ፣ ሰው ፣ ነፍስ ፣ ይሻሉ ።
 ሸ፡ ሰነፍ ፣ ሰው ፣ ቀጣውን ፣ ሁሉ ፣ ያወጣል ፣ ጠቢብ ፣ ግን ፣ በውስጡ ፣ ያስቀረዋል ።
 ሸ፡ መኰንን ፣ ሐሰተኛ ፣ ነገርን ፣ ቢያደምጥ ፣ ከእርሱ ፣ በታች ፣ ያሉት ፣ ሁሉ ፣ ዓመፀኞች ፣ ይሆናሉ ።
 ሸ፡ ድሀና ፣ ግፊት ፣ ተገኛኛ ፣ እግዚአብሔር ፣ የሁለቱንም ፣ ዓይን ፣ ያበራል ።
 ሸ፡ ለደሀ ፣ በእውነት ፣ የሚፈርድ ፣ ንጉሥ ፣ ዙፋኑ ፣ ለዘላለም ፣ ይጸናል ።

በትርና ፣ ተግዛድ ፣ ጥበብን ፣ ይሰጣሉ ።
 ያልተቀጣ ፣ ብሉቴና ፣ ግን ፣ እናቱን ፣ ያሰፍራል ።
 ጎጥአን ፣ ሲበዙ ፣ ኃጢአት ፣ ትበዛለች ።
 ዳድቃን ፣ ግን ፣ ወድቀታቸውን ፣ ያያሉ ።
 ልጅህን ፣ ቅጣ ፣ ፅረፍትንም ፣ ይሰጥሃል ።
 ለነፍስህም ፣ ተደላን ፣ ይሰጣታል ።
 ራእይ ፣ በይኖር ፣ ሕዝብ ፣ መረን ፣ ይሆናል ።
 ሕግን ፣ የሚጠብቅ ፣ ግን ፣ የተመሰገን ፣ ነው ።
 ባሪያ ፣ በቃል ፣ አይገሠጽም ።
 ቢያስተውል ፣ እንኳ ፣ አይመልስምና ።
 በቃሉ ፣ የሚቸኩለውን ፣ ሰው ፣ ብታይ ፣ ከእርሱ ፣ ይልቅ ፣ ለሰነፍ ፣ ተስፋ ፣ አለው ።
 ባሪያውን ፣ ከሕፃንነቱ ፣ ጀምሮ ፣ በማቀጣጠል ፣ የሚያሳድግ ።
 የኋላ ፣ ኋላ ፣ እንደ ፣ ጌታ ፣ ያደርገዋል ።
 ቀጡ ፣ ሰው ፣ ከርክርን ፣ ያነሣሳል ።
 መሬቶች ፣ ሰው ፣ ኃጢአትን ፣ ያበዛል ።
 ሰውን ፣ ትዕቢቱ ፣ ያዋርደዋል ።
 መንፈሱን ፣ የሚያዋርድ ፣ ግን ፣ ከጠርን ፣ ይቀበላል ።
 ከሌብ ፣ ጋር ፣ የሚከፈል ፣ ነፍሱን ፣ ይጠላል ።
 መርገምን ፣ ይሰማል ፣ ነገር ፣ ግን ፣ ምንም ፣ አይገልጥም ።
 ሰውን ፣ መፍራት ፣ ወጥመድ ፣ ያመጣል ።
 በእግዚአብሔር ፣ የሚታመን ፣ ግን ፣ እርሱ ፣ ይጠበቃል ።
 ጠቡ ፣ ሰዎች ፣ የሱምን ፣ ፊት ፣ ይሻሉ ።
 የሰው ፣ ፍርድ ፣ ግን ፣ ከእግዚአብሔር ፣ ዘንድ ፣ ነው ።
 ኃጢአተኛ ፣ በጸድቃን ፣ ዘንድ ፣ አስጸያፊ ፣ ነው ።
 በቀኛ ፣ መንገድ ፣ የሚሄደውም ፣ በኅጥአን ፣ ዘንድ ፣ አስጸያፊ ፣ ነው ።

ምዕራፍ ፣ ሸ፣ (፪)

የማሣ ፣ አገር ፣ ሰው ፣ የያቁ ፣ ልጅ ፣ የአገር ፣ ፅቃል ።
 ሰውየው ፣ ለኢቲኤልና ፣ ለሐ-ካል ፣ እንደሆዚህ ፣ ይናገራል ።
 እኔ ፣ በእውነት ፣ ከሰው ፣ ሁሉ ፣ ይልቅ ፣ ደንቆር ፣ ነኝ ።
 የሰውም ፣ ግስተዋል ፣ የሰነፍም ።
 ጥበብንም ፣ አልተማርሁም ።
 ቅዱሱንም ፣ አለወቅሁትም ።
 ወደ ፣ ሰማይ ፣ የወጣ ፣ የወረደስ ፣ ማን ፣ ነው? ።
 ነፋስንስ ፣ በእጁ ፣ የሠበጠ ፣ ማን ፣ ነው? ።
 የምድርን ፣ ፍርቻ ፣ ሁሉ ፣ ያጸና ፣ ማን ፣ ነው? ።
 ይህን ፣ ታውቅ ፣ እንደ ፣ ሆንህ ፣ ስሙ ፣ ማን ፣ የልጁስ ፣ ስም ፣ ማን ፣ ነው? ።

የእግዚአብሔር ፣ ቃል ፣ ሁሉ ፣ ተፈትናለች ።
 እርሱ ፣ ለሚታመኑት ፣ ጋሻ ፣ ነው ።
 እንዳይዘልፍህ ፣ ሐሰተኛም ፣ እንዳትሆን ፣ በቃሉ ፣ አንዳት ፣ አትጨምር ።

ሸ፡ ሁለትን ፣ ነገር ፣ ከአንተ ፣ እሻላሁ ።
 ሳልሞትም ፣ አትከልክለኝ ።
 ሸ፡ ከንቅነትንና ፣ ሐሰተኛነትን ፣ ከእኔ ፣ አርቃቸው ።
 ድህነትንና ፣ በለጠግነትን ፣ አትስጠኝ ።
 ነገር ፣ ግን ፣ የሚያስፈልገኝን ፣ እንጀራ ፣ ሰጠኝ ።
 እንዳልጠግብ ፣ እንዳልከድሀም ፣—
 እግዚአብሔርስ ፣ ማን ፣ ነው? ። ለንግዳል ፣ ድሀም ፣ እንዳልሆን ፣ እንዳልሰርቅም ፣ በአምላኬም ፣ ስም ፣ በሐሰት ፣ እንዳልምል ።
 ሸ፡ እንዳይሰድብህ ፣ በደለኛም ፣ እንዳትሆን ፣ ባሪያን ፣ በጌታው ፣ ፊት ፣ አትማ ።
 ሸ፡ አባቱን ፣ የሚረግም ፣ እናቱንም ፣ የማይበርክ ፣ ትውልድ ፣ አለ ።
 ለራሱ ፣ ንጹሕ ፣ የሆነ ፣ የሚመስለው ፣ ከርከሰቱ ፣ ያልጠራ ፣ ትውልድ ፣ አለ ።
 ከፍ ፣ ከፍ ፣ ያሉ ፣ ዓይኖች ፣ ያሉት ፣ ሽፋሽፍቶቹም ፣ ወደ ፣ ላይ ፣ የሚያቶ ፣ ትውልድ ፣ አለ ።
 ደሆኖችን ፣ ከምድር ፣ ላይ ፣ ችግሮችንም ፣ ከሰው ፣ መካከል ፣ ያጠፋና ፣ ይጨርስ ፣ ዘንድ ፣ ጥርሶቹ ፣ ሰይፍ ፣ መንጋታቸውም ፣ ካራ ፣ የሆኑ ፣ ትውልድ ፣ አለ ።
 ሸ፡ አልቅት ፣— ስጠን ፣ ስጠን ፣ የሚሉ ፣ ሁለት ፣ ሴቶች ፣ ልጆች ፣ አሉት ።
 ሦስቱ ፣ የማይጠግቡ ፣ አራቱም ፣— በቃን ፣ የማይሉ ፣ ናቸው ።
 ሸ፡ እነርሱም ፣ ሲአልና ፣ የማትወልድ ፣ ማኅፀን ፣ ውኃ ፣ የማትጠግብ ፣ ምድርና ፣— በቃኝ ፣ የማትል ፣ እሳት ፣ ናቸው ።
 ሸ፡ በአባትዋ ፣ የምታላግጥን ፣ የእናትዋንም ፣ ትእዛዝ ፣ የምትንቅን ፣ ዓይን ፣ የሸለቆ ፣ ቀራዎች ፣ ይገጠጉት ፣ አታል ፣ አጥራዎችም ፣ ይበሉ አታል ።
 ሸ፡ ሦስት ፣ ነገር ፣ ይገርመኛል ፣ አራተኛውንም ፣ ከቶ ፣ አላስተውለውም ።
 ሸ፡ እነርሱም ፣ የንስር ፣ መንገድ ፣ በሰማይ ፣ የአባብ ፣ መንገድ ፣ በድንጋይ ፣ ላይ ፣ የመርከብ ፣ መንገድ ፣ በባሕር ፣ ላይ ፣ የሰውም ፣ መንገድ ፣ ከቋንቋ ፣ ጋር ፣ ናቸው ።
 ሸ፡ እንዲሁ ፣ በልታ ፣ አፍዋን ፣ የምታስቡ ፣— አንዳት ፣ ከፍ ፣ ነገር ፣ አላደረግሁም ፣ የምትልም ፣ የአመንዝራ ፣ ሴት ፣ መንገድ ፣ ናት ።
 ሸ፡ በሦስት ፣ ነገር ፣ ምድር ፣ ትናወጣለች ፣ አራተኛውንም ፣ ትከስም ፣ ዘንድ ፣ አይቻላትም ።
 ሸ፡ ባሪያ ፣ በነገህ ፣ ጊዜ ፣ ሰነፍም ፣ እንጀራ ፣ በጠገብ ፣ ጊዜ ፣ የተጠላች ፣ ሴት ፣ ባል ፣ በገኘች ፣ ጊዜ ፣ ሴት ፣ ባሪያም ፣ እመቤቷን ፣ በወረሰች ፣ ጊዜ ።

በምድር ፣ ላይ ፣ አራት ፣ ጥቃቅን ፣ ፍጥረቶች ፣ ሸ፡ አሉ ።
 ሸ፡ እነርሱ ፣ ግን ፣ እጅግ ፣ ጠቢባን ፣ ናቸው ።
 ገብረ ፣ ገንዳን ፣ ኃይል ፣ የሌላቸው ፣ ሕዝቦች ፣ ሸ፡ ናቸው ።
 ሸ፡ ነገር ፣ ግን ፣ በበጋ ፣ መኖራቸውን ፣ ይሰበሰባሉ ።
 ሸ፡ ከከከምች ፣ ያልበረቱ ፣ ሕዝቦች ፣ ናቸው ።
 ሸ፡ ቤታቸውን ፣ ግን ፣ በቋጥን ፣ ድንጋይ ፣ ውስጥ ፣ ያደርጋሉ ።
 ሸ፡ አንበጣምች ፣ ንጉሥ ፣ የላቸውም ፣ ሸ፡ ሁላቸው ፣ ግን ፣ በመልክም ፣ የሚናገሩ ፣ ይሄዳሉ ።
 ሸ፡ እንሻላላት ፣ በእጅ ፣ ይያዛል ።
 ሸ፡ በነገሥታት ፣ ገቢ ፣ ግን ፣ ይኖራል ።
 ሸ፡ መልክም ፣ አረማመድን ፣ የሚራመዱ ፣ ሦስት ፣ ሸ፡ ፍጥረቶች ፣ አሉ ።
 ሸ፡ አራተኛውም ፣ መልክም ፣ አካሄድን ፣ ይሄዳል ።
 ሸ፡ የአንበሳ ፣ ደባል ፣ ከእንስሳ ፣ ሁሉ ፣ የሚበረታ ፣ ሸ፡ የማይመለስ ፣ አንስሳንም ፣ የማይፈራ ።
 ሸ፡ በእንስሶች ፣ መካከል ፣ በድፍረት ፣ የሚራመድ ፣ ሸ፡ አውራ ፣ ደር ።
 ሸ፡ መንጋን ፣ የሚመራ ፣ አውራ ፣ ፍየል ፣ በሕዝብ ፣ ፊት ፣ በግልጥ ፣ የሚናገር ፣ ንጉሥ ።
 ሸ፡ ከፍ ፣ ከፍ ፣ ስትል ፣ ስንፍናን ፣ ያደረገህ ፣ እንደ ፣ ሸ፡ ሆነ ።
 ሸ፡ ከፋም ፣ ያሰብህ ፣ እንደ ፣ ሆነ ።
 ሸ፡ እጅህን ፣ በእፍህ ፣ ላይ ፣ ጫን ፣ ወተት ፣ መግፋት ፣ ቅቤን ፣ ያወጣል ።
 ሸ፡ አፍንጫንም ፣ መጭመቅ ፣ ደምን ፣ ያወጣል ።
 ሸ፡ እንዲሁም ፣ ቀጣን ፣ መገተት ፣ ጠብን ፣ ያወጣል ።

ምዕራፍ ፣ ሸ፣ (፫)

እናቱ ፣ እርሱን ፣ ያስተማረችበት ፣ የማሣ ፣ ሸ፡ ንጉሥ ፣ የልሙኤል ፣ ቃል ።
 ሸ፡ ልጄ ፣ ሆይ ፣ ምንድር ፣ ነው? የሆይ ፣ ልጅ ፣ ሆይ ፣ ሸ፡ ምንድር ፣ ነው?
 ሸ፡ የስለቱ ፣ ልጅ ፣ ሆይ ፣ ምንድር ፣ ነው?
 ሸ፡ ጉልበትህን ፣ ለሴቶች ፣ አትስጥ ።
 ሸ፡ መንገድህንም ፣ ነገሥታትን ፣ ለሚያጠፋ ።
 ሸ፡ ለነገሥታት ፣ አይገቡም ፣ ለሙኤል ፣ ሆይ ፣ ነገሥታት ፣ የወይን ፣ ጠጅ ፣ ይጠጡ ፣ ዘንድ ፣ አይገቡም ።
 ሸ፡ መሳፍንትም ፣— ብርቱ ፣ መጠጥ ፣ ወዴት ፣ ነው? ።
 ሸ፡ ያሉ ፣ ዘንድ ፣ እንዳይጠጡና ፣ ሕግን ፣ እንዳይረሱ ፣ ሸ፡ የድሀ ፣ ልጆችንም ፣ ፍርድ ፣ እንዳያገቡድ ።
 ሸ፡ ለጥፋት ፣ ለቀረበው ፣ ሰው ፣ ብርቱ ፣ መጠጥ ፣ ሸ፡ ስጡት ።
 ሸ፡ ነፍሱ ፣ ለመረረውም ፣ የወይን ፣ ጠጅ ፣ ስጡት ፣ ሸ፡ ይጠጣ ፣ ድህነቱንም ፣ ይርሳል ።
 ሸ፡ ጉስቀልፍውንም ፣ ከእንግዲህ ፣ ወዲህ ፣ አያስብ ።
 ሸ፡ አፍህን ፣ ስለ ፣ ዳዳው ፣ ከፈት ፣ ሸ፡ ተስፋ ፣ ስለሌላቸውም ፣ ሁሉ ፣ ተፋረድ ።

፱፣ አፍሀን፣ ክፈት ፣ በእውነትም ፣ ፍረድ ፣
 ለድሀና ፣ ለምስኪን ፣ ፍረድ ።

፲፩፣ ልባም ፣ ሴትን ፣ ግን ፣ ሊያገኝት ፣ ይችላል ፣
 ዋጋዋ ፣ ከቀይ ፣ ፅንቀት ፣ እጅግ ፣ ይበልጣል ።

፲፩፣ የበልዋ ፣ ልብ ፣ ይታመንበታል ።
 ምርኮም ፣ አይጉድልበትም ።

፲፪፣ ዕድሜዋን ፣ ሙሉ ፣ መልካም ፣ ታደርግለታለች ።
 ከፋም ፣ አታደርግም ።

፲፫፣ የበግ ፣ ጠጉርና ፣ የተለባ ፣ እግር ፣ ትፈልጋለች ።
 በእጆችዋም ፣ ደስ ፣ ብሎአት ፣ ትሠራለች ።

፲፬፣ እርስዋ ፣ እንደ ፣ ነጋዴ ፣ መርከብ ፣ ናት ፣
 ከሩቅ ፣ አገር ፣ ምግብዋን ፣ ትሰበስባለች ።

፲፭፣ ገና ፣ ሌሊት ፣ ሳለ ፣ ትነሣለች ።
 ለቤትዋም ፣ ሰዎች ፣ ምግባቸውን ፣
 ለገረዶችዋም ፣ ተግባራቸውን ፣ ትሰጣለች ።

፲፮፣ እርሻንም ፣ ተመልክታ ፣ ትገዛለች ።
 ከእጅዋም ፣ ፍሬ ፣ ወደን ፣ ትተክላለች ።

፲፯፣ ወገብዋን ፣ በኃይል ፣ ትታጠቃለች ።
 ከንድቀንም ፣ ታበረታለች ።

፲፰፣ ንግድዋ ፣ መልካም ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ ትመለከታለች ።
 መብራትዋ ፣ በሌሊት ፣ አይጠፋም ።

፲፱፣ እጅዋን ፣ ወደ ፣ አመልጣሉ ፣ ትዘረጋለች ።
 ጣቶችዋም ፣ እንዠርትን ፣ ይይዛሉ ።

፳፣ እጅዋን ፣ ወደ ፣ ደሀ ፣ ትዘረጋለች ።
 ወደ ፣ ችግረኛም ፣ እጅዋን ፣ ትሰድፍለች ።

፳፩፣ ለቤትዋ ፣ ሰዎች ፣ ከበረዶ ፣ ብርድ ፣ የተነሣ ፣

አትፈራም ።
 የቤትዋ ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ፣ እጥፍ ፣ ድርብ ፣ የለ
 በሱ ፣ ናቸውና ።

ለራስዋም ፣ ግብረ ፣ መርፌ ፣ ስጋጃ ፣ ትሠራለች ፣ ጸ፪፣
 ጥሩ ፣ በፍታና ፣ ቀይ ፣ ግምጃ ፣ ትለብሳለች ። ጸ፫፣
 በልዋ ፣ በአገር ፣ ሽግግሎዎች ፣ መካከል ፣ በሽ ጸ፪፣
 ንጎ ፣ በተቀመጠ ፣ ጊዜ ።

በበር ፣ የታወቀ ፣ ይሆናል ።
 የበፍታ ፣ ቀሚስ ፣ እየሠራች ፣ ትሸጣለች ። ጸ፪፣
 ለነጋዴም ፣ ደግ ፣ ትሸጣለች ።

ብርታትና ፣ ከበራታ ፣ ልብስዋ ፣ ነው ፣ ጸ፫፣
 በኋላም ፣ ዘመን ፣ ላይ ፣ ትስቃለች ።

አፍዋን ፣ በጥበብ ፣ ትከፍታለች ። ጸ፮፣
 የርግራኔም ፣ ሕግ ፣ በምላስዋ ፣ አለ ።

የቤትዋን ፣ ሰዎች ፣ አካሄድ ፣ በደገና ፣ ትመለከ
 ታለች ። ጸ፯፣

የሀኪትንም ፣ እንጀራ ፣ አትበላም ።
 ልጆችዋ ፣ ይነሣሉ ፣ ምስጋናዋንም ፣ ይናገራሉ ። ጸ፳፣
 በልዋ ፣ ደግሞ ፣ እንዲሁ ፣ ብሎ ፣ ይመሰግናታል ።
 መልካም ፣ ያደረጉ ፣ ብዙ ፣ ሴቶች ፣ አሉ ። ጸ፳፤

አንቺ ፣ ግን ፣ ከሁሉ ፣ ትበልጫለሽ ። ጸ፳፤
 ውበት ፣ ሐሰት ፣ ነው ፣ ደም ፣ ግብትም ፣ ከንቱ ። ጸ፳፤
 ነው ።

እግዚአብሔርን ፣ የምትፈራ ፣ ሴት ፣ ግን ፣ እር
 ስዋ ፣ ትሰግናለች ። ጸ፳፤
 ከእጅዋ ፣ ፍሬ ፣ ስጦት ፣ ጸ፳፤
 ሥራዎችዋም ፣ በሽንጎ ፣ ያመስግኑአት ። ጸ፳፤

መ ጽ ሐ ፈ ፣ መ ክ ብ ብ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፣ በኢየሩሳሌም ፣ የነገሡ ፣ የሰባኪው ፣ የዳዊት ፣
 ልጅ ፣ ታል ።

፪፣ ሰባኪው ፣ ከንቱ ፣ ከንቱ ፣ የከንቱ ፣ ከንቱ ፣
 ሁሉ ፣ ከንቱ ፣ ነው ፣ ያላል ። ከፀሐይ ፣ በታች ፣
 በሚደክምበት ፣ ድካም ፣ ሁሉ ፣ የሰው ፣ ትርፋ ፣
 ምንድር ፣ ነው ፣ ትውልድ ፣ ይሄዳል ፣ ትውል
 ድም ፣ ይመጣል ። ምድር ፣ ግን ፣ ለዘላም ፣ ነው ።
 ፀሐይ ፣ ትወጣለች ፣ ፀሐይም ፣ ትገባለች ፣ ወደም
 ትወጣበትም ፣ ስፍራ ፣ ትቸተላለች ፣ ነፋስ ፣ ወደ ፣
 ደቡብ ፣ ይሄዳል ፣ ወደ ፣ ሰሜንም ፣ ይዞራል ፣
 ዘወትር ፣ በዙረቱ ፣ ይዞራል ፣ ነፋስም ፣ በዙረቱ ፣
 ደግሞ ፣ ይመለሳል ። ፈሳሾች ፣ ሁሉ ፣ ወደ ፣
 ባሕር ፣ ይሄዳሉ ፣ ባሕር ፣ ግን ፣ አይሞላም ፣
 ፈሳሾች ፣ ወደሚሄዱበት ፣ ስፍራ ፣ እንደ ፣ ገና ፣
 ወደዚያ ፣ ይመለሳሉ ። ነገር ፣ ሁሉ ፣ ያደክ
 ማል ፣ ሰው ፣ ይናገረው ፣ ዘንድ ፣ አይችልም ፣
 ኃይን ፣ ከግደት ፣ አይጠግብም ፣ ጆሮም ፣ ከመ
 ስማት ፣ አይሞላም ።

፫፣ የሆነው ፣ ነገር ፣ እርሱ ፣ የሚሆን ነው ፣ የተ
 ደረገውም ፣ ነገር ፣ እርሱ ፣ የሚደረግ ነው ፣ ከፀሐ
 ይም ፣ በታች ፣ አዲስ ፣ ነገር ፣ የለም ፣ ማንም ፣
 እነሆ ፣ ሰው ፣ ነገር ፣ አዲስ ፣ ነው ፣ ያል ፣ ዘንድ ፣
 ይችላልን ፣ እርሱ ፣ ከእኛ ፣ በፊት ፣ በነበሩት ፣
 ዘመናት ፣ ተደርጎአል ። ለፊትኞቹ ፣ ነገሮች ፣
 መታሰቢያ ፣ የላቸውም ፣ ለኋለኞቹም ፣ ነገሮች ፣
 ከእነርሱ ፣ በኋላ ፣ በሚነሡት ፣ ሰዎች ፣ ዘንድ ፣
 መታሰቢያ ፣ አይገኝላቸውም ።

፬፣ እኔ ፣ ሰባኪው ፣ በእስራኤል ፣ ላይ ፣ በኢየሩሳ
 ሌም ፣ ንጉሥ ፣ ነበርኩ ። ከሰማይም ፣ በታች ፣
 የተደረገውን ፣ ሁሉ ፣ በጥበብ ፣ አፈልግና ፣ አመ
 ረምር ፣ ዘንድ ፣ ልቤን ፣ አተጋቡ ፣ እግዚአብ
 ሔር ፣ ይደክሙበት ፣ ዘንድ ፣ ይሆኑን ፣ ለሰው ፣
 ልጆች ፣ የሰጠ ፣ ክፋ ፣ ጥረት ፣ ናት ። ከፀሐይ ፣
 በታች ፣ የተሠራውን ፣ ሥራ ፣ ሁሉ ፣ አየሁ ፣
 እነሆም ፣ ሁሉ ፣ ከንቱ ነው ፣ ነፋስንም ፣ እንደ ፣
 መከተል ፣ ነው ። ጠማማ ፣ ይቀና ፣ ዘንድ ፣ አይች
 ልም ። ጉደሎም ፣ ይቁጠር ፣ ዘንድ ፣ አይች
 ልም ።

፭፣ እኔ ፣ በልቤ ፣ እነሆ ፣ ከእኔ ፣ አስቀድመው ፣
 በኢየሩሳሌም ፣ ላይ ፣ ከነበሩት ፣ ሁሉ ፣ ያልቀ ፣
 ጥበብን ፣ አብገዥ ፣ ጨመርሁ ፣ ልቤም ፣ ብዙ ፣
 ጥበብንና ፣ እውቀትን ፣ ተመለከተ ፣ ብዬ ፣ ተና
 ገርሁ ። ጥበብንና ፣ ፀብዶትን ፣ ሞኝነትንም ፣
 አውቅ ፣ ዘንድ ፣ ልቤን ፣ ሰጠሁ ፣ ይህም ፣ ደግሞ ፣
 ነፋስን ፣ እንደ ፣ መከተል ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ አስተዋ
 ልሁ ። በጥበብ ፣ መብዛት ፣ ትክክ ፣ ይበዛልና ፣
 እውቀትንም ፣ የሚጨምር ፣ ነክንን ፣ ይጨም
 ሬልና ።

እኔ ፣ በልቤ ፣ ነ ፣ በደስታም ፣ እረትንን ። ፩፣
 ለሁ ፣ መልካምንም ፣ ቀመስ ፣ አልሁ ፣ ይህም ፣
 ደግሞ ፣ እነሆ ፣ ከንቱ ፣ ነበረ ፣ ሳቅን ፣ ሰብድ ። ፪፣
 ነህ ፣ ደስታንም ፣ ምን ፣ ታደርጋለህ ፣ አልሁት ። ፫፣
 የሰው ፣ ልጆች ፣ በአይወታቸው ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣
 ከፀሐይ ፣ በታች ፣ ሊሠሩት ፣ መልካም ፣ ነገር ፣ ምን ፣
 እንደ ፣ ሆነ ፣ እስኪይ ፣ ድረስ ፣ ልቤ ፣ በጥበብ ፣
 እየመራኝ ፣ ሰውነቱን ፣ በወይን ፣ ጠጅ ፣ ደስ ፣ ለማ
 ሰኘት ፣ ስንፍናንም ፣ ለመያዝ ፣ በልቤ ፣ መረመ
 ርሁ ፣ ትልቅ ፣ ሥራን ፣ ሠራሁ ፣ በፍቶችንም ፣ አደረ
 ግሁ ፣ ወይንም ፣ ተክልሁ ፣ አትክልትንና ፣ ገነ
 ትን ፣ አደረግሁ ፣ ልዩ ፣ ልዩ ፣ ፍሬ ፣ ያለባቸው
 ንም ፣ ዛሬች ፣ ተክልሁባቸው ፣ በዱር ፣ የተተክ
 ሉትን ፣ ዛሬች ፣ አጠጣበት ፣ ዘንድ ፣ የውኃ ፣
 ማጠራቀሚያ ፣ አደረግሁ ፣ ወንዶችንና ፣ ሌቶ
 ችን ፣ በረያዎች ፣ ገዛሁ ፣ የቤት ፣ ውልድ ፣ ባሪ
 ያዎችም ፣ ነበሩኝ ፣ ከእኔ ፣ አስቀድመው ፣ በኢ
 ዩሩሳሌም ፣ ከነበሩት ፣ ሁሉ ፣ ያልቀ ፣ ብዙ ፣ ከባ
 ቶችና ፣ መንጋዎች ፣ ነበሩኝ ፣ ብርንጫ ፣ ፳፣
 ቅን ፣ የከበረውንም ፣ የነገሥታትና ፣ የአውራጃ
 ችን ፣ መገገብ ፣ ሰበሰቡሁ ፣ አገግራዎችንና ፣
 አርሀዎችን ፣ የሰዎች ፣ ልጆችንም ፣ ተደላካ እጅግ
 የበዙ ፣ ሌቶችንም ፣ አከማቸሁ ። ታላቅም ፣ ፱፣
 ሆንሁ ፣ ከእኔም ፣ አስቀድመው ፣ በኢየሩሳ
 ሌም ፣ ከነበሩት ፣ ሁሉ ፣ ያልቀ ፣ ከበርሁ ፣ ደግ
 ሞም ፣ ጥበቤ ፣ ከእኔ ፣ ነገር ፣ ጸንታ ፣ ቀረኝ ፣
 ኃይሮቹንም ፣ ከፈለጉት ፣ ሁሉ ፣ አልከለክልኋ
 ችውም ፣ ልቤም ፣ በድካሜ ፣ ሁሉ ፣ ደስ ፣ ያለው ፣
 ከድካሜም ፣ ሁሉ ፣ ይሁ ፣ እድል ፣ ፈንታይ ፣ ሆነ ። ፲፩፣
 እኛ ፣ የሠራቻትን ፣ ሥራዬን ፣ ሁሉ ፣ የደከም
 ሁብትንም ፣ ድካሜን ፣ ሁሉ ፣ ተመለከትሁ ፣
 እነሆ ፣ ሁሉ ፣ ከንቱ ነው ፣ ነፋስንም ፣ መከ
 ተል ፣ ነበረ ፣ ከፀሐይ ፣ በታችም ፣ ትርፍ ፣ አል
 ነበረም ።

፲፪፣ እኔም ፣ ጥበብን ፣ ፀብዶትንና ፣ ስንፍናን ፣ አይ
 ዘንድ ፣ ተመለከትሁ ፣ በፊት ፣ ከተደረገው ፣
 በቀር ፣ ከንጉሥ ፣ በኋላ ፣ የሚመጣው ፣ ሰው ፣
 ምን ፣ ያደርጋል ፣ እኔም ፣ ብርንጫ ፣ ከጨለማ ፣
 እንደሚበልጥ ፣ እንዲሁ ፣ ጥበብ ፣ ከስንፍና ፣ ፫፣
 ላይ ፣ ናቸው ፣ ሰንፍ ፣ ግን ፣ በጨለማ ፣ ይሄዳል ፣
 ደግሞ ፣ ለሁለቱ ፣ መጨረሻቸው ፣ እንድ ፣ እንደ ፣
 ሆነ ፣ አስተዋልሁ ። እኔም ፣ በልቤ ፣ ለሰንፍ ፣ ፲፭፣
 የሚደርሰው ፣ ለእኔም ፣ ይደርሳል ፣ ለምን ፣
 እጅግ ፣ ጠቢብ ፣ ሆንሁ ፣ አልሁ ። የዚያን ፣
 ጊዜም ፣ በልቤ ፣ ይህ ፣ ደግሞ ፣ ከንቱ ፣ ነው ፣
 አልሁ ። በሚመጣው ፣ ዘመን ፣ ነገር ፣ ሁሉ ፣ ፲፮፣

የተረሳ ፡ ይሆናልና ፡ ለሰላም ፡ የሚሆን ፡ የጠበቀና ፡ ጠበቅ ፡ አይገኝም = አይገኝም ፡ ጠበቅ ፡ ከሰነፍ ፡ ጋር ፡ እንደት ፡ ይዋቃል ፡ ከሐሐይም ፡ በታች ፡ የተሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ከብድብና ፡ ሕይወትን ፡ ጠላሁ ፡ ሉሉም ፡ ከንቱ ፡ ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ ነው ።

፲፮፡ ከእኔ ፡ በኋላ ፡ ለሚመጣው ፡ ሰው ፡ እተወዋ ለሁኑ ፡ ከሐሐይ ፡ በታች ፡ የደከም ሁለትን ፡ ሁሉ ፡ ጠላሁት ፡ ጠቢብ ፡ ወይም ፡ ሰነፍ ፡ እንዲሆን ፡ የሚያውቅ ፡ ሰው ፡ ማን ነው ፡ ከሐሐይ ፡ በታች ፡ በደከም ሁለትን ፡ ጠቢብ ፡ በሆን ሁለት ፡ በደ ከሚ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ጌታ ፡ ይሆንበታል ፡ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ነው ። እኔም ፡ ተመልክ ፡ ልቤን ፡ ከሐሐይ ፡ በታች ፡ በደከም ሁለት ፡ ድካም ፡ ሁሉ ፡ ተስፋ ፡ አስቋረጥሁት ። ሰው ፡ በጥበብና ፡ በእውነት ፡ በብልሃት ፡ ከደከም ፡ በኋላ ፡ ለሌላ ፡ ላልደከመበት ፡ ሰው ፡ ያወርሰዋልና ፡ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ትልቅም ፡ መከራ ፡ ነው ። ከሐሐይ ፡ በታች ፡ በደከመበት ፡ ድካም ፡ ሁሉና ፡ በላቡ ፡ አሳብ ፡ የሰው ፡ ጥቅም ፡ ምንድር ነው ፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ጎዘን ፡ ጥረትም ፡ ትክክል ነው ፡ ልቡም ፡ በሌለ ፡ ት ፡ አይተኛም ፡ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ነው ።

፲፯፡ ለሰው ፡ ከሚበላና ፡ ከሚጠጣ ፡ በድካሙም ፡ ደስ ፡ ከሚለው ፡ በቀር ፡ የሚሻለው ፡ ነገር ፡ የለም ፡ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተሰጠ ፡ አየሁ ። ስለ ፡ እርሱ ፡ ፈቃድ ፡ የበላ ፡ ደስ ፡ ብሎትም ፡ ተደላን ፡ የቀመሰ ፡ ማን ነው ፡ አርሱም ፡ ደስ ፡ ለሚያሰኘው ፡ ሰው ፡ ጥበብንና ፡ እውቀትን ፡ ደስታንም ፡ ይሰጠል ፡ ለኃጢአት ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ለሚያሰኘው ፡ ሰው ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሰበሰብና ፡ እንዲያከማች ፡ ጥረትን ፡ ይሰጠዋል ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ ነው ።

፳፡ ለሁሉ ፡ ዘመን ፡ አለው ፡ ከሰማይ ፡ በታችም ፡ ለሆነ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመወለድ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመሞትም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመትከል ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ የተተከለውንም ፡ ለመንቀል ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመግደል ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመፈሰስም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለማፍረስ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመሥራትም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለማልቀስ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመሰቀም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለማለት ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ፡ ለመገፈንም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ፡ ድንጋይን ፡ ለመጣል ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ፡ ድንጋይንም ፡ ለመሰብሰብ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመተቃቀፍ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ፡ ከመተቃቀፍም ፡ ለመረሰጥ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመፈለግ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለማጥፋትም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመጠበቅ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመጣልም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመቅደድ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመሰፋትም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ዝም ፡ ለማለት ፡ ጊዜ ፡

አለው ፡ ለመናገርም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመውደድ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመጥላትም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለመርንት ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለሰላምም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ለሥራተኛ ፡ የድካሙ ፡ ትርፍ ፡ ምንድር ነው ፡

እግዚአብሔር ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ይደክሙበት ፡ ዘንድ ፡ የሰማቸውን ፡ ጥረት ፡ አይቻለው ፡ ነገርን ፡ ሁሉ ፡ በጊዜው ፡ ውብ ፡ አድርጎ ሠራው ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ የሠራውን ፡ ሥራ ፡ ሰው ፡ መርምሮ ፡ እንዳያገኝ ፡ ዘላለምንትን ፡ በልቡ ፡ ስጠው ፡ ሰው ፡ ደስ ፡ ከሚለውና ፡ በሕይወቱ ፡ ላለ ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ ከሚያደርግ ፡ በቀር ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ እንደሌለ ፡ አወቅሁ ። ደግሞም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይበላና ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡ በድካሙም ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ነው ። እግዚአብሔር ፡ ያደረገው ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ እንዲኖር ፡ አወቅሁ ፡ ሊጨመርበት ፡ ወይም ፡ ከእርሱ ፡ ሊጎድል ፡ አይችልም ፡ እግዚአብሔርም ፡ በፊቱ ፡ ይፈራ ፡ ዘንድ ፡ አደረገ ። አሁን ፡ ያለው ፡ በፊት ፡ ነበረ ፡ የሚሆነውም ፡ በፊት ፡ ሆኖ ፡ ነበር ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያለፈውን ፡ መልሶ ፡ ይሸዋል ።

ደግሞም ፡ ከሐሐይ ፡ በታች ፡ በፍርድ ፡ ስፍራ ፡ ኃጢአት ፡ በድድቅም ፡ ስፍራ ፡ ኃጢአት ፡ እንዳለ ፡ አየሁ ። እኔም ፡ በልቤ ፡ በዚያ ፡ ላይን ፡ ሁሉና ፡ ለሥራ ፡ ሁሉ ፡ ጊዜ ፡ አለውና ፡ በዳድቅና ፡ በኃጢአትኛ ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈርዳል ፡ አልሁ ። እኔ ፡ በልቤ ፡ ስለ ፡ ሰው ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ እንሰሳ ፡ መሆናቸውን ፡ እንዲያይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈትናቸዋል ፡ አልሁ ። የሰው ፡ ልጆችና ፡ የእንሰሳ ፡ አድል ፡ ፈንታ ፡ አንድ ፡ ነው ፡ ድርሻቸውም ፡ ትክክል ፡ ነው ፡ አንዱ ፡ እንደሚሞት ፡ ሌላውም ፡ እንዲሁ ፡ ይሞታል ፡ የሁሉም ፡ እስትንፋስ ፡ አንድ ነው ፡ ሁሉም ፡ ከንቱ ነውና ፡ ሰው ፡ ከእንሰሳ ፡ ብልሄት ፡ የለውም ። ሁሉ ፡ ወይ ፡ አንድ ፡ በታች ፡ ይሄዳል ፡ ሁሉ ፡ ከአፈር ፡ ነው ፡ ሁሉም ፡ ወደ ፡ አፈር ፡ ይመለሳል ። የሰው ፡ ልጆች ፡ ነፍስ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ እንደምትወጣ ፡ የእንሰሳም ፡ ነፍስ ፡ ወደ ፡ ታች ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ እንደምትወርድ ፡ የሚያውቅ ፡ ማን ነው ፡ ያም ፡ አድል ፡ ፈንታው ነውና ፡ ሰው ፡ በሥራው ፡ ደስ ፡ ከሚለው ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ እንደሌለው ፡ አየሁ ። ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ የሚሆነውን ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ የሚያመጣው ፡ ማን ነው ፡

ምዕራፍ ፡ ፱ ፡

እኔም ፡ ተመልከሁ ፡ ከሐሐይ ፡ በታችም ፡ የሚደረገውን ፡ ግፍ ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ፡ እነሆም ፡ የተገፋት ፡ ሰዎች ፡ እንባ ፡ ነበረ ፡ የሚያጽናናቸውም ፡ አልነበረም ፡ በሚገፋቸውም ፡ እጅ ፡ ኃያል ፡ ነበረ ፡ እነርሱን ፡ ግን ፡ የሚያጽናናቸው ፡ አልነበረም ። እኔም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ በሕይወት ፡ ካሉት ፡

ይልቅ ፡ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ የሞቱትን ፡ አመሰገንሁ ፡ ከእነዚህም ፡ ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ ገና ፡ ያልተወለደው ፡ ከሐሐይም ፡ በታች ፡ የሚደረገውን ፡ ግፍ ፡ ያለየው ፡ ይሻላል ።

ደግሞም ፡ የሰውን ፡ ድካምና ፡ የብልሃት ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ተመልክተሁ ፡ በባልንጀራውም ፡ ዘንድ ፡ ቅንጋት ፡ እንዲያሰኘሁ ፡ አየሁ ፡ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ ነው ። ሰነፍ ፡ እጆቹን ፡ ከርትሞ ፡ ይቀመጣል ፡ የገዛ ፡ ሥጋውንም ፡ ይበላል ። በድካምና ፡ ነፋስን ፡ በመከተል ፡ ከሁለት ፡ እጅ ፡ ሙሉ ፡ ይልቅ ፡ አንድ ፡ እጅ ፡ ሙሉ ፡ በሰሪፍት ፡ ይሻላል ። እኔም ፡ ተመልከሁ ፡ ከሐሐይ ፡ በታችም ፡ ከንቱን ፡ ነገር ፡ አየሁ ። አንድ ፡ ሰው ፡ ብቻውን ፡ አለ ፡ ሁለተኛም ፡ የለውም ፡ ልጅም ፡ ሆነ ፡ ወንድም ፡ የለውም ፡ ልጅም ፡ ግን ፡ መጨረሻ ፡ የለውም ፡ ግዳጃቸው ፡ ከባለጠግነት ፡ አይጠግቡም ። ለግን ፡ እደከማለሁ ፡ ሰውነቱን ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ እነፍታታለሁ ፡ ያላል ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ክፉም ፡ ጥረት ነው ። ድካማቸው ፡ መልካም ፡ ግጥ ፡ አለውና ፡ አንድ ፡ ብቻ ፡ ከመሆን ፡ ሁለት ፡ ሰው ፡ ብቻውን ፡ ይሻላል ። ቢወድቁ ፡ አንዱ ፡ ሁለተኛውን ፡ ያነሣዋልና ፡ አንዱ ፡ ብቻውን ፡ ሆኖ ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ የሚያነሣው ፡ ሁለተኛ ፡ የለውምና ፡ ውለት ፡ ሁለቱም ፡ በአንድነት ፡ ቢተኙ ፡ ይሞቃቸዋል ፡ እንደ ፡ ብቻውን ፡ ግን ፡ እንደት ፡ ይሞቃቸዋል ፡ አንዱም ፡ አንዱን ፡ በያሸገፋ ፡ ሁለቱ ፡ በፊቱ ፡ ይቆማሉ ፡ በሦስትም ፡ የተገመደ ፡ ገመድ ፡ ፈጥኖ ፡ አይበጠስም ።

ድህና ፡ ጠቢብ ፡ ብላቱና ፡ ተግሣጽን ፡ መቀበል ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከማያውቅ ፡ ከሰነፍ ፡ ከማሆኑ ፡ ንጉሥ ፡ ይሻላል ። ምንም ፡ በመንግሥቱ ፡ አገር ፡ ደግሞ ፡ ትግረኛ ፡ ሆኖ ፡ ቢወለድ ፡ ከግዛቱ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ ወጥቶአልና ። ከሐሐይ ፡ በታች ፡ የሚሄዱትን ፡ ሕያዎች ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ፈንታ ፡ ከሚነሣው ፡ ከሌላው ፡ ነገብ ፡ ጋር ፡ ሆነው ፡ አየሁ ። ከእርሱ ፡ በፊት ፡ የተገዙት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ አይቆጠሩም ፡ በኋላ ፡ የሚመጡት ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ ደስ ፡ አይላቸውም ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ፡

ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በገበህ ፡ ጊዜ ፡ እግርን ፡ ጠብቅ ፡ ለመሰማት ፡ መቅረብ ፡ ከሰነፍ ፡ ጋር ፡ መሥዋዕት ፡ ይበልጣልና ፡ እነርሱም ፡ ከቶ ፡ እንዲያደርጉ ፡ አያውቁምና ። እግዚአብሔር ፡ በሰማይ ፡ አንተም ፡ በምድር ፡ ነህና ፡ በአፍሁ ፡ አትፍጠሩን ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቃልን ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ለብሁ ፡ አይክተል ፡ ስለዚህም ፡ ቃልህ ፡ ጥቂት ፡ ትሁን ። ሕልም ፡ በሥራ ፡ ብዛት ፡ ይታያል ፡ እንዲሁም ፡ የሰነፍ ፡ ድምፅ ፡ በቃሉ ፡ ብዛት ፡ ይሰማል ። ሰነፍች ፡

ደስ ፡ አያሰኙትምና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስለእት ፡ በተሰላህ ፡ ጊዜ ፡ ትፈሩመው ፡ ዘንድ ፡ እትዘገይ ፡ የተሰላህ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽመው ፡ ተሰለህ ። የማትፈሩም ፡ ብትሆን ፡ ባትሳል ፡ ይሻላል ። ሥጋህን ፡ በኃጢአት ፡ እንዳያሰተው ፡ ለአፍሁ ፡ እርነት ፡ እትሰጥ ፡ በመልካም ፡ ፊት ፡ ስትተት ፡ ነበረ ፡ እትበል ፡ እግዚአብሔር ፡ በቃልህ ፡ ይቂጣ ፡ ዘንድ ፡ የእጅህንም ፡ ሥራ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ስለሆነ ፡ ትሻለህ ፡ ብዙ ፡ ሕልም ፡ ባለበት ፡ ዘንድ ፡ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ ብዙ ፡ ቃል ፡ ባለበት ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ ብዙ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ አለ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍራ ።

ከፍ ፡ ካለው ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ይመለከታልና ። ከእነርሱም ፡ በላይ ፡ ደግሞ ፡ ሌሎች ፡ ከፍ ፡ ይላሉና ፡ በአገሩ ፡ ድሆች ፡ ሲገፉ ፡ ፍርድና ፡ ጽድቅም ፡ ሲነጠፍ ፡ የሆነ ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ነገር ፡ አታድንቅ ። በጠቅላላው ፡ ግን ፡ የአገሩ ፡ ጥቅም ፡ እርሻን ፡ የሚወድድ ፡ ንጉሥ ፡ ቢኖር ነው ።

ብርን ፡ የሚወድድ ፡ ሰው ፡ ብርን ፡ አይጠግብም ፡ ባለጠግነትም ፡ የሚወድድ ፡ ትርፍን ፡ አይጠግብም ፡ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ነው ። ሀብት ፡ ሲበዛ ፡ የሚበሉት ፡ ቀር ፡ በባለቤቱ ፡ ሀብቱን ፡ በዓይኑ ፡ ብቻ ፡ ከማየት ፡ በቀር ፡ ለባለቤቱ ፡ ምን ይጠቅመዋል ፡ እጅግ ፡ ወይም ፡ ጥቂት ፡ ቢበላ ፡ የሠራተኛ ፡ እንቅልፍ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ፡ የባለጠጋ ፡ ጥጋብ ፡ ግን ፡ እንቅልፍን ፡ ይከለክላል ።

ከሐሐይ ፡ በታች ፡ የሚያሳዝን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አየሁ ፡ ለመከራው ፡ በባለቤቱ ፡ ዘንድ ፡ የተቂጠበች ፡ ባለጠግነት ፡ ናት ። ያችም ፡ ባለጠግነት ፡ በከፋ ፡ ነገር ፡ ትጠፋለች ። ልጅንም ፡ ቢወልድ ፡ በእጁ ፡ ምንም ፡ የለውም ። ከእናቱ ፡ ሆይ ፡ ራቁቱን ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡ እንዲሁ ፡ እንደ ፡ መጣው ፡ ይመለሳል ። ከጥረቱም ፡ በእጁ ፡ ሊወስድ ፡ የሚችለውን ፡ ምንም ፡ አያገኝም ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ የሚያሳዝን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ነው ። እንደ ፡ መጣ ፡ እንዲሁ ፡ ይሄዳል ፡ ድካሙም ፡ ለነፋስ ፡ ከሆነ ፡ ጥቅሙ ፡ ምንድር ነው ፡ ዘመኑን ፡ ሁሉ ፡ በሌላ ለማ ፡ በነዛን ፡ በብሰውት ፡ በደዌና ፡ በቀጣጣ ነው ።

እነሆ ፡ እኔ ፡ ያየሁት ፡ መልካምና ፡ የተዋበ ነገር ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰጠው ፡ በሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይበላና ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡ ከሐሐይ ፡ በታችም ፡ በሚደከምበት ፡ ድካም ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ ይህ ፡ እድል ፡ ፈንታው ነውና ። እግዚአብሔር ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ባለጠግነትንና ፡ ሀብትን ፡ መስጠቱ ፡ ከእርስዎም ፡ ይበላና ፡ እድል ፡ ፈንታውን ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ በድካሙም ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ ጣህል ጠኑ ፡ ይህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ነው ። እግዚአብሔር ፡ በልቡ ፡ ደስታን ፡ ስለ ፡ ሰጠው ፡ እርሱ ፡ የሕይወቱን ፡ ዘመን ፡ እጅግ ፡ አያሰብም ።

ምዕራፍ ፩

ጸ: ከፀሐይ በታች ያየሁት ክፍ ነገር አለ።
 ደ: እርሱም በሰው ላይ እጅግ የከበደ ነው።
 ደ: እግዚአብሔር ለሰው ሀብትንና ጥሪትን ክብርንም ሰጠው። ከወደደውም ሁሉ ለነፍሱ አልጉደሰውም። ነገር ግን ሌላ ሰው ይበለፀጋል። እንዲሁ ከእርሱ ይበላ። ከንድፍ እግዚአብሔር አላሠለጠውም። ይህም ከንቅና ክፍ ደጭ ነው። ሰው መቶ ልጆች ቢወልድ እጅግ ዘመንም በሕይወት ቢኖር ዕድሜውም እጅግ ዓመት ቢሆን ነፍሱም መልካምን። በትግግር መታብርንም ይገኛል። እኔ ስለ እርሱ ስለ እርሱ ያልቅ። ሌላ ሰው ይሻሻላል። አልሁ። በከንቱ መጥቶአል። በሠለጣም ይሄኛል። ስመው በሠለጣም ይሻራል። ደግሞም ፀሐይን ለላዩም አላወቀውም። ለዚህም ከዚያ ያልቅ ዕረፍት አለው። ሺህ ዓመት ሁለት ጊዜ በሕይወት ቢኖር መልካምንም በገደብ ሁሉ ወደ አንድ ሰዓት የሚሄድ አይደለምን?
 ደ: የሰው ደካም ሁሉ ለአፍ ነው። ነፍሱ ግን አትጠግብም። ከሰነፍ ያልቅ ለጥበብ ርቅ። ጥቅም ምንድር ነው? በሕይወት ርቅ። ስሜን ለሚያውቅ ለደህ ጥቅሙ ምንድር ነው? በንድፍ ማየት በነፍስ ከመቅበዘዘዘ ይሻሻላል። ይህም ደግሞ ከንቱ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።
 ደ: የሆነው ሰው አስቀድሞ ተጠራ። ሰውም እንደ ሆነ ታወቀ ከእርሱ ከሚበረታው ጋር ይፋረድ። ከንድፍ አይቻልም። ከንቱን የሚያበዛ ብዙ ነገር አለፍ። ለሰው ጥቅሙ ምንድር ነው? ሰው በከንቱ ወራቱ ቀጥሮ ነው። ጥላ። በሚያሰልፈው ዘመኑ በሕይወቱ ሰለ ለሰው የሚሻሻለውን የሚያውቅ ማንው? ወይስ ለሰው ከፀሐይ በታች ከእርሱ በኋላ የሚሆነውን ማን ይነግረዋል?

ምዕራፍ ፪

ጸ: ከመልካም ስም መልካም ስም። ከመወለድ ቀንም የሞት ቀን ይሻሻላል። ወደ ግብዣ ቤት ከመሄድ ወደ ልቅሶ ቤት መሄድ ይሻሻላል። እርሱ የሰው ሁሉ ፍጻሜ ነውና። ሕያውም የሆነ በልዩ ያኖረዋልና። ከላቅ ጎዘን ይሻሻላል። ከፊት ጎዘን የተነሣ ልብ ደስ ይሰጥልና። የጠቢብን ልብ በልቅሶ ቤት ነው። የሰነፍች ልብ ግን በደስታ ርቅ። ቤት ነው። ሰው የሰነፍችን ዜማ ከሚሰማ ያልቅ የጠቢብንን ተግባር መስማት ይሻሻላል። ከድስት በታች እንደሚቀጠል ለሞት ድም። የሰነፍ ላቅ እንዲሁ ነው። ይህም ደግሞ ከንቱ ነው። ግፍ ጠቢቡን ያሳብደዋል። ጉባም ልቡን ያጠፋዋል። የነገር ፍጻሜ ከመጀመሪያው ይሻሻላል። ታጋ

ጸ: ከትዕቢተኛ ይሻሻላል። በነፍሱ ለቀጣዮች ኩላ አትሁን ቀጣዮች በሰነፍ ብብት ያርፋልና።
 ደ: ከዚህ ዘመን ያልቅ ያለፈው ዘመን ለምን ተሻሻለ? ብለው እትናገር የዚህን ነገር በጥበብ አትጠይቅምና።
 ደ: ጥበብ ከርሱ ጋር መልካም ነው። ፀሐይንም ለሚያዩ ሰዎች ትርፍን ይሰጣል። የጥበብ ጥላ እንደ ገንዘብ ጥላ ናትና። የእውቀትም ብልሃትም ጥበብ ገንዘብ ለደረጋት ሕይወትን እንድትሰጥ ነው። የእግዚአብሔርን ሥራ ተመልክት እርሱ ጠጣጣ ያደረገውን ማን ሊያቀናው ይችላል? በመልካም ቀን ይስ ያለሁ። በስፋት ቀን ተመልክት ሰው ከእርሱ በኋላ መርምር ምንም እንደዚያ ሠርቶአል።
 ደ: ጸቅ በጸድቅ ሰጠፍ ጎጥእም በከፍተኛ እጅግ ዘመን ሲኖር ይህን ሁሉ ከንቱ በሆነ ዘመን አየሁ። እጅግ ጸድቅ አትሁን። እጅግ ጠቢብም አትሁን። እንዳትጠፋ። እጅግ ክፍ አትሁን። አልከኛም አትሁን። ጊዜህ ሳይደርስ እንዳትሞት። እግዚአብሔርን የሚፈራ ከሁሉ ይወጣልና። ይህን ብትያዝ ከዚያም ደግሞ እጅህን በታርቅ መልካም ነው።
 ደ: በከተማ ከሚኖሩ ከአሥር ገዢዎች ያልቅ ጥበብ ጠቢብን ታበረታለች። በምድር ላይ መልካምን የሚሰጥ ሰጠፍ ስሪ ለምንም እንዳትሰማ በሚሰማዋት ቃል ሁሉ ለብህን አትሁን። አንተ ደግሞ ሌሎችን እንደ ረገምህ ልብህ ያውቃልና።
 ደ: ይህን ሁሉ በጥበብ ፈተንሁ። ጠቢብ አሆናለሁ። አልሁ። እርሱም ግን ከእኔ ራቀቅ የሆነው ራቀ አጅግም ጠለቀ ስመርምር የሚያገኘው ማን ነው? አውቅና እመሪ ምር ከንድፍ ጥበብንና የነገሩን ሁሉ መደምደሚያ እፈልግ። ከንድፍ ኃጢአትም ስንፍና ስንፍም እጠይቅ። እጠይቅ። ሆኖች አውቅ ከንድፍ እኔ በልቤ ዘርሁ። እኔም ከሞት ያልቅ የመረረ ነገር መርምረ እገኘሁ። እርሱም ልብጥ የሚመደፍ መርበብ የሆነ እጆችም እገር ብረት የሆኑ ሌት ናት። በእግዚአብሔር ፊት መልካም የሆነ ከእርሱም ያመልጣል። ኃጢአተኛ ግን ይጠመድበታል። አንዱን በአንዱ ላይ ሠምሬ ወደ ነገሩ ሁሉ መደምደሚያ እደርስ። ከንድፍ እነሆ ይህን ነገር አገኘሁ ይላል ሰበሐው ነፍሱ እስከ ዛሬ ድረስ ትስታለች። ነገር ግን አላገኘሁም። ከዚህ ወንዶች አንድ አገኘሁ። ከእነዚያ ሁሉ መካከል ግን አንዱን ሌት አላገኘሁም። እግዚአብሔር ስዎችን ቅኝት አድርጎ እንደ ሠራቸው ት

እነሆ ይህን ብቻ አገኘሁ እነርሱ ግን ብዙ ብልሃትን ፈለጉ።
 ምዕራፍ ፫
 እንደ ጠቢብ የሆነ ሰው ማን ነው? ነገርን ለመተርጎም የሚያውቅ ማን ነው? የሰው ጥበብ ፊቱን ታበረታለች የፈቱንም ድፍረት ትለውጣለች። እኔ በእግዚአብሔር መሐል ምክንያት የንጉሥን ትእዛዝ ጠብቅ እልሃለሁ። የወደደውን ሁሉ ያደርጋልና ከፊቱ ትወገድ። ከንድፍ አትቸሃል። ክፍንም በማድረግ አትጽና። የንጉሥ ቃል ኃይለኛ ነው። ይህን ለምን ታደርጋለህ? ማን ይለዋል? ትእዛዝን የሚጠብቅ ክፍን ነገር አያውቅም። የጠቢብም ልብ ጊዜንና ፍርድን ያውቃል። የሰው መከራ በእርሱ ላይ እጅግ ስለ ሆነ ለገር ሁሉ ጊዜና ፍርድ አለውና። የሚሆነውንም አያውቅም። እንደትስ እንደሚሆን የሚነግረው ማን ነው? መንፈስን ለማስቀረት በመንፈስ ላይ ሥልጣን ያለው ሰው የላም በሞቱም ቀን ሥልጣን የለውም። በሰልፍም ስንብቻ የላም ኃጢአትም ሠራውን አያደነውም። ይህን ሁሉ አየሁ። ከፀሐይም በታች ወደ ተደረገው ሥራ ሁሉ ልቤን ሰጠሁ። ሰው ሰውን ለመገዳት ገዢ የሚሆንበት ጊዜ አለ።
 እንዲሁም ጎጥእን ተቀብረው አየሁ። ወደ ሰነፍትም ገቡ ነገር ግን ቀን አድራጊ ምች ከቅድስት ስፍራ ወጡ። በከተማዬ ተወስኖ ተረሱ። ይህም ደግሞ ከንቱ ነው። በክፍ ሥራ ላይ ፈጥኖ ፍርድ አይፈረድምና ስለዚህ በሰው ለምን ውስጥ ልብ ቸው ክፍን ለመሥራት ጠነከረ። ኃጢአተኛ መቶ ጊዜ ክፍን ቢሠራ ዘመኑም ረጅም ቢሆን በእግዚአብሔርን ለሚፈሩት በፊቱም ለሚፈሩት ደገንነት እንዲሆን አውቃለሁ ለጎጥእ ግን ደገንነት የለውም። በእግዚአብሔርም ፊት አይፈራምና ዘመኑ እንደ ጥላ አትረገምም።
 በምድር የሚደረግ ከንቱ ነገር አለ። በጎጥእን የሚደረገው ሥራ የሚደርስበቸው ጸድቃን አሉ። ለጸድቃንም የሚደረገው ሥራ የሚደርስለቸው ጎጥእን አሉ። ይህም ደግሞ ከንቱ ነው። አልሁ። ከሚበላውና ከሚጠጣው ደካም ከሚለው በቀር ለሰው ከፀሐይ በታች ሌላ መልካም ነገር የለውምና። እኔ ይስታን አመሰግኼ። ከፀሐይም በታች ከድካም እግዚአብሔር በሰጠው በሕይወቱ ዘመን ይህ ደስታው ከእርሱ ጋር ይደራል።
 ጥበብን አውቅ ከንድፍ በምድር የሚሆነውንም ደካም አይደለም። ልቤን ሰጠሁ። በቀንና በሌሊት እንቅልፍን በዓይኑ የማ

ይደለላና ከፀሐይም በታች የተደረገውን ሥራ መርምር ያገኘ። ከንድፍ ለሰው እንዳይቻለው የእግዚአብሔርን ሥራ ሁሉ አየሁ። ሰውም ሊፈልግ እጅግ ቢደክም መርምር አያገኘውም። ደግሞ ጠቢብ ሰው ይህን አውቅሁ ቢል እርሱ ያገኘው ከንድፍ አይቻልም።
 ምዕራፍ ፬
 ጸድቃንና ጠቢብን ሥራዎቻቸውም በእግዚአብሔር እጅ እንደ ሆኑ ይህን ሁሉ እመረምር። ከንድፍ በልቤ አኖርሁ። ፍቅር ወይም ጥልቀት ሲሆን ሰው አያውቅም። ሁሉ ወደ ፈቃትም ነው። የጸድቁና የደበለኛው የመልካምና የክፍት የንጹሐና የንጹሐና የርኩሱ መሥዋዕትን የሚሠዋውና የማይሠዋው። የሰው ሁሉ ድርሻው አንድ ነው። እንደ መልካም ሰው እንዲሁ ኃጢአተኛው እንደ መሐለኛው ሰው እንዲሁ መሐለኛ የሚፈራው ነው። አንድ ድርሻ ሁሉን እንዲያገኝ ከፀሐይ በታች በተደረገው ሁሉ ይህ ነገር አለ። ነው። ደግሞም የሰው ልጆች ልብ ክፍትን ትሞላለች። በሕይወታቸውም ሰላ እብደት በልባቸው ነው። ከዚያም በኋላ ወደ መታን ይወርዳሉ። ያልሞተ ውሻ ከሞተ አንበሳ ይሻሻላልና ሰው ከሕያዋን ሁሉ ጋር በአንድነት ቢኖር ተስፋ አለው ሕያዋን እንዲሞቱ ያውቃሉና። የታች ግን አንዳች አያውቅም። መታሰቢያቸውም ተረሰቅልልና ከዚያ በኋላ ሞት የላቸውም። ፍቅራቸውና ጥላቸው ቅንታቸውም በአንድነት ጠፍቶአል። ከፀሐይ በታችም በሚሠራው ነገር ለዘላለም እድል ፈገገታ ከእንግዲህ ወዲህ የላቸውም።
 እግዚአብሔር ሥራውን ተቀብሎታልና ሄድ። እንጀራህን በደስታ ብላ የወደደ ጠጅህንም በተደላ። ጠጣጣ ሁል ጊዜ ልብ ስህ ነቅ ይሁን። ቅብትም ከራስህ ላይ አይታጣ። በሕይወትህ አንተም ከፀሐይ በታች በምትደክምበት ድካም ይሁን እድል ፈገገታ ነውና። ከንቱ በሆነ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ከፀሐይ በታች በሰጠህ በከንቱ ዘመንም ሁሉ ከምትወድዳት ሚስትህ ጋር ደስ ይበልጥ። አንተ በምትሄድ በት በሰለል ሥራና አሳብ እውቀትና ጥበብ አይገኘውም። እጅህ ለማድረግ የምታገኘውን ሁሉ እንደ ኃይልህ አድርግ። እኔም ተመለስሁ። ከፀሐይ በታች ፍጣራ ለፈጣኛች ስልፍም ለኃያላን እንጀራም ለጠቢብን በሰጠህ ገንቱም ለአቀጣጠል እንዳልሆነ አየሁ። ጊዜና እድል ግን ሁሉን ይገኛኛቸዋል። ሰውም ጊዜውን አያውቅም። በክፍ መረብ

እንደ ፡ ተጠመዱ ፡ ዓሣዎች ፣ በወጥመድም ፡ እንደ ፡ ተያዙ ፡ ወርቅ ፣ እንዲሁ ፡ የሰው ፡ ልጆች ፣ በክፉ ፡ ጊዜ ፣ በድንገት ፡ ሲወድቅበት ፡ ይጠመዱ ።

- ፲፫) ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ ይህን ፡ ጥበብ ፡ አየሁ ፣ እርሰዎም ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ መሰለችኝ ።
- ፲፬) ታናሽ ፡ ከተማ ፡ ነበረች ፣ ጥቂቶች ፡ ሰዎችም ፡ ነበሩበት ፣ ታላቅ ፣ ንጉሥም ፡ መጣበት ፣ ከበባትም ፣ ታላቅ ፣ ግንብም ፣ ሠራበት ።
- ፲፭) ጠቢብ ፡ ድሀ ፡ ሰውም ፡ ተገኘበት ፣ ያችንም ፡ ከተማ ፣ በጥበብ ፡ አዳናት ፣ ያን ፡ ድሀ ፡ ሰው ፣ ግን ፡ ግንም ፡ አላሰበውም ። እኔም ፡— ከኃይል ፡ ያልቅ ፣ ጥበብ ፣ ትበልጣለች ፣ የድሀው ፡ ጥበብ ፣ ግን ፡ ተናቀች ፣ ቃሉም ፡ አልተሰማችም ፡ አላሁ ።
- ፲፮) በሰናፍች ፡ መካከል ፡ ከሚመዝ ፡ ከገዢው ፡ ጩኸት ፡ ያልቅ ፣ የጠቢባን ፡ ቃል ፡ በጸጥታ ፡ ትሰማለች ። ከጦር ፡ መሣሪያዎች ፡ ያልቅ ፣ ጥበብ ፣ ትሻላለች ፣ እንድ ፡ ኃጢአተኛ ፣ ግን ፡ ብዙ ፡ መልካምን ፡ ያጠፋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

- ፩) የሞቱ ፡ ዝንቦች ፣ የተቀመመውን ፡ የዘይት ፡ ሸቱ ፡ ያገመታል ። እንዲሁም ፡ ትንሽ ፡ ስንፍና ፡ ጥበብንና ፡ ክብርን ፡ ያጠፋል ። የጠቢብ ፡ ልብ ፡ በስተ ፡ ቀኝ ፡ ነው ፣ የሰንፍ ፡ ልብ ፡ ግን ፡ በስተ ፡ ግራው ፡ ነው ። ደግሞም ፡ ሰንፍ ፡ በመንገድ ፡ ሲመላለስ ፡ እርሱ ፡ ልብ ፡ ይጉድለዋል ። የሚያስበውም ፡ ሁሉ ፡ ስንፍና ፡ ነው ።
- ፪) ትዕግሥት ፡ ታላቁን ፡ ኃጢአት ፡ ጸጥ ፡ ያደርጋልና ፡ የገዢ ፡ ቀጣ፣ የተነሣብህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ስፍራህን ፡ አትልቀቅ ። ከፀሐይ ፡ በታች ፡ ያየሁት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አለ ፣ እርሱም ፡ ከገዢ ፡ የሚወጣ ፡ ስሕተት ፡ ነው ። ሰንፍ ፡ በታላቅ ፡ ግዕድግ ፡ ተሾመ ፣ በለጠገች ፣ ግን ፡ በተቀረጸ ፡ ስፍራ ፡ ተቀመጠ ። በሪያዎች ፣ በረረስ ፡ ላይ ፡ ሲቀመጡ ፡ መሳፍንትም ፡ እንደ ፡ በሪያዎች ፣ በምድር ፡ ላይ ፡ ሲሄዱ ፡ አየሁ ።
- ፫) ጉድጓድን ፡ የሚያምስ ፡ ይወድቅበታል ። ቅጥርንም ፡ የሚያረርስን ፡ እባብ ፡ ትንድፈዋለች ። ድንጋይን ፡ የሚረድቅል ፡ ይታመምበታል ። እንዲሁም ፡ የሚፈልጉ ፡ ይገዳበታል ። ብረት ፡ ቢደነዝዝ ፡ ሰውም ፡ ባይሰለው ፡ ኃይልን ፡ ሊያከናውን ፡ ይገባል ። ጥበብ ፡ ግን ፡ ሥራውን ፡ ለማከናወን ፡ ትጠቅመዋለች ። ደጋሚ ፡ ሳይደግም ባት ፡ እባብ ፡ ብትንድፍ ፡ ለደጋሚው ፡ ትርፍ ፡ የለውም ።
- ፬) የጠቢብ ፡ ሰው ፡ የአፉ ፡ ቃል ፡ ሞገስ ፡ ናት ፣ የሰንፍ ፡ ከንፈሮች ፡ ግን ፡ ራሱን ፡ ይውጡታል ።
- ፭) የአፉ ፡ ቃል ፡ መጀመሪያ ፡ ስንፍና ፡ ነው ፣ የንግግር ፡ ፍጻሜም ፡ ከፉ ፡ እብደት ፡ ነው ። ሰንፍ ፡ ቃሉን ፡ የያዘል ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የሚሆነውን ፡ አያውቅም ። ከእርሱስ ፡ በኋላ ፡ የሚሆነውን ፡ ግን ፡ ይነግረዋል ። የሰንፍ ፡ ሥራ ፡ ያደክመዋል ።

ወደ ፡ ከተማ ፡ መሄድ ፡ አያውቅምና ። ንጉሥሽ ፡ ሕፃን ፡ የሆነ ፣ መኳንንቶችሽም ፡ ግልደው ፡ የሚበሉ ፣ እንቺ ፡ አገር ፡ ሆይ ፣ ወዮልሽ ። ንጉሥሽ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ የሆነ ፣ ለብርታት ፡ እንጂ ፡ ለስከር ፡ ያይደለ ፡ በጊዜ ፡ የሚበሉ ፡ መኳንንት ፡ ያሉሽ ፣ እንቺ ፡ አገር ፡ ሆይ ፣ የተመሰገንሽ ፡ ነሽ ። ተገር። በመፍታት ፡ ጣራው ፡ ይዘጠጣል ። በእጅም ፡ መታከት ፡ ቤት ፡ ያረሰሳል ። እንጀራን ፡ ለለቅ ፡ የወይን ፡ ጠጅንም ፡ ለሕይወት ፡ ደስታ ፡ ያደርጉታል ። ሁሉም ፡ ለገንዘብ ፡ ይገዛል ። የሰማይ ፡ ወፍ ፡ ቃሉን ፡ ይወስደዋልና ፣ በላ ፡ ከንጅቶች ፡ ነገራን ፡ ይናገራሉና ። በልብህ ፡ አላብ ፡ እንኳ ፡ ቢሆን ፡ ንጉሥን ፡ እትሰደብ ፣ በመኝታ ፡ ቤት ሆም ፡ ባለጠጋን ፡ አትሰደብ ።

- ፲፯) ።
- ፲፰) ።
- ፲፱) ።
- ፳) ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

እንጀራህን ፡ በውኃ ፡ ፈት ፡ ላይ ፡ ጣለው ፣ ከብዙ ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ታገኘዋለህና ። ለሰባት ፡ ደግሞም ፡ ለስምንት ፡ እድል ፡ ፈንታን ፡ ክፈል ፣ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚሆነውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አታውቅምና ። ደመና ፡ ዝናብ ፡ በሞሉ ፡ ጊዜ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያረሰሱታል ። ዛፍም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ቢወድቅ ፣ ለፍ ፡ በወደቀበት ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ ይኖራል ። ነፋስን ፡ የሚጠባበቅ ፡ አይዘራም ። ደመናትንም ፡ የሚመለከት ፡ አያውቅም ። የነፋስ ፡ መንገድ ፡ እንደት ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አጥንትም ፡ በእርጉዝ ፡ ሆይ ፡ እንደት ፡ እንድትቀደድ ፡ እንደግታውቅ ፣ እንዲሁም ፡ ሁሉን ፡ አታውቅም ። ወይም ፡ ይህ ፡ ወይም ፡ ያ ፡ ማናቸው ፡ እንደ በቅል ፡ ወይም ፡ ሁለቱ ፡ መልካም ፡ እንዲሆኑ ፡ አታውቅምና ። በማለት ፡ ዘርህን ፡ ዝራ ፣ በማታም ፡ እጅህን ፡ አትተው ። ብርሃን ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ። ፀሐይንም ፡ ማየት ፡ ለፃይን ፡ መልካም ፡ ነው ። ሰው ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ በሕይወት ፡ ቢኖር ፡ በሁሉም ፡ ደስ ፡ ይበለው ፣ ሆኖም ፡ የሠለጠነውን ፡ ዘመን ፡ ያስብ ፣ ብዙ ፡ ቀን ፡ ይሆናልና ። የሚመጣው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነው ።

- ፩) ።
- ፪) ።
- ፫) ።
- ፬) ።
- ፭) ።
- ፮) ።
- ፯) ።
- ፰) ።
- ፱) ።
- ፳) ።
- ፳፩) ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

የጭንቀት ፡ ቀን ፡ ሳይመጣ ፡ በጉብዝናህ ፡ ወራት ፡ ፈጣሪህን ፡ አስብ ። ደስ ፡ አያሰኝም ። የምትላቸውም ፡ ዓመታት ፡ ሳይደርሱ ፣ ፀሐይና ፡ ብርሃን ፡ ጨረቃና ፡ ከዋክብትም ፡ ሳይሠልሙ ።

- ፫) ደመናትም ፡ ከዝናብ ፡ በኋላ ፡ ሳይመለሱ ፡ ቤት ፡ ጠባቂች ፡ በሚንቀጠቀጡበት ፣ ኃያላን ፡ ሰዎችም ፡ በሚጎበኙበት ፣ ጥቂቶች ፡ ሆነዋልና ። ፈቅታዎች ፡ ሥራ ፡ በሚፈቱበት ፣ በመስኮትም ፡ ሆነው ፡ የሚመለከቱ ፡ በሚሠልሙበት ፣ በአደባባይም ፡ ደጆቹ ፣ በሚገቡበት ፣ ቀን ፡ የወፍራው ፡ ድምፅ ፡ ሲላሽ ፣ ከወፍ ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ሰው ፡ ሲነሣ ፣ ዜግም ፡ የሚሠሩ ፡ ሌቶች ፡ ደጆች ፡ ሁሉ ፡ ዝግ ፡ ሲሉ ፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ለግም ፡ ሲፈሩ ፣ ድንጋጤም ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ሲሆን ፡ ለውዝም ፡ ሲያብብ ፣ እንበጣም ፡ እንደ ፡ ሸክም ፡ ሲከብድ ፣ ፈቃድም ፡ ሲጠፋ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ዘላለም ፡ ቤት ፡ ሲሄድ ፡ አልቃሾችም ፡ በአደባባይ ፡ ሲዘፋ ፣ የብር ፡ ድራ ፡ ሳይበጠስ ፣ የወርቅም ፡ ክስክሱት ፡ ሳይሰበር ፣ ግድጋውም ፡ በምንጭ ፡ አጠገብ ፡ ሳይሰከስ ፣ መንኲራኩፍ ፡ በጉድጓድ ፡ ላይ ፡ ሳይሰበር ፣ አፈርም ፡ ወደ ፡ ነበረበት ፡ ምድር ፡ ሳይመለስ ፣ ነፋስም ፡ ወደ ፡ ሰጠው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሳይመለስ ፣ ፈጣሪህን ፡ አስብ ። ሰባኪው ፡— ከንቱ ።

- ፳፪) ።
- ፳፫) ።
- ፳፬) ።
- ፳፭) ።
- ፳፮) ።
- ፳፯) ።
- ፳፰) ።
- ፳፱) ።
- ፳፻) ።
- ፳፻፩) ።
- ፳፻፪) ።
- ፳፻፫) ።
- ፳፻፬) ።
- ፳፻፭) ።
- ፳፻፮) ።
- ፳፻፯) ።
- ፳፻፰) ።
- ፳፻፱) ።
- ፳፻፳) ።
- ፳፻፳፩) ።
- ፳፻፳፪) ።
- ፳፻፳፫) ።
- ፳፻፳፬) ።
- ፳፻፳፭) ።
- ፳፻፳፮) ።
- ፳፻፳፯) ።
- ፳፻፳፰) ።
- ፳፻፳፱) ።
- ፳፻፳፻) ።
- ፳፻፳፻፩) ።
- ፳፻፳፻፪) ።
- ፳፻፳፻፫) ።
- ፳፻፳፻፬) ።
- ፳፻፳፻፭) ።
- ፳፻፳፻፮) ።
- ፳፻፳፻፯) ።
- ፳፻፳፻፰) ።
- ፳፻፳፻፱) ።
- ፳፻፳፻፳) ።
- ፳፻፳፻፳፩) ።
- ፳፻፳፻፳፪) ።
- ፳፻፳፻፳፫) ።
- ፳፻፳፻፳፬) ።
- ፳፻፳፻፳፭) ።
- ፳፻፳፻፳፮) ።
- ፳፻፳፻፳፯) ።
- ፳፻፳፻፳፰) ።
- ፳፻፳፻፳፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻) ።
- ፳፻፳፻፳፻፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፫) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፬) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፭) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፮) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፯) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፰) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፱) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፩) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፪) ።
- ፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳፻፳

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ፡ እኔ ፣ የሰርን ፣ ጽጌ ፣ ረዳ ፣ የቄላም ፣ አበባ ፣ ነኝ ።
 ፪ ፡ በእጅሁ ፣ መከከል ፣ እንዳለ ፣ የሱፍ ፣ አበባ ፣
 እንዲሁ ፣ ወዳጄ ፣ በቄንጃጅት ፣ መከከል ፣ ናት ።
 ፫ ፡ በዱር ፣ እንዳለ ፣ እንከዶ ፣
 እንዲሁ ፣ ወደ ፣ በልጆች ፣ መከከል ፣ ነው ።
 ከጥላው ፣ በታች ፣ እጅግ ፣ ወደጀ ፣ ተቀመጥሁ ።
 ፍሬውም ፣ በጉርርዬ ፣ ጣፋላት ፣ ነው ።
 ፬ ፡ ወደ ፣ ወደን ፣ ጠጁም ፣ ቤት ፣ አገበኝ ፣
 በእኔ ፣ ላይ ፣ ያለው ፣ ዓላማውም ፣ ፍቅር ፣ ነው ።
 ፭ ፡ በዘቢብም ፣ አድናኝ ፣
 በእንከዶ ፣ አበረታታኝ ፣
 በፍቅር ፣ ተነድረ ፣ ታምሚያለሁና ።
 ፮ ፡ ግራው ፣ ከራሴ ፣ በታች ፣ ናት ፣
 ቀኑም ፣ ታቅፈኛለች ።
 ፯ ፡ እናንተ ፣ የኢየሩሳሌም ፣ ቄንጃጅት ፣ ሆይ ፣
 እርሱ ፣ እስኪፈልግ ፣ ድረስ ፣
 ፍቅርን ፣ እንዳታስሙትና ፣ እንዳታነግሡት ፣
 በሚጻጽ ፣ በምድረ ፣ በዳም ፣ ዋላ ፣ አምላችኋ
 ለሁ ።
 ፰ ፡ እነሆ ፣ የውደ ፣ ቃል ፣
 በተረፈች ፣ ላይ ፣ ሲዘልል ፣
 በከረብቶችም ፣ ላይ ፣ ሲወረወር ፣ ይመጣል ።
 ፱ ፡ ወደ ፣ ሚጻጽን ፣ ወይም ፣ የዋላን ፣ እምባሳ ፣ ይመ
 ስላል ፣
 እነሆ ፣ በመስከቶች ፣ ሲጉበኝ ፣
 በዓይን ፣ ርግብም ፣ ሲመለከት ፣
 እርሱ ፣ ከቅጥራችን ፣ በኋላ ፣ ቆሞአል ።
 ፲ ፡ ወደ ፣ እንዲሁ ፣ ብሉ ፣ ተናገረኝ ፣
 ወዳጄ ፣ ሆይ ፣ ተነሽ ፣
 ውበቱ ፣ ሆይ ፣ ነይ ።
 ፲፩ ፡ እነሆ ፣ ከረምት ፣ አለፈ ፣
 ዝናቡም ፣ አልፎ ፣ ሄደ ፣
 አበቦች ፣ በምድር ፣ ላይ ፣ ተገለጡ ፣
 የዜማም ፣ ጊዜ ፣ ደረሰ ፣
 የቀርዶውም ፣ ቃል ፣ በምድራችን ፣ ተለማ ።
 ፲፪ ፡ በለሱ ፣ ጉመራ ፣ ወይኖችም ፣ አበቡ ፣
 መዳካቸውንም ፣ ሰጡ ፣
 ወዳጄ ፣ ሆይ ፣ ተነሽ ፣
 ውበቱ ፣ ሆይ ፣ ነይ ።
 ፲፫ ፡ በዓለትን ፣ ታቃትና ፣ በገደል ፣ መሸሸጊያ ፣ ያለሽ ፣
 ርግብ ፣ ሆይ ፣
 ቃልሽ ፣ መልካም ፣ ፈተሽም ፣ ያማረ ፣ ነውና ፣
 መልካሽን ፣ አሳዩኝ ፣
 ድምፅሽንም ፣ አስሚኝ ።
 ፲፬ ፡ ወይኖችን ፣ አበባአልና ፣
 የወይኖችንን ፣ በታ ፣ የሚያጠፋትን ፣ ቀበሮች ፣
 ጥቃቶችን ፣ ቀበሮች ፣ አጥምዳችሁ ፣ ያለኳን ።
 ፲፭ ፡ ወደ ፣ የእኔ ፣ ነው ፣ እኔም ፣ የእርሱ ፣ ነኝ ፣
 በሱፍ ፣ አበባዎች ፣ መከከልም ፣ መንጋውን ፣
 ያሰማራል ።
 ፲፮ ፡ ወደ ፣ ሆይ ፣ ቀኑ ፣ እስኪነፍስ ፣
 ጥላውም ፣ እስኪሸሽ ፣ ድረስ ፣ ተመለስ ።

በቅመም ፣ ተራራ ፣ ላይ ፣ ሚጻጽውን ፣
 ወይም ፣ የዋላውን ፣ እምባሳ ፣ ምሳል ።
 ምዕራፍ ፡ ፫ ።
 ሌሊት ፣ በምንጣረ ፣ ላይ ፣
 ነፍሱ ፣ የወደደችውን ፣ ፈለገሁት ፣
 ፈለገሁት ፣ አላገኘሁትም ።
 እነሆለሁ ፣ በከተማዬቱም ፣ እዘራለሁ ፣
 ነፍሱ ፣ የወደደችውን ፣
 በንጻፍና ፣ በእደበባዬ ፣ እፈልጋለሁ ፣
 ፈለገሁት ፣ አላገኘሁትም ።
 ከተማዬቱን ፣ የሚዘፍት ፣ ጠባቂዎች ፣ አገኛኝ ፣
 ነፍሱ ፣ የወደደችውን ፣ አያችሁትን ፣ አልኋቸ
 ውም ።
 ከእነርሱም ፣ ጥቂት ፣ እልፍ ፣ ብዬ ፣
 ነፍሱ ፣ የወደደችውን ፣ አገኘሁት ፣ ያዝሁትም ፣
 ወደ ፣ እናቱም ፣ ቤት ፣ ወደ ፣ ወለጅ ፣ እናቱም ፣
 አልፋኝ ።
 እስከገዛው ፣ ድረስ ፣ አልተውሁትም ።
 እናንተ ፣ የኢየሩሳሌም ፣ ቄንጃጅት ፣ ሆይ ፣
 እርሱ ፣ እስኪፈልግ ፣ ድረስ ፣
 ፍቅርን ፣ እንዳታስሙትና ፣ እንዳታነግሡት ፣
 በሚጻጽ ፣ በምድረ በዳም ፣ ዋላ አምላችኋለሁ ።
 መዳካም ፣ እንደ ፣ ከርቤና ፣ እንደ ፣ ፅግን ፣ የሆ
 ነችው ።
 ከላይ ፣ ከነጋዴ ፣ ቅመም ፣ ሁሉ ፣ የሆነችው ፣
 ይህች ፣ ከምድረ ፣ በዳ ፣ እንደ ፣ ጠሰ ፣ ምሰሰ ፣
 የወጣችው ፣ ግን ፣ ናት ።
 እነሆ ፣ የሰሎጦን ፣ አልጋ ፣ ናት ፣
 ከእስራኤል ፣ ኃያላን ፣ ስድሳ ፣ ኃያላን ፣ በዙሪያው ፣
 ናቸው ።
 ሁሉም ፣ ሰዶፍ ፣ የያዙ ፣ ሰልፈኞች ፣ ናቸው ፣
 በሌሊት ፣ ከሚወድቀው ፣ ፍርሃት ፣ የተነሣ ፣
 ሰው ፣ ሁሉ ፣ ሰዶፍ ፣ በወገቡ ፣ አለ ።
 ንጉሡ ፣ ሰሎጦን ፣ መሸከሚያን ፣
 ከሊባናስ ፣ እንዲሁ ፣ ለራሱ ፣ አሠራ ።
 ምሰሶቹን ፣ የብር ፣ መደገፊያውንም ፣ የወርቅ ፣
 መቀመጫውንም ፣ ሐምራዊ ፣ ግምጃ ፣ አደረገ ፣
 ውስጡ ፣ በኢየሩሳሌም ፣ ቄንጃጅት ፣ ፍቅር ፣
 የተለበጠ ፣ ነው ።
 እናንተ ፣ የጽዮን ፣ ቄንጃጅት ፣ ውጡ ፣
 እናቱ ፣ በሠርጉ ፣ ቀንና ፣ በልቡ ፣ ደስታ ፣ ቀን ፣
 ያደረጉትለትን ፣ አክሊል ፣ ደፍቶ ፣ ንጉሥ ፣ ሰሎ
 ጦንን ፣ እዩ ።
 ምዕራፍ ፡ ፬ ።
 ወዳጄ ፣ ሆይ ፣ እነሆ ፣ ውብ ፣ ነሽ ፣
 እነሆ ፣ እንቺ ፣ ውብ ፣ ነሽ ፣
 በዓይን ፣ ርግብ ፣ መሸፈኛሽ ፣ ውስጥ ፣ ዓይኖችሽ ፣
 እንደ ፣ ርግቦች ፣ ናቸው ፣
 ጠጉርሽን ፣ በገለጃድ ፣ ተራራ ፣ እንደሚወርድ ፣
 እንደ ፣ ፍየል ፣ መንጋ ፣ ነው ።
 ጥርሶችሽ ፣ ታጥበው ፣ እንደ ፣ ተሸለቱ ፣
 ሁሉም ፣ መንታ ፣ እንደ ፣ ወለዱ ፣

ከእነርሱም ፣ መካን ፣ እንደሌለባቸው ፣ መንገት ፣
 ናቸው ።
 ከንፈርቶሽ ፣ እንደ ፣ ቀይ ፣ ሐር ፣ ፈተል ፣ ናቸው ፣
 አፍሽም ፣ ያማረ ፣ ነው ፣
 በዓይን ፣ ርግብ ፣ መሸፈኛሽ ፣ ውስጥ ፣ ጉንጭና ፣
 ጉንጭሽ ።
 እንደ ፣ ተከፈለ ፣ ርግን ፣ ናቸው ።
 አንገትሽ ፣ ለሰልፍ ፣ ፅቃ ፣ መስቀያ ፣ እንደ ፣ ተሠ
 ሬው ፣ እንደ ፣ ዳጭ ፣ ግንብ ፣ ነው ፣
 ሸሀ ፣ ጋሽ ፣ የኃያላንም ፣ መሃሪያ ፣ ሁሉ ፣ ተን
 ጠልጥሎበታል ።
 ሁለቱ ፣ ጡቶችሽ ፣ መንታ ፣ እንደ ፣ ተወለዱ ፣
 በሱፍ ፣ አበባ ፣ መከከል ፣ እንደሚሰማሩ ፣
 እንደ ፣ ሚጻጽ ፣ ግልገሎች ፣ ናቸው ።
 ቀኑ ፣ እስኪነፍስ ፣ ጥላውም ፣ እስኪያልፍ ፣
 ድረስ ፣
 ወደ ፣ ከርቤው ፣ ተራራ ፣ ወደ ፣ ፅግንም ፣ ከረ
 ብታ ፣ እይዳለሁ ።
 ወዳጄ ፣ ሆይ ፣ ሁለተኛሽ ፣ ውብ ፣ ነው ፣
 ነውርም ፣ የለብሽም ።
 ሙሽራዬ ፣ ሆይ ፣ ከሊባናስ ፣ ከእኔ ፣ ጋር ፣ ነይ ፣
 ከሊባናስ ፣ ከእኔ ፣ ጋር ፣ ነይ ፣
 ከአማና ፣ ራስ ፣ ከሳይርና ፣ ከኤርጦን ፣ ራስ ፣
 ከእንበሶች ፣ መኖሪያ ፣ ከነብርቶችም ፣ ተራራ ፣
 ተመልከች ።
 እንቺ ፣ ሙሽራ ፣ ሆይ ፣ ለቤን ፣ በደስታ ፣ አላበ
 ጅኸው ።
 አንድ ፣ ጊዜ ፣ በዓይኖችሽ ፣ ከአንገትሽ ፣ ድረ ፣
 በእንዱ ፣
 ለቤን ፣ በደስታ ፣ አላበጅኸው ።
 እንቺ ፣ ሙሽራ ፣ ሆይ ፣ ፍቅርሽ ፣ እንዴት ፣
 መልካም ፣ ነው ፣
 ፍቅርሽ ፣ ከወይን ፣ ጠጅ ፣ ይልቅ ፣ እንዴት ፣ ይሻ
 ላል ።
 የዘይትሽም ፣ መዳካ ፣ ከሸቱ ፣ ሁሉ ፣
 ሙሽራዬ ፣ ሆይ ፣ ከከንፈርቶሽ ፣ ግር ፣ ይንጠ
 በጠባል ፣
 ከምላሽሽ ፣ በታች ፣ ግርና ፣ ወተት ፣ አለ ፣
 የልብሽም ፣ መዳካ ፣ እንደ ፣ ሊባናስ ፣ ሽታ ፣
 ነው ።
 እንቺ ፣ ሙሽራ ፣ የተቋለፈ ፣ ገነት ፣
 የተዘጋ ፣ ምንጭ ፣ የታተመም ፣ ፈሳሽ ፣ ናት ።
 ቡቃያሽ ፣ ርግንና ፣ የተመረጠ ፣ ፍሬ ፣
 ቆፅ ፣ ከፍርዶስ ፣ ጋር ፣ ያለበት ፣ ገነት ፣ ነው ፣
 ናርዶስ ፣ ከቀጋ ፣ ጋር ፣ የሸቱ ፣ ግርና ፣ ቀረፋ ፣
 ከላይ ፣ ልዩ ፣ ፅግን ፣ ጋር ፣
 ከርቤና ፣ እሬት ፣ ርግንና ፣ ሸቱ ፣ ሁሉ ፣ ጋር ፣
 አንቺ ፣ የገነት ፣ ምንጭ ፣ የእዜወት ፣ ውኃ ፣
 ጉድገድ ፣
 ከሊባናስም ፣ የሚፈሰስ ፣ ወንዝ ፣ ነሽ ።
 የሰሚን ፣ ነፍሱ ፣ ሆይ ፣ ተነሥ ፣
 የደቡብም ፣ ነፍሱ ፣ ና ፣
 በገነቱ ፣ ላይ ፣ ንፈረተ
 ሸቱውም ፣ ይፍሰስ ።

ውደ ፣ ወደ ፣ ገነቱ ፣ ይግባ ፣
 መልካሙንም ፣ ፍሬ ፣ ይብላ ።
 ምዕራፍ ፡ ፭ ።
 እንቺ ፣ ሙሽራዬ ፣ ሆይ ፣ ወደ ፣ ገነቱ ፣ ገባሁ ፣
 ከርቤዬን ፣ ከሸቱዬ ፣ ጋር ፣ ለቀምሁ ፣
 እንደራዬን ፣ ከማሬ ፣ ጋር ፣ በላሁ ፣
 የወይን ፣ ጠጄን ፣ ከወተቱ ፣ ጋር ፣ ጠጣሁ ።
 በልንጅርቺ ፣ ሆይ ፣ ብሉ ፣
 ወዳጄ ፣ ሆይ ፣ ጠላ ፣ እስከትረኪ ፣ ድረስ ፣
 ጠላ ።
 እኔ ፣ ተነኝቻለሁ ፣ ለዜ ፣ ግን ፣ ነቅቶአል ፣
 የውደ ፣ ቃል ፣ ነው ፣ አርሱም ፣ ደጁን ፣ ይመታል ፣
 እንቺ ፣ ወዳጄ ፣ ርግቤ ፣ መደምደሚያዬ ፣ ሆይ ፣
 በራሴ ፣ ጠል ፣ በቄንዳላዬም ፣ የሌሊት ፣ ነጠ
 ብጣብ ፣
 ሞልቶበታልና ፣ ከፈችልኝ ፣
 ቀሚሴን ፣ አወለቀሁ ፣ እንዴት ፣ አለብሰዋለሁ? ፣
 እግራን ፣ ታጠብሁ ፣ እንዴት ፣ አሳድረዋለሁ? ፣
 ወደ ፣ እጁን ፣ በተዳዳ ፣ ሰደደ ፣
 አንቺቱም ፣ ስለ ፣ እርሱ ፣ ታወከ ።
 ለውደ ፣ እከፍትለት ፣ ከንድ ፣ ተነሣሁ ፣
 እጆቼ ፣ በደጁ ፣ መወርወሪያ ፣ ላይ ፣ ካርቤን ፣
 አፈሰሱ ፣
 ጣቶቼ ፣ ፈሳሹን ፣ ከርቤ ፣ አንጠበጠቡ ።
 ለውደ ፣ ከፈትሁለት ፣
 ወደ ፣ ግን ፣ ፈቀቅ ፣ ብሉ ፣ አልፎ ፣ ነበር ።
 ነፍሱ ፣ ከቃሉ ፣ የተነሣ ፣ ደነገጠች ፣
 ፈለገሁት ፣ አላገኘሁትም ፣
 ጠራሁት ፣ አልመለሰልኝም ፣
 ከተማዬቱን ፣ የሚዘፍት ፣ ጠባቂዎች ፣ አገኛኝ ፣
 ቅጥር ፣ ጠባቂዎችም ፣ የዓይን ፣ ርግብ ፣ መሸፈ
 ኛዬን ፣ ወሰዱት ።
 እናንተ ፣ የኢየሩሳሌም ፣ ቄንጃጅት ፣ ሆይ ፣ አም
 ላችኋለሁ ፣
 ወደን ፣ ያገኛችሁት ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣
 እኔ ፣ ከፍቅር ፣ የተነሣ ፣ መታመሚን ፣ ንገሩት ፣
 እንቺ ፣ በሌቶች ፣ ከንድ ፣ የተቀበሽ ፣ ሆይ ፣
 ከከላ ፣ ወዳጅ ፣ ይልቅ ፣ ውድሽ ፣ ግን ፣ ነው? ፣
 ይህን ፣ የሚያሀል ፣ አምላክናልና ፣
 ከከላ ፣ ወዳጅ ፣ ይልቅ ፣ ውድሽ ፣ ግን ፣ ነው? ፣
 ወደ ፣ ነጭና ፣ ቀይ ፣ ነው? ፣
 ከእልፍ ፣ የተመረጠ ፣ ነው ።
 ራሱ ፣ ምዝምዝ ፣ ወርቅ ፣ ነው ፣
 ቄንዳላው ፣ የተዘረፈረፈ ፣ ነው ፣ እንደ ፣ ቁሬ ፣
 ጥቂረትም ፣ ጥቁር ፣ ነው ።
 ነዩኖቹ ፣ በሙሉ ፣ ፈሳሽ ፣ አጠገብ ፣ እንዳሉ ፣
 በወተት ፣ እንደ ፣ ታጠቡ ፣ በፈሳሽ ፣ ውኃ ፣ አጠ
 ገብ ፣ እንደ ፣ ተቀመጡ ።
 እንደ ፣ ርግቦች ፣ ናቸው ።
 ጉንጨና ፣ ጉንጨ ፣ የሸቱ ፣ መደብ ፣
 እርከን ፣ እንዳለበት ፣ እንደ ፣ ሸቱ ፣ አትከልት ፣
 ናቸው ።

ከንፈሮቹ፣ እንደ፣ አበባች፣ ናቸው፤
 የሚረሰስ፣ ከርቤንም፣ ያንጠበጥባሉ።
 ፲፬፣ እጆቹ፣ የባረራ፣ ፈርጥ፣ እንዳለበት፣ እንደ፣
 ወርቅ፣ ቀለበት፣ ናቸው።
 አካሉ፣ ብልሃተኛ፣ እንደ፣ ሠራው፣
 በሰንጠር፣ እንዳገጠ፣ እንደ፣ ዝሆን፣ ጥርስ፣
 ነው።
 ፲፭፣ እግርቹ፣ በምሥራቅ፣ ወርቅ፣ እንደ፣ ተመሠ-
 ረቱ።
 እንደ፣ ፀብነ፣ በረድ፣ ምስራቅ፣ ናቸው፣
 መልኩ፣ እንደ፣ ሊባኖስና፣ እንደ፣ ዝግብ፣ ዛፍ፣
 መልካም፣ ነው።
 ፲፮፣ አፋ፣ እጅግ፣ ጣፋጭ፣ ነው፣ እርሱም፣ ፈጽሞ፣
 ያማረ፣ ነው።
 እናንተ፣ የኢየሩሳሌም፣ ቄንጃድት፣ ሆይ፣
 ውደ፣ ይህ፣ ነው፣ ባልንጀራራም፣ ይህ፣ ነው።
 ምዕራፍ፣ ፮።
 ስ፣ አንቺ፣ በሌቶች፣ ዘንድ፣ የተዋብሽ፣ ሆይ፣
 ከአንቺ፣ ጋር፣ እንፈልገው፣ ዘንድ፣ ውድሽ፣
 ወደት፣ ሄደ ?
 ውድሽስ፣ ወዴት፣ ፈቀቅ፣ አለ ?
 ጆ፣ ውደ፣ በገነቱ፣ ምንጋውን፣ ያሰማራ፣ ዘንድ፣
 አበባውንም፣ ይሰበሰብ፣ ዘንድ፣
 ወደ፣ ሽቱ፣ መደብ፣ ወደ፣ ገነቱ፣ ወረደ።
 ር፣ እኔ፣ የውደ፣ ነኝ፣ ውደም፣ የእኔ፣ ነው።
 በሱፋ፣ አበባ፣ መካከል፣ መንጋውን፣ ያሰማ-
 ራል።
 ፬፣ ወዳጄ፣ ሆይ፣ እንደ፣ ቴርሳ፣ ውብ፣ ነሽ፣
 እንደ፣ ኢየሩሳሌምም፣ ያማርሽ፣ ነሽ፣
 ዓላማ፣ ይዞ፣ እንደ፣ ተሰለፈ፣ ሠራዊት፣ ታስፈ-
 ሬያለሽ።
 ስ፣ አውከውኛልና፣ ዓይኖችሽን፣ ከፊቱ፣ መልሽ፣
 ጠጉርሽ፣ ከገለጻድ፣ እንደ፣ ወረደ፣ እንደ፣
 ፍየል፣ መንጋ፣ ነው።
 ጸ፣ ጥርሶችሽ፣ ታጠው፣ እንደ፣ ወጡ፣
 ሁሉ፣ መንታ፣ እንደ፣ ወለዱ፣
 ከእነርሱም፣ መካን፣ እንደሌለባቸው፣ መን-
 ነች፣ ናቸው።
 ፯፣ በዓይነ፣ ርግብ፣ መሸፈኛሽ፣ ውስጥ፣ ጉንፍጭና፣
 ጉንፍህ።
 እንደ፣ ተከፈለ፣ ሮማን፣ ናቸው።
 ፰፣ ስድሳ፣ ንግሥታት፣ ሰማንያም፣ ቀብቶች፣
 ቀጥር፣ የሌላቸውም፣ ቄንጃድት፣ አሉ።
 ፱፣ ሮግቤ፣ መደምደሚያም፣ እንዳት፣ ናት፣
 ለእናትዋ፣ እንዳት፣ ናት፣ ለወለደቻትም፣ የተ-
 መረጠች፣ ናት።
 ቄንጃድትም፣ አይተው፣ አጥገሱት፣
 ንግሥታትና፣ ቀብቶችም፣ አመሰገኑት።
 ፲፣ ይህች፣ እንደ፣ ማለ፣ ብርሃን፣ የምትገብኝ፣
 እንደ፣ ጨረቃ፣ የተዋበች፣ እንደ፣ ፀሐይም፣
 የጠፈች፣
 ዓላማ፣ ይዞ፣ እንደ፣ ተሰለፈ፣ ሠራዊት፣ የምታ-
 ሰፈራ፣ ማን፣ ናት ?

የወንዙን፣ ዳር፣ ልምላሚ፣ አይ፣ ዘንድ፣ ፲፬፣
 ወይኑ፣ አብቦ፣ ሮማኑም፣ አፍርቶ፣ እንደ፣ ሆነ፣
 እመለከት፣ ዘንድ፣
 ወደ፣ ገውዝ፣ ገነት፣ ወረደሁ።
 ፲፱፣ ሳላውቅ፣ ነፍሴ፣ በከበረው፣ ሰረገላ፣ ላይ፣ አስ-
 ቀመጠችኝ።
 ምዕራፍ፣ ፮።
 አንቺ፣ ሱላማጠስ፣ ሆይ፣ ተመለሽ፣ ተመለሽ፣ ፩፣
 እናይሽ፣ ዘንድ፣ ተመለሽ፣ ተመለሽ።
 በሱላማጠስ፣ ምን፣ ታያለችሁ ?
 እርስዋ፣ እንደ፣ መሃናይም፣ ዘፈን፣ ናት።
 አንቺ፣ የመኩንን፣ ልጅ፣ ሆይ፣
 እግርቶሽ፣ በሚማ፣ ውስጥ፣ እንደት፣ ውበች፣
 ናቸው።
 ዳሌዎችሽስ፣ በእንጥረኛ፣ እጅ፣ እንደ፣ ተሠሩ፣
 እንደ፣ ፅንቀኖች፣ ይመስላሉ።
 እንብርትሽ፣ የወይን፣ ጠጅ፣ እንደማይገድድ
 ልበት፣ እንደ፣ ተነጠጠ፣ ጽዋ፣ ነው።
 ሆይሽ፣ እንደ፣ ስንደ፣ ከምር፣ በአበባም፣
 እንደ፣ ታጠረ፣ ነው።
 ፱፣ ሁለቱ፣ ጡቶችሽ፣ እንደ፣ ሁለቱ፣ መንታ፣
 እንደ፣ ሚዳድ፣ ግልገሎች፣ ናቸው።
 አንገትሽ፣ እንደ፣ ዝሆን፣ ጥርስ፣ ግንብ፣ ነው፣
 ዓይኖችሽ፣ በሐሴቦን፣ ውስጥ፣ በባትረቢ፣ በር፣
 አጠገብ፣
 እንደ፣ ውኃ፣ ከረዎች፣ ናቸው።
 አፍንጫሽ፣ ወደ፣ ደግሞሐ፣ አፋዛዥ፣ እንደሚ-
 መለከት፣
 እንደ፣ ሊባኖስ፣ ግንብ፣ ነው።
 ራስሽ፣ እንደ፣ ቀርሜሎስ፣ ተራራ፣ በላይሽ፣ ጸ፣
 ነው።
 የራስሽም፣ ጠጉር፣ እንደ፣ ሐምራዊ፣ ሐር፣
 ነው።
 ንጉሡ፣ በቩርባው፣ ታስሮአል።
 ወዳጄ፣ ሆይ፣ እንደት፣ የተዋብሽ፣ ነሽ፣ ፯፣
 እንደትስ፣ ደስ፣ ታሰኛለሽ።
 ይህ፣ ቁመትሽ፣ የዘንባብ፣ ዛፍ፣ ይመስላል፣
 ጡቶችሽም፣ የወይን፣ ዘለ፣ ይመስላሉ።
 ወደ፣ ዘንባባው፣ ዛፍ፣ እወጣለሁ፣
 ሚፎችዎንም፣ እይዛለሁ፣ አልሁ፣
 ጡቶችሽ፣ እንደ፣ ወይን፣ ዘለላ፣
 የአፍንጫሽም፣ ሽቱ፣ እንደ፣ እንኮይ፣ ናቸው።
 ጉሮሮሽ፣ ለወዳጄ፣ እየጣፈጠ፣ እንደሚገባ፣ ፲፣
 የተኛትን፣ ከንፈሮች፣ ይናገሩ፣ ዘንድ፣ እንደ
 ሚያደርግ።
 እንደ፣ ማለፈያ፣ የወይን፣ ጠጅ፣ ነው።
 እኔ፣ የውደ፣ ነኝ፣ የእርሱም፣ ምኞት፣ ወደ፣ ፲፬፣
 እኔ፣ ነው።
 ውደ፣ ሆይ፣ ና፣ ወደ፣ መስክ፣ እንውጣ፣ በመ-
 ንድሮችም፣ እንደር።
 ወደ፣ ወይኑ፣ ቦታ፣ ማለደን፣ እንሂድ፣ ፲፱፣
 ወይኑ፣ አብቦ፣ አበባውም፣ ፍሬ፣ አንገርግጥ፣
 ሮማኑም፣ አፍርቶ፣ እንደ፣ ሆነ፣ እንደ፣

በዚያ፣ ውደን፣ እሰጥላሁ።
 ትርጉምች፣ መዳከን፣ ሰጡ።
 መልካሞች፣ ፍረዎች፣ ሁሉ፣
 አርጌው፣ ከአዳሱ፣ ጋር፣ በደጃችን፣ አሉ፣
 ውደ፣ ሆይ፣ ሁሉን፣ ለአንተ፣ ጠበቅሁልሁ።
 ምዕራፍ፣ ፮።
 አንተ፣ የእናቱን፣ ጡት፣ እንደ፣ ጠባ፣ እንደ፣
 ወንድሜ፣ ምንው፣ በሆንህ !
 በሚዳ፣ በገንቡሁ፣ ጊዜ፣ በሰምሁሁ፣ ማንም፣
 ባልናቀኝም፣ ነበር።
 መርቼ፣ ወደ፣ እናቱ፣ ቤት፣ በገባሁሁ፣
 በዚያም፣ አንተ፣ በሰተማርከኝ፣
 እኔም፣ ከመልካሙ፣ ወይን፣ ጠጅ፣ ከሮማኔም፣
 ውኃ፣ በጠጣሁሁ፣ ነበር።
 ግራው፣ ከራሌ፣ በታች፣ በሆነች፣ ቀኝም፣ በቀ-
 ፈችኝ፣ ነበር።
 እናንተ፣ የኢየሩሳሌም፣ ቄንጃድት፣ ሆይ፣
 እርሱ፣ እስኪፈልግ፣ ድረስ፣ ፍቅርን፣ እንዳታ-
 ስነሁት፣
 እንዳታነግሡትም፣ አምላችኋለሁ።
 በውድዋ፣ ላይ፣ ተደግፋ፣ ከምድረ፣ በዳ፣ የም-
 ትወጣ፣ ይህች፣ ማን፣ ናት ?
 ከእንኮይ፣ በታች፣ አስነግሱሁ፣
 በዚያ፣ እናትሁ፣ ወለድትሁ፣
 በዚያም፣ ወላጅ፣ እናትሁ፣ አማጣችሁ፣
 እንደ፣ ማንተም፣ በልብህ፣
 እንደ፣ ማንተም፣ በከንድህ፣ አኑረኝ፣
 ፍቅር፣ እንደ፣ ሞት፣ የበረታች፣ ናትና፣
 ቅንዓትም፣ እንደ፣ ሲሌ፣ የጨነክች፣ ናትና፣
 ፍንጣሪዋ፣ እንደ፣ እሳት፣ ፍንጣሪ፣

እንደ፣ እግዚአብሔር፣ ነበልባል፣ ነው።
 ብዙ፣ ውኃ፣ ፍቅርን፣ ያጠፋት፣ ዘንድ፣ አይች- ፯፣
 ልም።
 ፈሳሾችም፣ አያሰጥሙትም፣
 ሰው፣ የዜቱን፣ ዘብት፣ ሁሉ፣ ስለ፣ ፍቅር፣
 ቢሰጥ፣ ፈጽሞ፣ ይንቁታል።
 አኛ፣ ጡት፣ የሌላት፣ ታናሽ፣ እግት፣ አለችን፣ ፳፣
 ስለ፣ እርሱም፣ በሚናገሩበት፣ ቀን፣
 ለእግታችን፣ ምን፣ እናደርግላት ?
 እርስዋ፣ ቅጥር፣ ብትሆን፣ የብር፣ ግንብ፣ በላ ፱፣
 ደዋ፣ እንሠራለን፣
 ደጅም፣ ብትሆን፣ በዝግብ፣ ሳንቃ፣ እንከብባ
 ታለን።
 እኔ፣ ቅጥር፣ ነኝ፣ ጡቶችም፣ እንደ፣ ግንብ፣ ፲፣
 ናቸው።
 በዚያን፣ ጊዜ፣ በፈቱ፣ ሰላምን፣ እንደምታገኝ፣
 ሆንሁ።
 ለሰሎጥን፣ በብሉላዋን፣ የወይን፣ ቦታ፣ ነበረው፣ ፲፬፣
 የወይኑን፣ ቦታ፣ ለጠባቂዎች፣ እከረዬው፣
 ሰው፣ ሁሉ፣ ለፍሬው፣ ሺህ፣ ብር፣ ያመጣለት፣
 ነበር።
 ለእኔ፣ ያለኝ፣ የወይን፣ ቦታ፣ በፈቱ፣ ነው፣ ፲፱፣
 ሰሎጥን፣ ሆይ፣ ሺህ፣ ለአንተ፣
 ሁለት፣ መቶውም፣ ፍሬውን፣ ለሚጠብቁ፣
 ይዞናል።
 በገነቱ፣ የምትቀመጡ፣ ሆይ፣ ፲፫፣
 ባልንጀሮች፣ የአንችን፣ ቃል፣ ያደምጣሉ፣
 ቃልሽን፣ አሰማኝ።
 ውደ፣ ሆይ፣ ፍጠን፣ ፲፬፣
 በቅመም፣ ተራራ፣ ላይ፣ ሚዳድን፣
 ጠይም፣ የዋላን፣ እምሰሳ፣ ምስል።

ትንቢተ፣ ኢሳይያስ።

ምዕራፍ፣ ፩።

ርባሰትን፣ የምታደርጉ፣ ልጆች፣ ሆይ፣ ወዮ-
 ላችሁ፣ እግዚአብሔርን፣ ትተዋል፣ የእስራኤ-
 ሉንም፣ ቅዱስ፣ አቃልለዋል፣ ወደ፣ ኋላቸ- ፩፣
 ውም፣ እየሄዱ፣ ተለይተዋል። ደግሞሰ፣
 ንመሃ፣ እየጨመሩችሁ፣ ለምን፣ ገና፣ ትቀው-
 ፋላችሁ ? ራስ፣ ሁሉ፣ ለሐሙም፣ ልብም፣ ሁሉ፣
 ለድካም፣ ሆኖአል። ከእግር፣ ሚማ፣ እንሥቶ፣ ፯፣
 እስከ፣ ራስ፣ ድረስ፣ ጤና፣ የለውም፣ ሞሰልና፣
 እበጥ፣ የሚመጣልም፣ ነው፣ አልፈርጠም፣
 አልተጠገንም፣ በዚያትም፣ ለአልጠገንም፣
 ምድራችሁ፣ በደማ፣ ናት፣ ከተሞቻችሁ፣ በእ ፯፣
 ሳት፣ ተቃጠሉ፣ እርሳችሁንም፣ በፈታችሁ፣
 ሌሎች፣ ይበሉታል፣ በዕድ፣ እንዳፈረሳት፣